

- Hnutí ZEITGEIST -
POZOROVÁNÍ A REAKCE
Orientační příručka

THE ZEITGEIST MOVEMENT

PŘEDMLUVA

Hnutí Zeitgeist je aktivistickou odnoží *projektu Venus*, který se skládá z celoživotního díla průmyslového designéra a sociálního inženýra, Jacques Fresca. Jacques žije v současnosti ve městě Venus, na Floridě, a úzce spolupracuje se svojí kolegyní, Roxanne Meadows. Pan Fresco je první, kdo vám řekne, že jeho stanoviska a výzkumy nejsou čistě jeho vlastní, spíše jsou jedinečným způsobem odvozeny z evoluce vědeckého bádání, sahající až k úsvitům dávnověku. Jednoduše řečeno, co projekt Venus reprezentuje a hnutí Zeitgeist tudíž podporuje, by mohlo být shrnuto jako: "**Aplikace vědecké metody v zájmu společnosti**".

Prostřednictvím humánní aplikace vědy a technologie, při *designu společnosti a rozhodování*, máme prostředky k přeměně našeho klanového, nedostatkem poháněného, korupcí přeplněného prostředí, v něco neobyčejně více organizovaného, vyváženého, humánního, udržitelného a produktivního. Abychom tak mohli učinit, musíme porozumět, kým jsme, kde se nacházíme, čím disponujeme, o co usilujeme a jak našich cílů dosáhneme. Za dané situace, kterou budeme analyzovat v první části této knihy, by měl čtenář shledat, že nejenže se *potřebujeme* vydat jiným směrem - **my musíme**. Současný ekonomický systém se rozpadá akcelerujícím tempem, s vyhlídkou celosvětové nezaměstnanosti v dosud nevídaném měřítku. Zároveň si koledujeme o překročení "bodu, ze kterého již není návratu", co se týká ničení životního prostředí.

Ukázalo se, že naše současné způsoby společenského chování nemají šanci na rozluštění problémů týkajících se ničení životního prostředí, lidského konfliktu, chudoby, korupce a jakéhokoliv dalšího problému, který omezuje možnost udržitelnosti lidské společnosti na naší planetě. Je na čase, abychom jako druh dospěli a skutečně prozkoumali, jaké jsou naše pravé problémy a jaká mají řešení, jakkoli nepohodlná, netradiční a cizí se nám mohou jevit.

Tato práce nejprve prezentuje současné ekonomické problémy, jimž čelíme, rozpoznává základní příčiny, důsledky a nevyhnutelnosti, a zároveň prezentuje řešení získaná z ohodnocení toho, co je skutečně pro život a společnost *důležité*. Dodatečně bude poskytnuta informace, jak může v této výzvě každý z nás pomoci, prostřednictvím prezentace způsobů komunikace a aktivismu, který, doufejme, urychlí transformační proces.

Je velmi důležité, aby se ti, kteří začínají číst tuto práci, na okamžik pozastavili a zamysleli se nad perspektivami, které jim byly vštípeny. Vzhledem k rozsahu současných hodnot a ideologií, společně s naším postupným ztotožněním se s asociacemi specifického myšlenkového řetězce, tradicí nebo představou reality, může být pro člověka obtížné i bolestivé přehodnotit nebo odstranit uchovávaná porozumění, která po dlouhá časová období považoval za pravdivé. **Tyto asociace 'ega', či vzorce myšlení, chcete-li, společně s neustále omezenými znalostmi, které každý z nás má, budou největšími překážkami, kterým budou mnozí čelit při čtení zde prezentovaných informací.** Je na čase rozšířit naši lojalitu a afilaci za omezené hranice trhu, tradice národ/stát a přijmout lidstvo jako celek, zároveň s prostředím naší planety, na němž závisíme. Je na čase dívat se na Zemi jako na nedělitelný organický celek, žijící entitu, skládající se z nesčetných životních forem, spojených dohromady v jedinou komunitu.

Jestliže nás příroda něco naučila, pak je to fakt, že jedinou konstantou je změna. Neexistuje nic takového jako *utopie*. Proto, abychom jako druh úspěšně rostli, je třeba, abychom se stali **experty ve "změně našeho myšlení"** o čemkoli a o všem. Pokud si zvolíte přistoupit k tomuto materiálu s otevřenou myslí a objektivně, tušíme, že zde vyjádřené myšlenky přeorientují vaše vnímání světa, sebe samých a budoucnosti lidské rodiny, způsobem nanejvýš přínosným, lidským a efektivním.

Díl 1. Peněžní ekonomie	04
Kapitola 1: Mechanismy a jejich důsledky	04
Potřeba cyklické spotřeby	05
Mnoho nedostatku	06
Priorita zisku	07
Deformace hodnot	10
Peněžní manipulace	12
Kapitola 2: Závěrečné zhroucení	15
Překonání nezodpovědnosti	15
Konečný outsourcing	20
Díl 2. Co je důležité?	23
Kapitola 3: Přírodní zákony	23
Vědecká metoda	25
Dynamická rovnováha	26
Kapitola 4: Prostředky ke společenské evoluci/změně	29
Cíle	30
Metoda	30
Nástroje	30
Proces	31
Díl 3. Ekonomika založená na zdrojích	32
Kapitola 5: Kybernetizace společnosti	32
Projekt Venus	32
Průmysl a práce	33
Vláda	38
Kapitola 6: Myslíci města	42
Kruhové město	43
Transport	46
Životní styl	47
Díl 4. Překonání mytologie	49
Kapitola 7: Příroda versus výchova	49
Lidské chování	49
Právní systém	53
Kapitola 8: Fungující spiritualita	54
Náboženský ideál	55
Činy místo slov	55
Díl 5. Jednejme	57
Kapitola 9: Hnutí	57
Přemostění rozdílností	57
Mezioborové týmy	58

Díl 1. Peněžní ekonomie

Kapitola 1: Mechanismy a jejich důsledky

Definice termínů

"Ekonomie" je všeobecně definována jako 'společenská věda zabývající se produkcí, distribucí a spotřebou statků a služeb'.¹

Od začátku 21. století je základním mechanismem prakticky všech ekonomik po celém světě určitá forma "peněžního systému". Peněžní systém používá prostředek směny, známý jako 'peníze', k usnadnění zaměstnání, výroby, distribuce a spotřeby statků a služeb. Užití peněžního prostředku směny, jako základu ekonomického systému, lze označit termínem "peněžní ekonomie".

Přestože prakticky žádný stát na světě nepoužívá jinou než peněžní ekonomii, ve skutečnosti se vyskytují její určité variace. Obecně řečeno, tyto variace souvisí s mírou vládní kontroly systému dané země. Běžná stupnice, pohybující se od větší regulace k menší, začíná typicky komunismem² (největší kontrola státu), pokračuje socialismem (částečná kontrola státu) a končí kapitalismem (nízká až žádná kontrola státu). Tyto variace ekonomických aplikací lze označit termínem "sociální systémy".

V dnešním světě je převažujícím sociálním systémem kapitalismus. Kapitalismus, který je často dáván do souvislosti s konceptem "volného trhu", je definován jako: "ekonomický systém, v němž jsou výrobní prostředky v soukromém vlastnictví a provozovány za účelem dosažení zisku a kde investice, distribuce, příjem, výroba a ceny statků a služeb jsou určovány převážně prostřednictvím 'volného trhu'".³

"Volný trh" se v podstatě orientuje na neregulované obchodování, kde "ceny statků a služeb jsou dohodnuty pouze mezi prodávajícím a kupujícím, tržní síly nabídky a poptávky tedy určují ceny a přidělují dostupné prostředky bez vládních intervencí".⁴ Teorie volného trhu má četné interpretace a myšlenkové směry. Například jednu extrémnější a v současnosti stále aktivní ideologii reprezentuje "Rakouská škola", která se hlásí k myšlence "*laissez-faire*", vyjadřující zásadu ponechání úplné volnosti hospodářskému dění, bez jakýchkoliv státních zásahů do ekonomiky. Z tohoto hlediska jsou systémy sociálního zabezpečení a různé sociální programy považovány za nepatřičné.⁵

Stranou obecné terminologie, velmi důležitým atributem peněžní ekonomie je "**teorie hodnot**". Úroveň 'hodnoty' statku nebo služby je v podstatě odvozena ze dvou faktorů:⁶

1. *Nedostatku* (dostupnosti) použitých materiálů.
2. Množství *lidské práce* potřebné k vytvoření daného statku nebo služby.

Příklad:

Představme si, kolik času a úsilí zabralo vyrobení obyčejné košile před příchodem elektřiny a pokročilé průmyslové technologie. Celý proces mohl vypadat následovně: zorání půdy - osetí semenem bavlny - dohled během fáze růstu - posbírání bavlny - vyčesání bavlny ze semen - spředení do vlákna - utkáání látky - ušití košile.

Vezmeme-li tento proces pouze z hlediska lidské práce, hodnota této košile by byla pravděpodobně relativně vysoká a košile by pravděpodobně byla prodána za cenu odrážející značné množství vynaložené práce. Hodnota bavlněných semen (použitý materiál) bude zanedbatelná, protože jsou získávána jako vedlejší produkt při sklizni - tedy i hodnota *nedostatku* bude velmi nízká. Reálná hodnota košile bude tedy vycházet z obsaženého množství práce.

Co kdyby tento proces, hypoteticky vzato, nevyžadoval žádnou lidskou práci, přičemž přirozená dostupnost bavlněných semen/vody/slunečního svitu/půdy by zůstala zachována? Jaká by potom byla hodnota této košile? Zřejmě by neměla **žádnou hodnotu**.

Od začátku 21. století převzaly průmyslové stroje funkci sázení a sklizení s takovou účinností, že jeden zemědělec může sám pracovat na více než tisíci akrech půdy. Příchod textilního vybavení, jakým je čistička bavlny, dramaticky snížil lidskou námahu a v současnosti jsme v důsledku použití průmyslové výpočetní techniky svědky neustálého směřování k téměř plné automatizaci nejen v zemědělství a textilním průmyslu. Faktem je, že postavení "ekonomické hodnoty", zdánlivě neměnného ekonomického pojmu, je nyní v důsledku technologického vlivu revidováno (snadnější produkce/hojnost materiálu), což by teoreticky mohlo vést k **úplné eliminaci 'hodnoty'**.

Když je lidská práce omezena/nahrazena technologií a automatizací, klesne 'hodnota' příslušející 'práci', která se zároveň rovná 'ceně'. Tato 'hodnota' se přesune do tvorby/údržby strojních zařízení, které nyní slouží místo pracovníků. **Čím efektivnější, odolnější a udržitelnější tyto stroje jsou, tím více následně poklesne 'hodnota' produkce.**

To nás přivádí k zjištění, že tento vzorec mechanické automatizace, společně s moderními inovacemi hledajícími substituty pro "omezené" zdroje, by nás mohly zavést do situace, kde by žádný statek nebo služba nepotřeboval "hodnotu" nebo cenovku. Jednoduše by to nedávalo teoretický smysl.

Vzhledem k našim každodenním životním zkušenostem je tento fakt pro většinu z nás obtížné si připustit. Skutečnost je nezávisle na našem názoru taková, že vzorec neustálého technologického zdokonalování, společně s automatizovaným strojním vybavením může teoreticky vytvořit takové ekonomické prostředí, ve kterém hojnost materiálů a efektivita produkčních prostředků bude tak vysoká, že většina lidí nebude mít zapotřebí cokoli 'kupovat' a opustí tradiční model 'pracuj, abys žil'. Konkrétněji, **i kdyby stroje pomalu nahradily jenom určitou část lidí, následky rostoucí nezaměstnanosti budou systémové a celá ekonomika bude více a více nestabilní a nefunkční.** Tato problematika bude podrobněji rozvedena v kapitole 2. a 5.

Přejdeme nyní k prozkoumání některých empirických mechanismů, které peněžní ekonomie - konkrétně v souvislosti s kapitalismem - vyžaduje za účelem udržení integrity systému. Ve zbývajících částech této kapitoly se budeme zabývat dedukcí pěti nejzákladnějších atributů, které jsou potřebné k udržení tohoto systému a jejich důsledky.

Mechanismus I. Potřeba cyklické spotřeby

Úlohu lidí v peněžním systému lze v podstatě rozdělit do tří úrovní: **zaměstnanec, spotřebitel a zaměstnavatel** (nebo vlastník).⁷

Zaměstnanec vykonává určitou činnost pro zaměstnavatele výměnou za mzdu nebo plat, zatímco zaměstnavatel má "výnosy" ve formě peněžních plateb z prodeje statků a služeb spotřebiteli.

Jak zaměstnavatel, tak i zaměstnanec fungují zároveň jako spotřebitelé. Za obdržené peněžní platby ("mzdy a platy" a "výnosy") nakupují statky a služby potřebné pro vlastní přežití.

Akt koupě statku a služby, jež je funkcí spotřebitele, umožňuje zaměstnavateli dosažení výnosů, a zároveň umožňuje platbu mzdy zaměstnanci.

Jinými slovy, **požadavek neustálé spotřeby je tím, co drží zaměstnavatele v podnikání a udržuje práci zaměstnance.**

Je důležité si uvědomit, že tento platebně-spotřební cyklus ('cyklická spotřeba') se **nemůže zastavit**, protože by se zhroutil celá ekonomická struktura - peníze by se nedostaly k zaměstnavateli, zaměstnavatel by si nemohl dovolit platit mzdu zaměstnanci a jak zaměstnavatel, tak i zaměstnanec by nemohli svojí funkcí spotřebitele uzavřít celý cyklus.

Důsledky:

1. Nic fyzicky vyrobené si neudrží svou provozní životnost déle, než by mohlo, aby zůstala zachována ekonomická integrita prostřednictvím 'cyklické spotřeby'.

Jinými slovy, každý vyrobený statek musí být odstaven v příslušném časovém intervalu, aby pokračoval oběh peněžních prostředků, který podporuje "hráče (spotřebitele/zaměstnance/zaměstnavatele) ve hře". Tento charakteristický rys můžeme definovat jako: "**plánované zastarávání**".

Plánované zastarávání má obecně dvě podoby:

- **Úmyslné:** Záměrné zadržetí efektivity vedoucí k selhání daného statku.
- **Vyplývající:** Ziskové "zkratky" použité ve výrobě, obvykle ve formě levného materiálu nebo špatného designu, vedené snahou ušetřit peníze a vytvořit opakování koupě. Toto bezprostředně vede ke vzniku nekvalitního statku.

Například: Použití umělé hmoty v elektrických oploceních je levnější pro společnost a zákazníka, ale trvanlivost tohoto materiálu je nízká v porovnání s řekněme titanem, který je mnohem dražší.

2. Na trh musí být neustále zaváděny nové výrobky a služby, aby vykompenzovaly zvýšenou efektivitu výroby předchozích generací výrobků a to bez ohledu na funkční užitek, generující nekonečné množství odpadu.

Jinými slovy odpad je úmyslný vedlejší produkt potřeby průmyslu udržovat 'cyklickou spotřebu'. To znamená, že nahrazený/zastaralý výrobek je odložen, často do zavážky, kde znečišťuje životní prostředí. Neustálá rozmanitost výrobků tak zvyšuje znečištění.

'**Potřeba cyklické spotřeby**', která může být považována za 'motor' pohánějící celý ekonomický systém, je ze své podstaty nebezpečná a zkorumpovaná, protože její povaha nezbytnosti nedovolí maximalizaci ekologicky udržitelných postupů. Neustálá obnova nekvalitních výrobků plýtvá dostupnými zdroji a znečišťuje naše prostředí.

Podívejme se nyní na tuto skutečnost z jiného úhlu. Představme si ekonomické důsledky výrobních metod, které strategicky maximalizují efektivitu a udržitelnost každého výtvaru a používají nejlepších známých materiálů a technik dostupných v čase své výroby. Představme si automobil navržený tak dobře, že by sto let nepotřeboval údržbu. Představme si dům postavený z nehořlavých materiálů, ve kterém by všechny přístroje, elektrické rozvody, potrubí apod. byly vyrobeny z nejnepropustnějších, nejcelistvějších zdrojů dostupných na planetě Zemi. V takovémto *rozumnějším* světě, kde by se skutečně tvořily věci, aby vydržely a podstatně minimalizovaly znečištění a odpad zásluhou minimalizace mnohosti a maximalizace efektivity, **by bylo nemožné fungování peněžního systému**, protože 'cyklické spotřebovávání' by značně zpomalilo a neustále oslabovalo takzvaný "ekonomický růst".

Mechanismus II. Mnoho nedostatku

"Nabídka a poptávka" je v peněžní ekonomii dobře známý pojem, který jednoduše vyjadřuje, **že čím více je něčeho, tím menší to má hodnotu**. Například pitná voda byla v minulosti velmi hojným zdrojem, který typicky nevyžadoval za svoji spotřebu placení v komerčním slova smyslu. Nicméně v důsledku znečištění podzemních vod a zavedení městských vodovodů, došlo k zavedení komerčního prodeje pitné vody za ceny často vyšší, než je cena ropy. Jinými slovy je ziskové, když jsou zdroje omezené. Když se společnosti podaří přesvědčit veřejnost, že její výrobek je "vzácný", může si za něj více účtovat. To motivuje k udržování vzácnosti výrobku. Poukažme zde na skutečnost, že **centrální banky téměř všech zemí rovněž vytváří nedostatek v nabídce peněz, aby udržovaly trh pod tlakem**.

Bernard Lietaer, projektant Evropského měnového systému, podotýká:

"Chtivost a soutěživost nejsou výsledkem neměnné lidské povahy. Chtivost a strach z nedostatku jsou ve skutečnosti neustále vytvářeny a zesilovány jako přímý následek formy peněz, kterou používáme. Můžeme vyprodukovat více než dost jídla pro všechny, ale zjevně nemáme dost peněz, abychom za to zaplatili. Nedostatek je v našich národních měnách. Posláním centrálních bank je ve skutečnosti vytvoření a udržování nedostatku peněz. Přímým důsledkem je, že spolu musíme bojovat, abychom přežili." ⁸

Důsledky této *hojnosti nedostatku* nelze označit jinak, než jako škodlivé. **Jestliže zisku může být dosaženo prostřednictvím nedostatku vytvořeného znečištěním životního prostředí, potom to posiluje netečnost k životnímu prostředí.** Jestliže společnosti (podniky) ví, že mohou vydělat více peněz udržováním nedostatku svých zdrojů nebo výrobků, jak potom někdy může být svět plný hojnosti? Nemůže, protože společnosti (podniky) budou motivovány k *vytváření* nedostatku, dokud bude přítomna potřeba jeho existence. Potom **nedostatek vytvářený centrálními bankami ve vlastní nabídce peněz zvyšuje motivaci k vzájemnému soutěžení**, vytváří neetické primitivní prostředí, ve kterém každý bojuje za sebe a produkuje tak stres, konflikty a nemoci.

Mechanismus III. Priorita zisku

Hlavním motivačním faktorem v peněžním systému je zisk ⁹ nebo získávání peněz vykořisťováním druhých. Všichni hráči ve hře, aby přežili, musí volit strategie zaměřené k získání příjmu. Zaměstnanec vyhledává nejlepší možný plat/mzdu za své služby, zatímco zaměstnavatel (vlastník) usiluje o neustálé snižování nákladů, aby maximalizoval zisk. **Toto je dominantní "mentalita" peněžního systému** a ti, kteří se nacházejí v postavení velkého bohatství (mají materiální "úspěch"), jsou často těmi nejvíce bezohlednými. Přestože mnozí zastánci ziskového systému neustále hovoří o používání "etických" standardů ve svém jednání, historie ukázala, že **priorita zisku je ve skutečnosti nemoc, která napadá nejen náš osobní/společný blahobyť, ale i životní prostředí na kterém závisíme prakticky vším, co jako živočišný druh potřebujeme k životu.**

Než začneme s negativními důsledky, jež pramení z této 'mentality', zvažme to, co mnozí považují za kladnou stránku priority zisku - "stimul".

Teorie říká, že potřeba zisku dává lidem/organizacím motivaci k vytváření nových idejí/výrobků, které jsou prodávány na trhu. Jinými slovy je zde existence předpokladu, že pokud by lidé nebyli motivováni k přežití prostřednictvím zisku, bylo by dosaženo malého společenského pokroku.

Předně, **největší přínosy pro společnost nevězly od organizací usilujících o zisk.** Nikola Tesla neobjevil vícefázový střídavý elektrický proud, protože chtěl vydělat balík peněz. Louis Pasteur, Charles Darwin, bratři Wrightové, Albert Einstein a Isaac Newton nedosáhli svých značných přínosů pro společnost pod vidinou hmotného osobního prospěchu. Je pravda, že užitečné vynálezy a metody pocházejí z motivace dosažení osobního prospěchu, ale *záměr* stojící za jejich vytvořením zpravidla nemá co do činění se společenským zájmem, skutečnými motivátory jsou vlastní osobní prospěch a pud sebezáchovy.

Zisk je téměř vždy nadřazen zájmům lidí a jediný pohled na konzervační přísady v potravinách způsobujících rakovinu, plánované zastarávání téměř všeho vyrobeného, společně se zdravotnickým průmyslem účtujícími tisíce za obyčejná antibiotika, ukazují, že **na 'zisku založené stimuly' jsou ve skutečnosti škodlivé**, protože jejich skutečnou motivací není smysluplným způsobem přispět do společnosti, ale pouze jakýmkoli způsobem vymoci bohatství. **Zisk je ve skutečnosti nesprávným stimulem.** Problémy v naší společnosti založené na peněžním systému budou mít řešení jedině, pokud *zisku bude dosahováno* řešením těchto problémů.

Důsledky:

Psychologický/sociologický vliv priority zisku významně působí na lidské chování. **Celá struktura uvalení kontroly na lidskou společnost prostřednictvím výnosu/příjmu/zisku, byla ve skutečnosti vytvořena za účelem vypořádání se s nikdy nekončícím bojem o přežití - prostřednictvím**

PRÁVNÍHO SYSTÉMU. Přestože "peněžní" kriminalita, často pramenící z egoismu, žárlivosti, emocionální deprivace a psychologických poruch, nepochybně představuje v současnosti problém, její podíl na celkové trestné činnosti je zanedbatelný v porovnání s kriminální činností motivovanou získáním peněz a majetku. Faktem je, že budeme-li korupci (morální perverzi, nepoctivost) považovat za zločin, vynoří se před námi zcela nová perspektiva, protože, když se pozorně podíváme, zjistíme, že **téměř každý akt nabytí peněz je ve své podstatě zkorumpovaný**. Za "normální" je (do jisté míry) pouze považován pod pohledem všeobecné shody - ve společnosti, která je podmíněna.

Pokud půjdeme například do potravin a koupíme si krabici cereálií, v devíti případech z deseti bude obsah cereálií zabírat pouze 60% místa uvnitř krabice. Tato, jak by ji výrobní společnost nazvala, '**propagační strategie**' je ve skutečnosti jen **očividná marnotratná lež**. Reklamní agentury, se všemi svými taktikami společenské manipulace, jsou pravděpodobně nejvíce zkaženými institucemi na této planetě. Bohužel jsme podmíněni nazývat ji namísto toho 'podporou prodeje' nebo 'strategií'. Deformací společnosti reklamou se budeme obsáhleji věnovat níže v této kapitole v části "Deformace hodnot".

Rozdělme nyní spektrum "peněžní" korupce do třech kategorií: **obecná kriminalita - společenská kriminalita - vládní kriminalita**, abychom lépe pronikli do podstaty tohoto nemorálního chování.

Obecná kriminalita, pochází ze snahy získat peníze. Pohybuje se v rozmezí od drobných krádeží, přes nelegální prodeje, podvod, až po násilné přepadení. Nad tímto vedlejším produktem peněžního systému se často ani nepozastavíme, abychom pochopili, z čeho pramení. Mnozí z nás mají tendenci považovat toto jednání za určitý druh sociální anomálie, spíše než jej uvádět do spojitosti s pudem sebezáchovy. Rovněž přehlízíme vlastní *stres* a další postranní efekty spojené s deprivací.

'Merva-Fowles' studie provedená v roce 1990 na universitě v Utahu objevila **silný vztah mezi nezaměstnaností a trestnou činností**. Průzkum byl proveden ve třiceti hlavních velkoměstských oblastech s celkovou populací více než 80 miliónů.

Studie odhalila, že zvýšení nezaměstnanosti o 1% vedlo k:

- nárůstu počtu vražd o 6,7 %,
- nárůstu násilné trestné činnosti o 3,4 %,
- nárůstu majetkové trestné činnosti o 2,4 %.

V období od roku 1990 do roku 1992 toto vyústilo v:

- 1 459 dodatečných vražd;
- 62 607 dodatečných násilných trestných činů;
- 223,500 dalších majetkových trestných činů. ¹⁰

Vzmemme-li poctivého, bezproblémového člověka ze střední třídy a zbavíme-li jej bohatství a zdrojů, potom jej vysadíme pouze v oblečení v chudém městě, je zde velmi vysoká pravděpodobnost, že tento člověk začne lhát, podvádět a krást, aby přežil.

Není překvapující, že nejchudší občané mají nejvyšší míru trestné činnosti. Člověk narozený do zanedbaného prostředí, s malými zdroji, nízkým vzděláním a málo pracovními příležitostmi, bude dělat jednoduše to, co je třeba, aby přežil. Pravdou je, že ekonomická deprivace (nedostatek), ne tzv. "genetické sklony k trestné činnosti", vytváří tento druh nemorálního chování.

Korporační kriminalita, která se téměř výlučně vztahuje k zisku, má mnoho podob: Plánované zastarávání, tržní manipulace, outsourcing, fixace cen, monopolistické tajné dohody, vykořisťování pracujících, jsou pouze některé z nich. Od úmyslného zavření Kalifornské elektrárny za účelem posílení energetických akcí ¹¹, až po vědomou distribuci léčiv kontaminovaných virem HIV společností Bayer ¹², většině lidí by mělo být zřejmé, že **podniková trestná činnost se děje neustále a častokrát je zákeřnější než "obecná trestná činnost", pro svoji tendenci dopadu na velké skupiny lidí**.

Potřeba "korporačních zločinců" zajistit podnikání ziskovost, spočívá na stejném základě, jako potřeba přežít "obecných zločinců". Druzí obvykle spáchají trestnou činnost, aby přežili, kdežto prvně jmenovaní se trestné činnosti dopouští, aby zajistili své pozice, moc, životní styl a bohatství. Původcem jednání je strach. Pojem "chtivost", manifestující neustálou nejistotu, pocházející ze strachu ztráty toho co člověk má, slouží jako motivační faktor pro většinu korporačních zločinců. **Je jako závislost na hracích automatech. Čím více získáš, tím více chceš.** Tato neuróza je udržována/zesilována rozvrstvením společnosti, jež vytváří peněžní systém, protože s růstem kupní síly existuje nikdy nekončící dostupnost luxusu (t.j. vily, jachty, limuzíny, diamanty, pozemky, atd.). Více k této problematice uvedeme v následující části: "Deformace hodnot".

Vládní kriminalita je jednou ze složitějších a obtížněji srozumitelných podob chování, protože naše vnímání vlády je do značné míry ovlivněno převažujícími hodnotami "vládnoucí třídy", které se vyskytují ve společnosti a které se neustále objevují v médiích a politice. Podíváme-li se do minulosti na hrůzy způsobené Hitlerem, mnozí z nás si neuvědomí, že němečtí občané rovněž zastávali antisemitistický postoj, podporovaný režimem pamflety a rádiem. To samé lze říci o invazi Spojených států do Iráku, která měla počáteční veřejnou podporu, protože zde byla nenávist a strach z tzv. "islámských teroristů", vytvořená útoky 11. září 2001. Odložme nyní tradiční lojalitu a patriotismus a objektivně posuďme, čím ve skutečnosti vláda v peněžním systému je a co reprezentuje.

Ze všeho nejdříve poznamenejme, že všichni členové vlády dostávají plat a všechny projekty, které vláda schválí, musí být z něčeho financovány. Tyto peníze pocházejí zjevně z daní uvalených na veřejnost nebo z půjček od bank či jiných vlád. Daně jsou vybírány zejména z přidané hodnoty a z příjmu. Půjčky musí být teoreticky splaceny z daní nebo jiných půjček.

Hlavní úlohou vlády je řídit fungování společnosti prostřednictvím vydávání zákonů. V ideálním případě by prioritou vlády měly být zájmy lidí v nejširším slova smyslu. Bohužel, historie ukazuje, že tomu tak, až na vzácné výjimky není. **Vláda tak, jak ji známe, je ve skutečnosti spíše "mateřskou" společností všech podniků fungujících v rámci ekonomiky země.** To dává smysl, pokud si uvědomíme, že "hodnota" jakéhokoliv národa je ve skutečnosti určována stavem jeho ekonomiky. To znamená, že vláda má zájem na ekonomickém stavu národa, konkrétněji na zájmu **vlastní třídy bohatých**. Zájmy jednotlivců nebo skupin lidí, kteří mají co ztratit/získat korespondují se zájmy politiků. Politici mohou dostávat peněžní příspěvky od společností upřednostňujících jejich program, zatímco společnosti získávají z politických rozhodnutí učiněných v jejich prospěch. V Americe se lobbistické příspěvky pohybují v řádech miliard dolarů ročně a tyto peníze jsou poskytnuty výhradně pod záměrem realizace programu dotované politické strany.

Ačkoli existuje mnoho příkladů skryté spolupráce mezi vládou a společnostmi, od uvedení netestovaných léčiv na trh FDA (americkou vládní agenturou pro správu potravin a léčiv), po lobbistický úspěch ropných společností, které zastavily nástup ekologických automobilů (baterie, vodík) odvrácením schválení kalifornského Zákona o nulových emisích, tím největším a z peněz pocházejícím vládním zločinem je použití války ve prospěch svých korporačních/finančních příspěvatelů.

Slovy dvojnásobného držitele medaile za statečnost, udílené Kongresem, generálmajora Smedley D. Butlera:

„Válka je machinace k získání peněz. Vždy tomu tak bylo. Válka je nejstarší, jednoduše nejziskovější a nepochybně krutý způsob nabytí peněz. Svým rozsahem přesahuje jednotlivé národy. Jedině ve válce jsou zisky počítány v penězích a ztráty v lidských životech. Věřím, že válečná machinace je něčím, o čem většina lidí nemá ani ponětí, ví o ní pouze malá uzavřená skupina a je provedena ku prospěchu těchto několika málo lidí na úkor většiny ostatních lidí. **Ve válce získá několik lidí ohromné bohatství.**

V První světové válce vytvořila pouhá hrstka lidí zisk. Ve Spojených státech se přinejmenším 21 000 lidí stalo milionáři a miliardáři. V roce 1965 Kongres vykázal zisky společností a vládní příjmy 122 masokombinátů, 153 producentů bavlny, 299 výrobců oděvů, 49 oceláren a 340 uhelných společností během války. Zisky nižší než 25 procent byly výjimkou. Například uhelné společnosti vydělaly mezi 200 a 7 856 procenty na svých majetkových vkladech. Masokombináty v Chicagu zdvoj, až ztrojnásobily své výdělky.

A nezapomeňme na bankéře, kteří světovou válku financovali. Pokud někdo slízl smetanu ze zisků, byli to bankéři, kteří jsou převážně společníky a nemusí se zodpovídat akcionářům. Jejich zisky byly stejně tak ohromné jako tajné. Nevím, jak bankéři vydělali své milióny a miliardy, protože toto tajemství se nikdy nestalo veřejným - ani před vyšetřovacím orgánem Senátu.“¹³

Druhá světová válka, Korejská válka, Vietnamská válka a nyní Irák a Afghánistán nejsou odlišné. Zrychlená průmyslová výroba, válečné zakázky, rekonstrukční kontrakty, získání (krádež) energetických a jiných přírodních zdrojů, přísně nastavené úroky z půjček Světové banky a soukromých bank pro poválečné ekonomiky a rovněž nelegální obchodování CIA s drogami, jsou pouze několika příklady vysoce profitabilních médií.

Motivace války je tříslložková:

- 1) Maximalizace průmyslového zisku ve prospěch elity
- 2) Získání zdrojů (krádež)
- 3) Geopolitické změny provedené za účelem dalšího zvýšení zisku a krádeže zdrojů.

Toto je jedna z největších "nemocí" způsobených potřebou bohatství a moci. Vláda, disponující skupinou vrahů s vymytými mozky, je zapletena v nejhorší podobě pudu sebezáchovy, a dokud budou světové zdroje nashromážděny ku prospěchu několika málo jedinců, tento vzorec válek nikdy neskončí.

Předcházející klasifikace "korupce" představuje pouze všeobecnou klasifikaci. Nekonečné nuance lidského chování v každodenním životě jsou rovněž velmi zasaženy mechanismem zisku; nepoctivost, pohybující se od "umění vyjednávat", kdy dva obchodníci navzájem soupeří ve vlastním zájmu, s neodmyslitelným vzájemným přehlížením, po disharmonii zabudovanou do vztahu zaměstnavatele a zaměstnance, kde první usiluje o maximalizaci vykonané práce za účelem redukce hodinové mzdy, zatímco druhý se snaží maximalizovat odpracovaný čas za účelem zvýšení příjmu.

Sečteno a podtrženo, priorita zisku nastavuje dvojí mentalitu '**my proti nim**', protože v rámci peněžního systému musí být prodávající - kupující, pracující - zaměstnavatel, zákazník - vlastník, ten co má - a ten co nemá. V dané realitě je každá skupina nucena zmocnit se takových podmínek, které jsou pro ni nejziskovější, proto jsou vždy vyhledávány strategické výhody, a tak zuří neustálá bitva. **Neustále jeden s druhým válčíme, abychom mohli žít.** Tento zápas sotva přispívá na cestě k udržitelnému pokroku lidské společnosti, a tento nemocný, znečištěný, zdeformovaný svět, který vidíme kolem sebe je toho výsledkem.

Mechanismus IV. Deformace hodnot

Naše názory a hodnoty jsou utvářeny kulturou. Přestože existuje genetická predispozice k určitým atributům lidského chování, znalosti, které máme a způsoby, jakými přemýšlíme a na jejichž základě jednáme, jsou v podstatě dány prostředím, ve kterém žijeme víc než čímkoli jiným.

Peněžní systém vyžaduje určitou formu komunikace, za účelem informování veřejnosti o výrobcích, které společnosti prodávají na trhu. Tato forma komunikace je nazývána **reklama**. Typickým znakem reklamy je **propagace**, což je všeobecně řečeno způsob komunikace, jež vytváří zaujatost ve prospěch daného produktu. Jinými slovy, úkolem reklamy je nalákat, přesně řečeno - **zmanipulovat zákazníka ke koupi výrobku**. Tato manipulace má mnoho podob, ale jednou z nejúčinnějších je manipulace a/nebo zneužití "hodnot" publika - toho, co on nebo ona považují za důležité.

Nicméně, než budeme pokračovat, je třeba upozornit na skutečnost, že vzorce masové spotřeby, které nyní pozorujeme ve Spojených státech i jinde ve světě, zde nejsou od nepaměti. Amerika byla původně založena, do určitého stupně, na přívětivé protestantské etice, kde dominantními hodnotami byly hospodárnost a úspory. Avšak počátkem 20. století se soustředěné úsilí podnikatelské komunity vydalo

cestou deformace těchto hodnot a vytvořilo novou armádu impulsivních, neustále nespokojených, vlastního statusu si vědomých spotřebitelů. **Reklamní agentury vyměnily prezentaci praktických vlastností výrobků za apel na emoce a společenské postavení jedinců.** Následkem toho dnes průměrný americký spotřebitel spotřebuje dvojnásobek toho, co spotřeboval po skončení 2. světové války. ¹⁴

Jedna z nejúčinnějších forem "manipulace hodnot" spočívá ve ztotožnění identity jedince s určitým ideálem. Klasickými příklady jsou **patriotismus a náboženství**, protože vštěpováním těchto hodnot v raném věku je jedinec formován k blízkému vztahu k vlasti nebo náboženství, a tak daného jedince podmiňuje k jejich bezvýhradné podpoře.

Dalším příkladem je "**móda**". Móda má mnoho podob, od oblečení, které lidé nosí, až po ideologie, jež zastávají. Pro ilustraci úspěchu, jehož komerční průmysl dosáhl v manipulaci lidských hodnot za účelem dosažení zisku, se podívejme na lidi, kteří chodí oblečení v určitém komerčním zboží jenom proto, aby dali najevo značku společnosti a projevíli tak určitý druh společenského postavení nebo stylistického vyjádření. Trička s podpisem "Tommyho Hilfigera", obchody označené "Prada Bags" a okázalé hodinky Rolex jsou příkladem výrobků, u kterých užitečnost nebo funkce zcela ztratily svůj význam a jejichž význam je nyní odvozován z toho, co daný předmět "reprezentuje".

Bohužel si tito lidé neuvědomují fakt, že prostě a jednoduše nejsou ničím jiným, než chodící velmi levnou (ještě za ní zaplatili) reklamou příslušné společnosti.

Tento "status" nebo "vyjádření" existují ve skutečnosti pouze **v podmíněných 'hodnotových představách'** jedince, a **pokud je tímto způsobem zmanipulován dostatečný počet lidí, je vytvořen "trend"**, který dále zesiluje deziluzi prostřednictvím kolektivního ztotožnění se. Tyto trendy se mohou stát tak silnými, že ti, kteří se jich nechrání, jsou považováni za vydědence a mohou být vyloučeni ze společnosti (tzv. Nejsou "IN").

Ponechme nyní 'marnivost' stranou a prozkoumejme deformované hodnoty vytvořené v podobě mentalit a pohledů na svět. Neustálá potřeba vlastního zájmu se často rozšiřuje jako rakovina do dalších psychologických oblastí, vytvářejících a posilujících neurózy jako "**chtivost**", "**závist**" a "**egoismus**".

Chtivost, společně s pudem sebezáchovy, jsou pravděpodobně hnací silou neustálého koloběhu v peněžním systému. **Kvůli neodmyslitelnému rozvrstvení statků a služeb** (tedy i životního standardu) **dostupných s rostoucí kupní silou, jsou lidé podněcováni k neustálému "hladu" po větším materiálním bohatství a tato chtivost se zdá být nekonečná.** Výsledkem je kultura, která nezná rovnováhu a nemá smysl pro to, co je ve skutečnosti důležité a čeho je již dost. **Toto znásobuje reklama** svým neustálým líčením "z čeho si vybrat", často v lidech vyvolává pocit méněcennosti, protože nemají "to nejlepší v životě", atd.

Závist se začíná rozvíjet již v útlém věku, třeba když učitel chválí žáka za dobré známky a vynadá studentovi se známkami špatnými, čímž vytváří závist žáka s horším prospěchem vůči žákovi s lepším prospěchem. Nehledě na původ závisti, klasickou taktikou reklamy je zneužití této neurózy prostřednictvím média názornujícího člověka, jež má něco, co ostatní nemají, a tak v nich vyvolá potřebu to mít, aby byli "rovnocenní". Závist je velmi podobná chtivosti s tím rozdílem, že závist v lidech posiluje opovržení tím, co mají ostatní a vytváří tak sociální napětí a často i konflikt.

Egoismus bývá často definován jako 'pocit nadřazenosti nad ostatními'. Tato deformace nabývá v podstatě dvou podob:

- 1) Obecná nadřazenost založená na společenské majetkové třídě nebo postavení ve společnosti.
- 2) Arogance týkající se vlastních výtvarů/příspěvků, požadavku prestiže, uznání nebo dalších "odměn".

Druhá podoba egoismu se téměř zdá být "přirozenou", protože lidé chtějí "mít zásluhy/získat kredit/uznání" za svoje myšlenky a vynálezy. To má silné základy v monetárním systému, protože co se

zisku týče, lidé jsou doslova "odměňováni" a "oceňováni" na základě osobních vynálezů a činů. To zesiluje tendenci dožadovat se "kreditu" za svoji činnost, i když nemá nic společného s penězi.

Je třeba zdůraznit, že žádný člověk ve skutečnosti nic nevynalezne nebo nevytvoří opravdu sám. Každý výtvar a myšlenka, která se objeví, je založena na příspěvcích předchozích pracujících generací, vlivech prostředí, anebo vzájemné odezvě.

Isaac Newton jednou řekl: **"Jestliže jsem viděl dále, bylo to proto, že jsem stál na ramenou obrů"** ¹⁵.

Smyslem jeho výroku bylo, že jeho výzkum, a tak i objevy, byly učiněny na základech práce položených mnoha velkými vědci, kteří žili v minulosti před ním. Zásluhy proto nepatří pouze jemu, ale všem vědcům, o jejichž objevech se dozvěděl a se kterými pracoval.

Tato forma egoismu se vytratí, pokud si člověk uvědomí, že **VŠECHNY vynálezy a výtvoři jsou ve skutečnosti tak či tak výsledkem série rozvinutých spoluprací.**

Vraťme se nyní k prvně jmenované podobě egoismu, obecné nadřazenosti, která představuje orientaci člověka na určitou společenskou třídu a v jedné ze svých forem je psychologickým prostředkem k dosažení lepšího pocitu prostřednictvím vlastnictví většího majetku, než má někdo jiný. Pro bohatého člověka jdoucího po ulici je mnohem jednodušší přejít kolem bezdomovce s pomyšlením "je to jenom příživník a lenoch" a nepřipustit si jej jako **oběť společenské kultury**. Další formou obecné nadřazenosti je zaslepené elitářství, které je určitým druhem rasismu, založené na příslušnosti k určité společenské vrstvě, jež vede k přehlížení těch s nižší kupní silou jako "podřadných" nebo "podřízených", protože společenský status, vzdělání a životní styl, který si tato elita může dovolit, je daleko z dosahu těch bez podobné kupní síly, což vytváří hrubé společenské rozdíly.

Naše hodnoty konec konců spočívají na tom, co se osvědčilo a co nám pomáhá vytvářet jednodušší a lepší životy. Jestliže žijeme v systému, který odměňuje soutěživost, neosvícený vlastní zájem, korupci, marnotratnost a aroganci, potom jsou tyto hodnoty ve společnosti neustále udržovány. **Přestože mnozí lidé uznávají poctivost, starost o druhé a skromnost, je jednoduché pochopit, že tyto kvality nepřevažují, protože je dnešní systém společného soužití nepodporuje a neposiluje.**

Mechanismus V. Peněžní manipulace

V současnosti používaná měna se nazývá "fiat", což je **měna, jejíž hodnota je dána mocí úřední. Jinými slovy, hodnotu měny nic "nezajišťuje"**; snad kromě potu pracovníků poskytujících své služby za peníze. Před mnoha lety většina měn používala tzv. 'zlatý standard' fungující na principu krytí/směnitelnosti vydávaných bankovek za zlato, které rovněž samo o sobě nemá absolutní hodnotu. **'Hodnota' jakéhokoli materiálu závisí na jeho nedostatku (nabídce) a poptávce, která se neustále mění a je proto nestálá.**

Tato tzv. "rovnice nabídky a poptávky" platí rovněž pro "peněžní hodnotu". **Hodnota ve fiat systému je odvozena z množství peněz cirkulujících v ekonomice.** Stejně jako pro jakýkoliv přírodní zdroj, i pro fiat měnu platí, že čím více peněz je v ekonomice, tím menší hodnotu má každá peněžní jednotka. Analogicky, snížil-li se množství peněz v oběhu, zvýší se hodnota každé peněžní jednotky. Tento jev je obecně nazýván **"inflace"** a **"deflace"**. ¹⁶ Jednoduše řečeno, pokud jsou do ekonomiky napumpovány nové peníze, bez ohledu na současnou poptávku po statcích a službách, následkem toho se ceny v ekonomice zvýší, protože hodnota měny se úměrně (proporcionálně) sníží. Tento jev nazýváme **"inflační efekt"**. Nicméně pokud jsou nové peníze okamžitě použity k vytvoření nových statků a služeb, za předpokladu existence poptávky po těchto produktech, mohou být zavedeny do ekonomiky bez podstatných inflačních efektů. Například pokud je na trhu poptávka po nových domech, vláda vloží do ekonomiky jednu miliardu nových dolarů a tyto peníze jsou všechny použity k vytvoření těchto nových domů, které jsou následně zakoupeny, inflační efekt je minimální.

Zvýšení nabídky peněz dostupné v ekonomice se nazývá monetární expanze, zatímco snížení nabídky peněz se nazývá monetární kontrakce. Jsou-li ve hře obě tyto síly, je zde tendence k cyklickému trendu nazývanému "cyklus expanze a kontrakce", který je rovněž známý pod pojmem

"hospodářský cyklus" (této problematice se budeme níže věnovat). Obecně řečeno, období expanze je obvykle spojené s tzv. "ekonomickým růstem" - je utraceno větší množství peněz a často vytvořeno více pracovních míst. Obráceně, v období kontrakce, které je často nazýváno recesí nebo depresí, chcete-li krizí, peníze ubývají, je jich méně utraceno, a tak ubývají pracovní místa a podniky jsou oslabovány.

Obecné pojetí "ekonomického růstu" bývá obvykle definováno jako: **"zvýšení objemu statků a služeb vyprodukovaných v ekonomice za určité období"**. K měření ekonomického růstu je používán HDP ('hrubý domácí produkt'), který vyjadřuje celkovou peněžní hodnotu statků a služeb vytvořených za dané období na určitém území.

Než budeme pokračovat, poznamenejme, že celý koncept ekonomického růstu, tak jak je tradičně interpretován, je *nesmyslný* z pohledu pravého rozvoje lidské společnosti. **Není nic takového jako opravdový ekonomický růst, ke kterému by docházelo samo od sebe, protože celý mechanismus je téměř výhradně založen na objemu likvidity (peněz) v systému.** Jinak řečeno, pokud paděláme 100 miliónů amerických dolarů a dáme je někomu (kdo neví, že jsou padělané), kdo s nimi začne podnikat, koupí a opraví starou budovu, zaměstná skupinu lidí a začne vyrábět výrobek, který veřejnost bude kupovat, bude to považováno za 'expanzi' ekonomiky. Došlo k investici do nemovitosti - zvýšila se zaměstnanost - a byl vytvořen nový výrobek, který ostatní nakupují. Došlo k podnícení oběhu peněz ('spotřebitelský cyklus').

Co kdyby se nyní přišlo na to, že všechny peníze byly padělané a celá činnost by byla ukončena? Toto by byla 'kontrakce' ekonomiky, protože peníze by zmizely, zaměstnanci by byli propuštěni a výroba by byla zastavena.

Z právě uvedeného sledu událostí může vyvstat otázka: **Co je opravdový ekonomický růst?** Jestliže zvýšení (expanze) nabídky peněz může vést k vytvoření pracovních míst a větší výrobě, zatímco snížení (kontrakce) vede ke ztrátě pracovních míst a snížení objemu výroby, **jaký to potom mělo vlastně smysl?**

Abychom této problematice lépe porozuměli, podívejme se, jak jsou peníze vytvářeny a regulovány vládou a její centrální bankou. V následujícím příkladu použijeme centrální banku Spojených států - Federální bankovní systém (FED).

Jak jsme uvedli, 'cyklus expanze a kontrakce' se neustále opakuje a má souvislost s **přírůstkem a úbytkem peněz v systému.** Tento proces je do značné míry kontrolován a ovlivňován centrální bankou (FED) prostřednictvím *úrokové míry*. **Úroková míra je poplatek účtovaný dlužníkovi za užití určitého peněžního obnosu.** Tento poplatek je tvořen určitým procentem z dlužené částky.

Od té doby, co jsou veškeré peníze v US ekonomice a téměř všech ostatních světových ekonomikách vytvářeny z *dluhu* prostřednictvím půjček,¹⁷ rychlost, se kterou peníze vznikají, závisí na ochotě subjektů platit úroky za získání půjček. Komerční banky zakládají vlastní úrokové míry na hodnotách stanovených centrální bankou.

Například v Americe je tato "základní sazba" účtována nejvíce kredibilním zákazníkům. Tato míra je založena na tzv. "sazbě federálních fondů", která je určována Federálním bankovním systémem. Záměrem této knihy není rozebrat komplexní, odborným žargonem přeplněné metody používané bankovním systémem. Důležitým je zde porozumění skutečnosti, že **Federální bankovní systém má vliv na úrokové míry všech bank, a tudíž má schopnost ovládat množství půjčovaných peněz, a tedy i množství peněz v oběhu.**

Když Fed sníží své úrokové míry, učiní tak i komerční banky a úvěry (půjčky) zlevní. Když Fed úrokové míry zvýší, úvěry zdraží. V nízko úročeném prostředí si může více lidí půjčit peníze, použít je a vytvořit tzv. "ekonomický růst" (expanzi). Ve vysoce úročeném prostředí si méně lidí může dovolit půjčit peníze, méně je jich použito a ekonomický růst se zpomalí, zastaví nebo se obrátí v pokles (kontrakce).

To vše je takzvaný **"hospodářský cyklus"**. Federální bankovní systém může prostřednictvím manipulace s úrokovou mírou podle libosti "přiškrtit" peněžní expanzi a kontrakci do určité míry.¹⁸

Proč toto Fed potřebuje kontrolovat? Abychom tomu porozuměli, je třeba, si zapamatovat:

- 1) *veškeré peníze jsou vytvářeny z dluhu (půjčky) a*
- 2) *zvýšení peněžní nabídky může vést k inflaci.*

Jestliže je nabídce peněz umožněn neustálý růst (expanze), je jednoduše otázkou času kdy se trh stane nasyceným, s přebytkem likvidity dusícím ekonomický růst. To pak vede k inflaci, znehodnocení hodnoty měny (devalvaci), zvyšující ceny. Navíc je nesplacený dluh přímo úměrný nabídce peněz, takže čím víc ekonomika 'expanduje', tím větší dluh je vytvářen. To nevyhnutelně vytváří krizi systému, protože **peníze potřebné ke splacení účtovaných úroků v ekonomice zjevně neexistují.** ¹⁹ **Proto je nesplacený dluh vždy větší než existující množství peněz.** Když je dluh větší, než může jednotlivec/společnost splácet, přichází platební neschopnost (často řetězová), půjčky zpomalí a/nebo se úplně zastaví a nabídka peněz se začne zmenšovat. Tento sled událostí, kdy dluh přemůže a ukončí expanzi, můžeme označit jako **"finanční selhání"**.

Než budeme pokračovat, podívejme se blíže na specifické vlastnosti dluhu. Je třeba, abychom si uvědomili, že **dluh také slouží jako velmi atraktivní nástroj ke kontrole společnosti**, jiným způsobem, než by mnozí z nás očekávali. Celá struktura peněžního systému je založena na spolupráci lidí. Tato struktura je vždy hierarchická, takže ti na vrcholu pyramidy mají výhodu před těmi nacházejícími se na konci, kterých je většina. Proto je pro ty na vrcholu žádoucí, aby lidé měli motivaci pracovat, měli strach ze ztráty zaměstnání a byli jim prospěšní. Člověk, který "potřebuje" práci, aby zaplatil půjčku, vezme pravděpodobněji méně placenou práci a pravděpodobněji nebude působit problémy. **Jedním z nejspolehlivějších způsobů, jak dosáhnout toho, aby lidé pracovali a udržet je v podřízeném postavení je uvalit na ně dluh.** Zadlužený člověk je mnohem více poddajný systému, než člověk, který nemá žádné dluhy. O tomto mechanismu "dluhového otroctví" se moc nemluví, protože naprostá většina lidí nemá o jeho existenci ponětí. Teoreticky každý dolar musí být splacen zpět do bankovního systému, a aby mohl být splacen, musí být "vydělán" zadluženými, obvykle v podobě "mzdy" nebo "zisku", vyžaduje tedy lidskou službu/nevolnictví.

Tento problém ztěžuje skutečnost, že **nesplacený dluh je vždy větší, než množství peněz v oběhu** (důsledek účtování úroků), činící marnou jakoukoli snahu ze strany veřejnosti o splacení dluhu. **Vždy zde bude dluh ke splacení zajišťující otroctví davů.**

V následující kapitole budeme pokračovat v analýze finančního systému a jeho praktik a ukážeme, jak jsou opakovaná selhání systému zabudována přímo v jeho vlastní konstrukci. Než tak učiníme, shrňme, o čem jsme diskutovali v této kapitole.

Shrnutí první kapitoly

Našemu světu dominuje peněžní ekonomie (neboli monetární systém). Na základě tohoto systému je 'hodnota' statků a služeb všeobecně určována *dostupností* (stupněm nedostatku) požadovaných zdrojů, společně s množstvím/typem *lidské práce* obsažených ve výrobě/službě. Jestliže by podle této teorie hodnot mohly být statky a služby produkovány bez lidské práce a zároveň by byla kompletní hojnost zdrojů, hodnota (cenovka) by byla nulová, neměly by tedy vůbec žádnou peněžní hodnotu. **Pokud by takováto situace nastala, snad s použitím automatizace místo pracovní síly a chemických procesů k nalezení substitutů pro omezené zdroje, celý finanční/peněžní systém by neměl opodstatnění a nemohl by existovat.**

Hnací silou trhu je nedostatek. Průmysl obecně požaduje nedostatek, protože zvyšuje poptávku. Tato skutečnost bezprostředně vytváří netečnost k životnímu prostředí a lidským zájmům a zesiluje nesprávný přístup **aktivit dosahujících limitu výrobních kapacit a zdrojové dostupnosti, spíše než jejich použití k všeobecnému prospěchu. Z tohoto důvodu je nemožné dosažení hojnosti.** Rovněž nabídka peněz je centrálními bankami záměrně omezována, lidé jsou tak nuceni mezi sebou denně bojovat, protože "nevystačí na všechny", a tak je neustále přítomna chudoba a společnost je rozvrstvena.

Monetární systém vyžaduje 'cyklickou spotřebu' neboli neustálý pohyb trhu. To se projevuje přirozenou tendencí/potřebou k výrobě podřadných výrobků, které se rychle rozbíjí, protože pokud by byly vytvořeny trvanlivé, odolné a udržitelné výrobky, mělo by to negativní dopad na trh, protože méně lidí by potřebovalo opravit a znovu-koupit výrobky. To vede k vysokým úrovním rozmanitosti, odpadu a znečištění. **Pokud by výrobky byly navrženy tak, aby vydržely po dlouhé časové období prostřednictvím použití nejlepších známých materiálů a postupů, peněžní systém, fungující pouze za předpokladu neustálé přítomnosti peněžního "vstupu" vytvářeného koupí, by nemohl existovat.**

Pro lidské bytosti je ze všeho nejdůležitější otázka přežití a v peněžním systému se tento vlastní zájem transformuje v **neustálou honbu za 'ziskem'**. Pro společnost tato mentalita, jak se ukazuje, působí více problémů než užitku, protože **společný zájem je vždy podřazen peněžnímu výnosu**. Pokud by se průmysl doopravdy staral o společnost a jeho prioritou by byl blahobyt a zájmy lidí, *peněžní systém by nefungoval*, protože jeho chod požaduje "podnikatelskou výhodu". Jinými slovy, **'rovnost' a 'čestnost' nemají místo v systému, kde je přežití založeno na soutěžení**. Zastánci systému samozřejmě namítají, že systém vytváří "stimuly", ale tyto stimuly jsou fakticky stimuly pouze k peněžnímu výnosu a nic více. Smysluplné příspěvky do společnosti jsou v peněžním systému náhodnými vedlejšími produkty, ne počátečním záměrem. Finanční korupce je rovněž neustále přítomna v mnoha podobách a je akceptována jako nevyhnutelná a zákonná. Válka je souběžně nejvyšší formou ekonomického stimulu, což činí smrt a zkázu pozitivními pro ty, kteří jsou v komerčních/politických pozicích, benefitujících z války. Válka je ve skutečnosti vyhledávaným průmyslem, bez ohledu na svoji nelidskou podobu.

Vzhledem k této realitě bude válka pravděpodobně neustále přítomna, dokud zde bude systém založený na zisku a lidské chování tak bude mít nesprávné sklony k získání výhody nad ostatními za účelem přežití.

System lidských hodnot je z velké části výsledkem prostředí. Vliv peněžního systému, vynucená bezohledná mentalita za účelem dosažení zisku, společně s deformací hodnot vytvářenou reklamními agenturami za účelem podmnění lidí ke koupi, vytvořily kulturu domýšlivých, sobeckých, agresivních a nestálých lidí. Marnivost, egoismus, závist a chtivost jsou vedlejšími produkty systému, a když přijde na podporu prodeje, konečný výsledek je důležitější než prostředky k jeho dosažení. Stejně tak soutěživá a na vlastní zájem orientovaná motivace neodmyslitelná ve snaze o zisk, vytváří obecnou nevšímavost k blahobytu ostatních a udržuje sklony ke zneužívání a převaze.

Fiat měny používané v dnešním světě jsou obvykle regulovány centrálními bankami. Federální bankovní systém (centrální banka) ve Spojených státech manipuluje s úrokovou mírou za účelem kontroly expanze a kontrakce peněžní nabídky. Půjčkami vytvořené dluhy (pamatujme, že peníze vznikají prostřednictvím půjček; tedy peníze jsou vytvářeny z dluhu) jsou zvětšeny prostřednictvím použití úroku, protože peníze splacené z úroků předtím neexistovaly v původní nabídce peněz. Proto když se peněžní nabídka zvětšuje, přičemž typicky vytváří "ekonomický růst" (nové peníze jsou použity), zároveň je vytvořen tomu úměrně odpovídající dluh, který nutí lidi pracovat, aby mohli platit závazky z dluhu.

Úrok + základ nesplacených půjček bude vždy převyšovat dostupnou nabídku peněz a tento stav dává vzniknout formě ekonomického otroctví, protože pro společnost jako kolektiv je prakticky nemožné se někdy dostat z dluhu. Rovněž výraz 'ekonomický růst' je ve skutečnosti nesmyslný, protože každý expanzivní růst je dočasný a musí být protivyvážen kontrakcí. Jedinou příčinou vytvoření více pracovních míst je přítomnost většího množství peněz v oběhu.

Kapitola 2: Závěrečné zhroucení

Překonání nezodpovědnosti

David Walker, bývalý Generální kontrolor US a vedoucí Americké vládní komise, varoval před volbami v roce 2004, že jestliže nebudou podniknuty rozsáhlé ekonomické změny, do roku 2009 si Spojené státy a

jejich daňoví poplatníci nebudou moci dovolit platit úroky z národního dluhu. ²⁰ Studie autorizovaná ministerstvem financí US v roce 2001 zjistila, že aby bylo možno splácet dluh při tehdejší míře růstu, do roku 2013 by bylo třeba zvýšit daň z příjmu na 65%. ²¹ Pokud by si Spojené státy nemohly dovolit platit úroky z vlastních dluhů, byla by to závěrečná fáze ekonomického kolapsu a došlo by tak k úplnému učebnicovému bankrotu. Systematická krize by se pravděpodobně rozšířila do zbytku světa v důsledku značného finančního/obchodního propojení.

Jak se to stalo? Proč je výše národního dluhu Spojených států \$12,250,000,000,000 k lednu 2009? **Z 203 zemí, které jsou dnes ve světě, pouze čtyři (!) nemají žádný dluh vůči ostatním státům.** Celkový zahraniční dluh všech států na světě se nyní pohybuje okolo 52 triliónů dolarů. ²² A toto číslo nezahrnuje masivní *dluh domácností* jednotlivých zemí.

Celý svět v podstatě bankrotuje. Ale proč? Jak může svět jako celek dlužit peníze sám sobě? Zjevně je to celé nesmysl. Není nic takového jako 'peníze'. **Existují pouze zdroje planety, lidská práce a lidská vynalézavost. Peněžní systém není nic jiného než hra a navíc zastaralá a nefunkční.**

Ti, kteří mají společenskou moc, podle libosti pravidla této hry pozměňují. Podstata těchto pravidel je ovlivněna stejnou soutěživou, deformovanou mentalitou, na kterou jsme zvyklí v našem každodenním "peněžním" životě; **v tomto případě je však hra zmanipulovaná ve prospěch těch, kteří tuto show řídí.**

Například vložíme-li 1 milion korun na spořicí účet s 5% úročením, vytvoříme 50 000 Kč ročně, pouhým vložením peněz. Vyděláme peníze z peněz - papír vyrobený z jiného papíru - nic jiného - žádná kreativita - žádný přínos pro společnost - nic.

Člověk z nižší střední třídy, jehož finanční prostředky jsou omezeny, je nucen si vzít úročenou půjčku, aby si koupil dům nebo si vzít spotřebitelský úvěr a potom bance platit úrok, který banka používá, teoreticky, *ke placení výše uvedených 5% úroků z vkladu!* Tato rovnice je nejen ohavně urážlivá, kvůli použití lichvy (úroku) k 'obráně chudého ve prospěch bohatého', ale také kvůli záměrnému *zachování sociálního rozvrstvení*, jež udržuje nižší třídy v chudobě, pod neustálým břemenem dluhu, zatímco horní třídy udržuje bohaté, s prostředky k získání ještě více peněz z již tak přemíry peněz, bez práce. Stranou této skutečnosti, v systému jsou i jiné hry, které existují po celá desetiletí, ale až nyní se začínají rozvíjet v nevyhnutelné **matematické katastrofy**, které měly být předvídaný před sto lety.

Cyklus 'konjunktury a propadu' alias "hospodářský cyklus"

Obecná definice "hospodářského cyklu" obvykle zní: "Opakující se fluktuace ekonomické aktivity sestávající se z recese a zotavení, růstu a poklesu." ²³ Nicméně tato definice neříká nic o příčině této fluktuace. Přestože nalezneme různé teorie vysvětlující ekonomickou fluktuaci, zdá se, že **většina ekonomů má tendenci vyhýbat se její pravé příčině**, kterou je silný efekt peněžní kontrakce (peníze odstraněny) a expanze (peníze přidány).

Jsou-li ke stávající nabídce peněz přidány nové peníze, tyto peníze jsou obvykle použity za určitými účely, kterými bývají začátek nového podnikání, koupě domu, investice na akciovém trhu, atd. Toto použití peněz vyústí v "ekonomický růst". *Úvěrová expanse* v podobě osobních a podnikatelských půjček je skutečnou silou skrývající se za ekonomickým růstem. Toto je v podstatě období 'konjunktury' v hospodářském cyklu. Přezkoumáme-li trendy předchozích expanzí ekonomiky Spojených států, objevíme jejich silný korelační vztah s úvěrovou expanzí. (např. akciová bublina v letech 1990-2000).

Bohužel peníze nelze do ekonomiky přidávat donekonečna, protože *dluh* a *inflace* způsobené expanzí nakonec převáží nad benefity "růstu". To je způsobeno tím, že jsou stále třeba nové peníze ke krytí vzniklého dluhu, převážně kvůli nutnosti splácení úroků z půjček (které samy v nabídce peněz v ekonomice neexistují).

To znamená, že po období růstu (boom) začnou ekonomické indikátory ukazovat oslabení/snížení ekonomiky a finanční regulátoři/vláda mají na výběr ze dvou možností:

[1] Pokračovat v expanzi přidáním ještě více peněz, většinou snížením úrokových sazeb ('repo' sazby a 'diskontní sazby') nebo jednoduše nalít velké částky peněz do určitých sektorů ekonomiky (jako 700 mld. dolarový bankovní "bailout" v r. 2008)

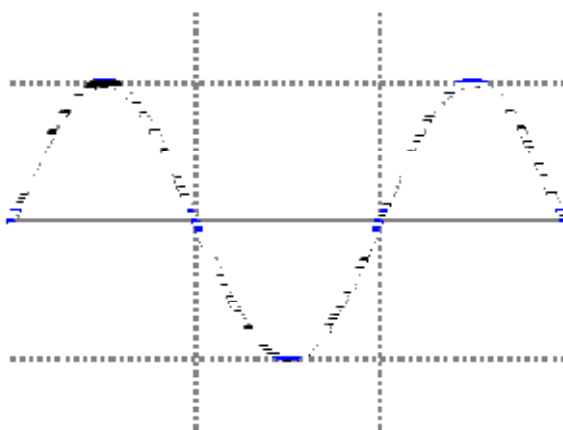
[2] Nechat kontrakci (recesi) volný průběh, zvýšit úrokové sazby a uvést tak ekonomiku do určité rovnováhy a takto ji připravit na další expanzi. ²⁴

V minulosti byla obvykle použita kombinace obou způsobů, v podstatě se záměrem "zmírnění" recese prostřednictvím zvýšení likvidity. Zdůvodnění je jednoduché. Pro vládnoucí třídu je politicky nepopulární mít nezaměstnané chudé občany, protože to může vést k pohrdání vůdci a možná i revoluci. **Proto se vždy hraje hra na uklidnění veřejnosti falešnými jistotami, aby nevyšla najevo pravda o nefunkčnosti a korupci obsažené v Ponziho systému, známého pod pojmem monetární systém.** ²⁵

Výsledkem "zmírňování" kontrakcí je jednoduše **odkládání nevyhnutelného**, a poté co vláda Spojených států v posledních 70-ti letech "zmírnila" prakticky každou kontrakci přidáním peněz do systému, je otázkou času, kdy nastane "scénář soudného dne" - **"VELKÁ KONTRAKCE"** - která se možná děje již v době psaní tohoto textu.

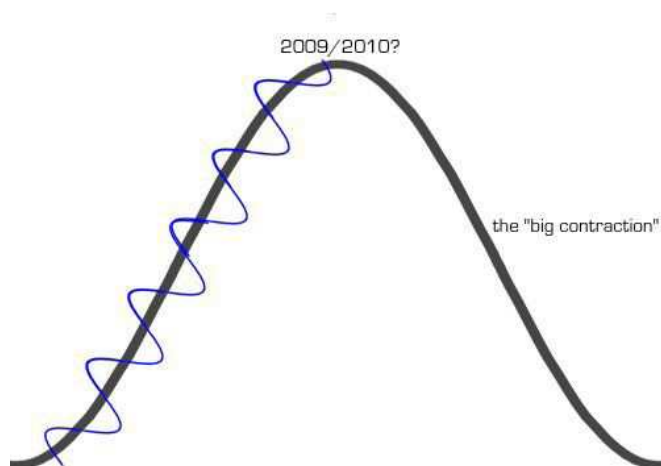
Schéma 1 znázorňuje idealizovaný hospodářský cyklus, pohybující se kolem střední hodnoty, s vrcholem jako "konjunkturou" a sedlem jako "recesí":

Schéma 1

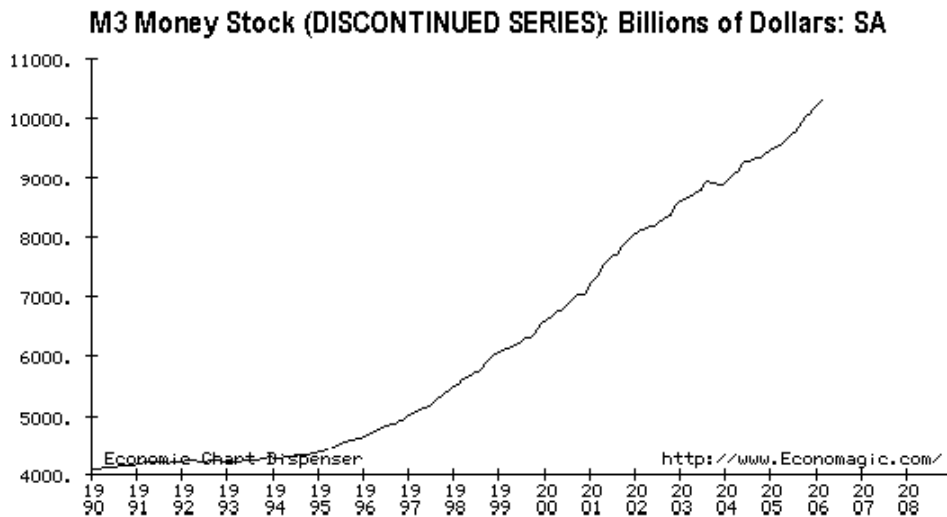
Pokud uvážíme, že jsou peníze vždy strategicky vstříknuty do systému, když dojde ke kontrakci, křivka 'střední hodnoty' je vzestupná. Schéma 2. představuje idealizované znázornění průběhu posledních 70-ti let a co se může stát, když se objeví "velká kontrakce".

Schéma 2

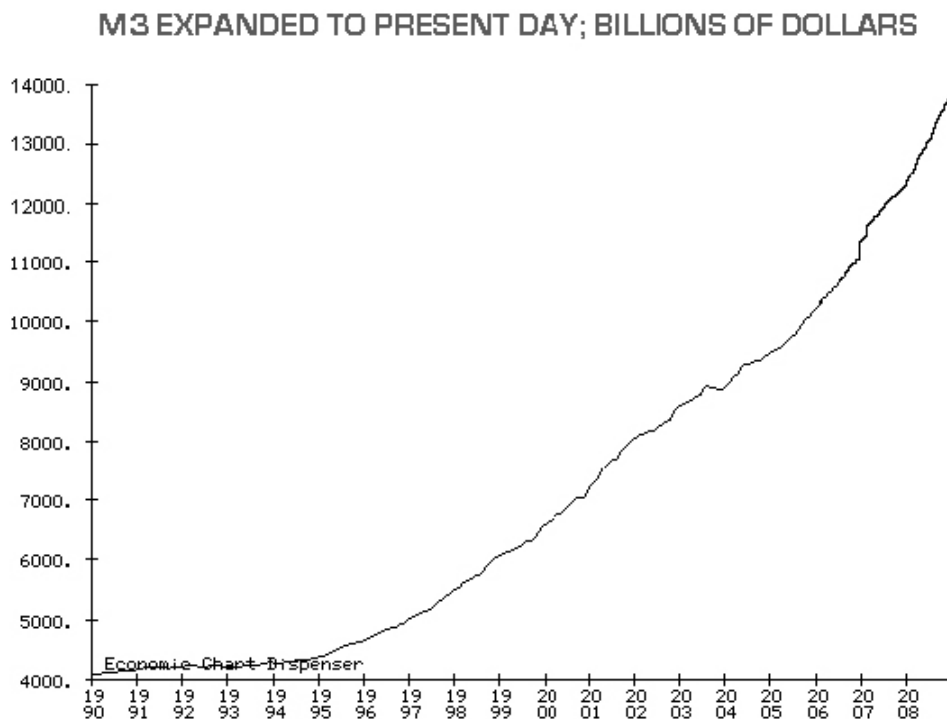
Od března 2006 vláda US zastavila zveřejňování M3, což je celkový objem peněz v ekonomice, fakticky ve všech podobách, ve kterých se objevují. Z jakého důvodu? Nechtějí, aby veřejnost věděla, kolik peněz je pumpováno do systému. Schéma 3. ukazuje M3 až do doby, kdy bylo zastaveno zveřejňování tohoto ukazatele.

Schéma 3

Bez ohledu na zastavení zveřejňování M3 Federálním bankovním systémem, jsou nezávislí ekonomové schopni sledovat jednotlivé složky tohoto ukazatele ²⁶ a zaregistrovali, že **od roku 2006 se M3 zvětšila z 10 biliónů na 14,5 biliónů ke konci roku 2008**, téměř 50% růst v období kratším, než tři roky (schéma 4).

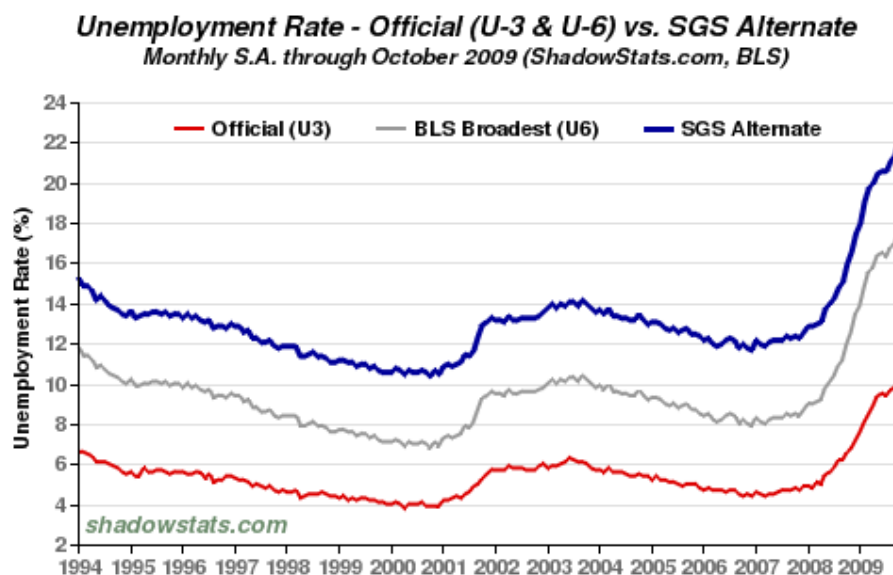
Schéma 4

Jak dlouho to může pokračovat? Při této rychlosti bude peněžní nabídka v roce 2015 30 biliónů dolarů.

Pumpování peněz do systému vždy neznamená, že dochází k ekonomické expanzi. To je velmi důležitá a kritická skutečnost. Jedním z charakteristických znaků ekonomické expanze je vytváření pracovních míst. Schéma 5. ukazuje SGS úroveň nezaměstnanosti US, ²⁷ která zohledňuje i nepracující Američany, kteří v současnosti už nejsou počítáni jako "nezaměstnaní".

Schéma 5

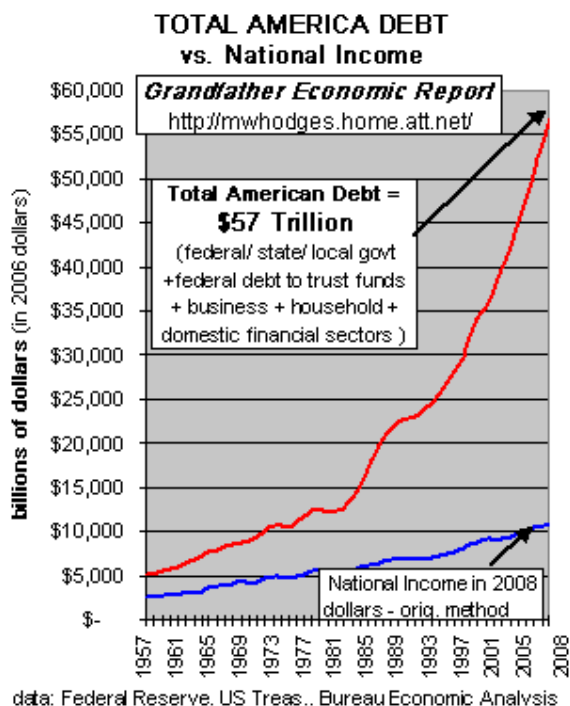

Přestože oficiální vládní agentury na konci roku 2008 ohlásily 7% nezaměstnanost, hlubší průzkum odhaluje, že ve skutečnosti se blíží 18% US populace. Příčiny této skutečnosti rozebereme podrobněji v následující části (Konečný outsourcing). Prozatím použijme tuto informaci, abychom porozuměli faktu, že přilévání peněz do peněžní nabídky nemá na finanční krizi žádný efekt.

Jak jsme dříve poznamenali, peníze nemohou být do ekonomiky přidávány donekonečna, protože *dluh a inflace* nakonec převáží nad benefity "růstu". To se právě děje a žádná intervence (bailout) ke zmírnění této krize pravděpodobně nebude fungovat.

Proč? Hlavně proto, že úrovně dluhů jsou příliš vysoké. Celkový dluh vlády US *plus* jejich občanů se v roce 2006 pohyboval okolo 53,000,000,000,000. ²⁸ To je šílené, pokud si uvědomíme, že celková peněžní nabídka (M3) byla v roce 2007 pouze 12,000,000,000,000. Vstříkneme nyní do US ekonomiky 40 biliónů dolarů, abychom to pokryli? Ne, protože nejenže by to vytvořilo bilióny nového dluhu, pravděpodobně by to způsobilo hyperinflaci ve velkém měřítku. Z jiného úhlu pohledu, HDP Spojených států byl v roce 2007 pouze 14 biliónů! ²⁹

Schéma 6

Nyní (v roce 2009) **dochází k deflaci a inflaci zároveň**, přičemž deflace v podobě kontrakce převažuje. Jednoduše řečeno, peníze mizí rychleji, než mohou být vytvářeny. Vlastní systém je nastaven tak, že k těmto událostem nevyhnutelně dojde. Kolaps začal prasknutím přebujelé spekulativní bubliny na trhu s bydlením (hypoteční krize). Když to prasklo, trh s deriváty (jehož hodnota aktiv několikanásobně převyšuje HDP celé planety),³⁰ který spekuloval na hypotékách domácností se stal "toxickým", kvůli hromadnému vypovídání hypoték. To způsobilo krach investičních bank; společně s následujícím krachem komerčních bank; který vedl ke krachu společností, které potřebují úvěr; což se nevyhnutelně projevilo propouštěním pracovních sil. Tato systémová krize byla globální, kvůli mezinárodnímu propojení finančních trhů, což je důvodem, proč byly země západního světa svědky podobných ekonomických problémů jako Amerika.

Přestože to vypadá, že odpovědnost za krizi nese bublina na trhu bydlení společně s "nenasytnými úvěry", povšimněme si prosím, že ve skutečnosti tomu tak není. **Toto selhání by nastalo ať tím či oním způsobem, kvůli vlastní podstatě ekonomického systému.** Nicméně neuvěřitelná nezodpovědnost v řízení tohoto již tak škodlivého systému do značné míry zvětšila a urychlila hrozbu vážného kolapsu, takže budoucnost vypadá velmi neradostně, jestliže má tato *chybná* struktura, známá jako "peněžní systém" zůstat zachována.

Konečný outsourcing

Vše, co bylo popsáno v předchozí části, je velmi důležité z hlediska porozumění tomu, kde se nacházíme a kam směřujeme v rámci této ekonomické struktury. Upozorňujeme, že tato informace je stejně tak důležitá pro ne-Američany jako pro Američany, protože **celý svět sdílí stejný základní systém a je těsně propojen.**

V reakci na tyto problémy lidé velmi často navrhují jako řešení 'peněžní reformu'. Tyto návrhy často spočívají v návratu ke zlatému standardu; zakázání úroků zákonem; ukončení Federálního bankovního systému a přesunu práv na tisknutí peněz vládě, která by peníze bez dluhu rozdělovala atd. Přestože tyto a další reformy mají logické základy, opomíjí jeden nezadržitelný jev, který akceleruje od počátku 20. století a který má značný dopad na pracovní sílu.

Nahrazování lidské práce stroji

Jádrem vlastního ekonomického systému je **mechanismus práce za příjem**. Náš celý ekonomický systém je založený na lidech prodávajících svoji pracovní sílu jako komoditu na otevřeném trhu. Jestliže lidé nemají možnost "pracovat aby žili", znamená to konec monetárního systému tak, jak jej známe. Nikdo nemůže kupovat zboží, pokud nevydělá peníze. **Společnosti si nemohou dovolit vyrábět, jestliže spotřebitel nemá kupní sílu.** *Tento zásadní problém převažuje nad vším, o čem jsme v této kapitole diskutovali.*

John Maynard Keynes v knize *Obecná teorie zaměstnanosti, úroku a peněz* pohrdavě podotýká:

"Jsme postiženi novou nemocí, jejíž jméno mnozí čtenáři ještě možná ani neslyšeli, ale o které ještě hodně uslyší v letech nadcházejících - a to '**technologickou nezaměstnaností**'. Tato nezaměstnanost vzniká v důsledku objevu prostředků úsporného hospodaření s pracovní silou, tempem rychlejším než nacházíme nové využití pro pracovní sílu." ³¹

Zatímco politici, obchodní a pracovní lídři se hašteří nad problémy, které jsou podle nich odpovědné za rostoucí nezaměstnanost ve světě, její **pravá příčina**, kterou je **technologický pokrok**, zůstává v této veřejné debatě opomenuta.

Slovy nositele Nobelovy ceny za ekonomii Wassily Leontiefa:

"Role člověka jako nejdůležitějšího výrobního faktoru se jistě bude snižovat stejným způsobem, jako byla počátku snížena role koní v zemědělské produkci a potom byla zavedením traktorů eliminována." ³²

Protože tržní kapitalismus je postaven na logice snižování vstupních nákladů (včetně nákladů na pracovní sílu) za účelem zvýšení zisků, sklon k nahrazování lidské práce strojovou automatizací kdekoliv je to možné, je přirozeným směrem vývoje průmyslu.

Jediný pohled na historii pracovních statistik US dle jednotlivých sektorů jasně ukazuje trend nahrazování lidské práce strojovou automatizací. V zemědělském sektoru jsou nyní téměř všechny tradiční práce zastoupeny stroji. V roce 1949 se stroje na jihu země podílely 6% na česání bavlny. Do roku 1972 podíl strojů na česání bavlny činil 100%. ³³ Když v 50. letech automatizace dorazila do amerického výrobního sektoru, bylo zrušeno 1,6 miliónu dělnických míst. ³⁴ V roce 1860 pracovalo 60% Američanů v zemědělství, zatímco dnes je to méně než 3%. ³⁵ V roce 1950 pracovalo 33% amerických pracovníků ve výrobě, zatímco v roce 2002 pouze 10%. ³⁶ V letech 1982 až 2002 americký ocelářský průmysl zvýšil produkci ze 75 megatun na 120 megatun, zatímco počet pracovníků klesl z 289 000 na 74 000. ³⁷ V roce 2003 Alliance Capital provedla studii 20-ti největších ekonomik v období od 1995 do 2002 a zjistila, že ve výrobě ubylo 31 miliónů pracovních míst, zatímco výroba vzrostla o 30%. ³⁸ Tento vzorec *zvysování produktivity* a zisku společně s *klesající zaměstnaností* je novým významným fenoménem, který bude v dohledné době pokračovat.

Takže, kam se tato pracovní místa přesunula?

Do sektoru služeb.

V letech 1950 až 2002 vzrostlo procento Američanů zaměstnaných ve službách z 59% na 82%. ³⁹ V uplynulých 50-ti letech sektor služeb absorboval pracovní místa, k jejichž ztrátě došlo v zemědělství a ve výrobě. Tento trend bohužel rychle zpomaluje s nástupem počítačové automatizace. V letech 1980-1993 banky snížily počet pokladníků o 37% a do roku 2000 používalo 90% všech zákazníků bank bankomaty. ⁴⁰ Téměř všichni telefonní operátoři byli nahrazeni počítačovým systémem telefonních odpovědí, poštovní úředníci jsou nahrazováni samo-obslužnými stroji, zatímco pokladníci jsou nahrazováni samo-obslužnými kiosky. McDonalds například již mnoho let mluví o zavedení úplné automatizace svých restaurací, zavedení kiosků by nahradilo zaměstnance na pokladnách a použití automatizovaných nástrojů pro vaření místo zaměstnanců v kuchyni. ⁴¹ To, že tak ještě neučinili, je pravděpodobně záležitost vztahů s veřejností, protože vědí, kolik pracovních míst by bylo zrušeno, pokud by zavedli tuto automatizaci. Neexistuje jediná oblast sektoru služeb, která by nebyla ovlivněna počítačovou automatizací. Faktem je, že pokud se člověk kreativně zamyslí nad aplikací technologie, která v

současnosti existuje, ale není ještě aplikována v sektoru služeb, je jednoduché si představit, jak by téměř ze dne na den mohla být většina pracovních míst vyřazena, počínaje pokladními, číšníky a telefonními operátory.

Ekonom Stephen Roach varuje:

"Sektor služeb ztratil funkci amerického neomezeného motoru, jež vytváří pracovní místa." ⁴² Jak dochází k tomuto přechodu, kde se vynořuje nový sektor, který by zaměstnal všechny automatizací nově vytlačené pracovníky? Ve skutečnosti zde žádný není alespoň zatím ne. Přestože se objevují mnohé specializované obory v informační oblasti, mají velmi omezenou kapacitu, aby kompenzovaly rozsáhlé škrtky pracovních míst, které jsou na obzoru. A zatímco ekonomové se snaží vytvořit modely, zabývající se tímto problémem takřka nezastavitelné zaměstnanosti pohybující se od vládních pracovních dotací (sociální podpora) k novým nápadům jako je 'negativní daň z příjmu', většina z nich odmítá uvažovat o tom, co je skutečně třeba, aby se zabránilo naprostému chaosu na této planetě. **Řešení nespočívá v pokusu 'vyřešit' problémy, které se objevují, ale spíš je na čase, abychom překročili celý systém, protože systém peněžní směny, společně s vlastním kapitalismem, je důsledkem vlivu technologické kreativity zcela zastaralý.**

Shrnutí druhé kapitoly

Světový peněžní systém není ničím jiným, než hrou. Nezakládá se na realitě. Objevil se před tisíci lety, kdy byl každodenním problémem nedostatek zdrojů. Tehdy lidé potřebovali nějakým způsobem rozdělit statky a služby a zároveň kompenzovat ty, kteří pracovali na jejich vytvoření. Tento na penězích založený pracovní systém existuje tak dlouho a tvoří základ společnosti, že si bez něj ani většina lidí nedokáže svět představit. Přesto mechanismus tohoto systému vytváří strukturální i psychologické problémy pro celou společnost, od peněžních zločinů přes emocionální deformaci, až po vzájemné zneužívání a rozsáhlou těžbu zdrojů naší planety. **Dnešní svět fakticky tvoří jen skupina kmenových mafií. Hranice mezi organizovaným zločinem a tradičním businessem prakticky neexistuje.** Následkem toho je celý svět ve vzájemném rozporu. Individua, společnosti a země neustále brání své vlastnictví a zároveň se neustále snaží o získání většího bohatství, často za použití síly nebo korupce. Celý svět dluží sám sobě, přičemž vlastní pouze směšné množství peněz a zároveň je ohrožena celková integrita světové finanční struktury, stojící na pokraji kolapsu, v důsledku své **systémové vady**.

Nicméně kromě těchto faktů je zde masivní nečekaná zrada, která nadobro garantuje zánik ekonomického systému tak, jak jej známe dnes a která přichází v podobě **technologické nezaměstnanosti**. Lidé jsou zrychlující se tempem nahrazováni pokročilými automatizačními technologiemi, což vyvolává pohromu nebyvalého rozsahu, protože **když lidé nemají práci, nemohou podporovat ekonomiku nakupováním a pilíř cyklické spotřeby nutný pro funkci systému se hroutí a tím i systém samotný**. Tato skutečnost je konečným důkazem toho, že náš současný systém je zastaralý a pokud chceme zabránit nepokojům v ulicích a chudobě v dosud nevídané škále, budeme muset od základů přehodnotit naše tradiční názory na fungování společnosti.

Potřebujeme nový společenský systém, aktualizovaný dle současných znalostí a moderních metod, kde automatizace nerovná se prostředek sebezničení, jelikož nás připraví o práci, ale naopak je vysoce žádoucím výrobním faktorem.

Díl 2. Co je důležité?

Kapitola 3: Přírodní zákony

Vystoupíme-li ze společenského celku a prozkoumáme-li sami sebe a svět ze širší perspektivy, možná si uvědomíme ohromné množství **hluku v systému**. Jinými slovy, **vlastní podstata života se ztrácí v oceánu sociálních, pracovních a finančních povinností, z nichž mnohé jsou do značné míry umělé**.

Například potřeba peněz a příjmu staví člověka do pozice, ve které má velmi omezenou volbu. Práce, kterou člověk obvykle najde, aby měl zdroj příjmu, obvykle neodráží jeho/její vlastní zájmy, ani zájmy společnosti jako celku. Vždyť kolik % lidí má práci současně jako zábavu? Pokud bychom prozkoumali dnešní povolání, zřejmě bychom došli k závěru, že většina z nich nemá širší funkci, než udržování 'cyklické spotřeby'. **Tato svévole vytváří obrovské mrhání lidským životem, lidským potenciálem a zdroji**. Například člověk, který *prodává pojištění*, se účastní povolání, které je relevantní pouze pro vnitřní chod peněžního systému a jehož charakter postrádá základ v opravdovém 'přispění do společnosti' ve smyslu, že by sám něco vymyslel. To samé platí pro makléře s cennými papíry, obchodníky a ostatní povolání uvnitř finančního sektoru, která jsou svévolná a planá a v dlouhém období ničím skutečným nepřispívají do společnosti. Přestože můžeme argumentovat, že plněním svých úloh každodenně působí na subjekty uvnitř ekonomického systému, je čas, abychom poodstoupili a soustředili naše úsilí na společenské problémy, které jsou *skutečně důležité pro společenský pokrok* stejně, jako jsme se postavili proti svévolným profesím vykouzleným k vzájemnému vymáhání bohatství. Toto je mrhání životem.

Následkem toho není dnešní vzdělávací systém nic víc, než továrna vyrábějící formičky na pečivo, která lidi připravuje k většinou předem stanoveným pracovním funkcím. Tento prvek lidského života je tak hluboce zakořeněný, že mnozí mylně považují "mít práci" za nějaký druh lidského instinktu. Rovněž rodiče se ptají svých dětí "Čím chceš být, až vyrosteš?" - jako kdyby dítě mělo mít jenom určité rysy. **Toto je narušení a zneužití lidského potenciálu v jeho krajních základech**.

Ponechme nyní běžné způsoby chování ve společnosti stranou a uvažme, co je ve skutečnosti *důležité*. Položme si následující otázku:

Jaké jsou nejdůležitější aspekty přírody a jak bychom, na základě porozumění těmto aspektům, měli ovládat řízení našeho chování na této planetě?

První přírodní zákon:

Každý člověk potřebuje přiměřenou výživu, čistý vzduch a čistou vodu a proto musí respektovat základní symbiotické přírodní procesy.

Ze všeho nejdříve - **okolo 40 procent úmrtí ve světě je nyní způsobeno znečištěnou vodou, vzduchem a půdou**.⁴³ Toto procento je šokující. Jak se společnost vůbec může brát vážně, když ani neumíme udržet v dobrém stavu naše nezbytně životně-důležité přírodní zdroje?! Proč tolik takzvaných vědců pracuje na esoterických zájmech, jako 'černé díry' 'kvantová pole' a 'terra-formování' jiných planet, když se ještě ani neumíme postarat sami o sebe!

Faktem je, že většina lidí nerozumí nebo nepřemýšlí o vzájemné propojenosti přírody a řetězci procesů, kterým získáváme naši potravu, vzduch a vodu. Nicméně budeme-li tyto procesy zkoumat a učit se z nich, logický sled úvah společně s podnětnými dedukcemi nás povedou k přiměřenějšímu chování, které nám pomůže uspokojit naše potřeby.

Například voda a vzduch jsou přirozeně hojnými zdroji planety, jež si pouze žádají, abychom je jako lidská populace udržovali a zachovali jejich zdroje. Bohužel, náš impulzivní, krátkozraký, ziskový systém se postaral o nastávající krizový nedostatek použitelné vody, protože průmysl neustále pokračuje ve

znečištění systému. Vzduch, ačkoli je stále celkově velmi hojným zdrojem, je silně znečištěn v oblastech s vysokou koncentrací obyvatel a průmyslu, následkem čehož si v Asii mnozí nasazují obličejové masky, když vycházejí ven. Znečištěný vzduch a voda samozřejmě vedou k dalším četným problémům. Pouze ve Spojených státech je ročně vypuštěno do životního prostředí okolo tří miliónů tun toxických chemikálií (hlavně tzv. Benzoapyren) - které přispívají k vrozeným vadám, poruchám imunitního systému, chronickým zánětům průdušek, astmatu, rakovině a dalším vážným zdravotním problémům. Zasaženy jsou ve velké míře hlavně děti, jejichž imunitní systém je slabší. ⁴⁴ Zároveň jsou ohroženy i samotné zdroje našeho ovzduší a vody. Od kyselých dešťů až po odlesňování, jsme svědky postupného rozkladu toho, co kdysi bývalo přirozeně hojné a čisté.

Pokud jde o produkci potravin, povšimněme si nejprve, že dnešní potravinový průmysl vychází z produkování potravin nejlevnějším, nejvíce konkurenceschopným způsobem, důsledkem čehož je obětování zdravé výživy. Například velká většina dnešních potravin obsahuje tzv. "kukuřičný sirup s vysokým obsahem fruktózy". Bylo prokázáno, že tato levná náhražka třtinového cukru podstatně zvyšuje riziko cukrovky a dalších zdravotních problémů. ⁴⁵ Proč se přidává do jídla!? Protože je to ziskovější a veřejnost, neustále hledící na cenu, potraviny s přídavkem tohoto sirupu kupuje, protože jsou dostupnější a levnější.

Symbiotický vztah přírodních procesů můžeme posuzovat prostřednictvím vědeckého zkoumání – na základě souboru kritérií vycházejících z našeho porozumění *skutečnému* fungování života. **Naše chování by se mělo prioritně orientovat na hledání optimalizace podmínek, které udržují a maximalizují hojnost a kvalitu základních životních potřeb.** Tak tomu bohužel není.

Skutečnost je taková, že naše udržitelnost je vážně ohrožena používáním našich současných metod. **Monetární systém stále funguje se zájmem krátkodobého výsledku a ignoruje destrukci v delším období.** Jak první přírodní zákon ukazuje, k životu potřebujeme velmi kvalitní vzduch, potravu a vodu, proto musíme *překonat všechny systémy, které vyvádí z rovnováhy nebo svými sklony narušují symbiotické environmentální procesy, které udržují v pořádku naše základní životní potřeby.* Pokud tak neučiníme, následkem porušení tohoto zákona se můžeme ocitnout v ekologicky nenávratném stavu, kde bude otázkou vlastní přežití lidské rasy.

Druhý přírodní zákon:

Jedinou konstantou je změna a lidské znalosti se neustále mění.

Neexistuje důkaz, který by podporoval představu, že cokoliv dnes považujeme za platné, si udrží svoji integritu do zítřka. A toto paradoxně platí i pro vše, co zde čtete. Přestože se určité přírodní fenomény mohou jevit jako téměř empiricky podložené vědeckými důkazy, specifika každé teorie se *vždy* budou měnit, protože naše nástroje, analytické postupy a měření se *neustále mění* a doufejme, že k lepšímu.

Slovy C. J. Keysera:

"Naprostá jistota je výsadou nevzdělaných hlav a fanatiků." ⁴⁶

Letmý pohled do historie na široce obhajované teorie, od představ, že země je plochá až po slunce otáčející se okolo Země, nám ukazují, že neustále probíhá změna intelektu a že lidé *musí* být 'otevření, jak jen to jde, novým informacím, i kdyby to zpochybňovalo smysl identity jedince. **Politováníhodným vedlejším efektem vývoje je, že v naší moderní kultuře je velká část našeho ega zapletena do víry a hodnot.** Náboženství, kupříkladu, má sklon ke striktnímu, statickému pohledu na svět, který často odráží porozumění realitě sahající tisíce let zpět bez ohledu na vývoj (např. Technologický). Kvůli tomuto samotnému konceptu mnohých náboženských idejí, které mají tendenci vyhrožovat metafyzickými následky (nebe/peklo) těm, kteří jim odporují, zastávají v dnešním světě mnozí lidé náboženský pohled ze strachu a odmítají nové informace, které by jejich životu mohly prospět, nemluvě o prospěchu vlastní společnosti.

V tomto náboženství samozřejmě není samo, zdá se, že většina lidí má sklon věřit tomu, že co sami považují za *správné a pravdivé* je také empiricky korektní. To přirozeně dává smysl, protože dnešní společnost často znevažuje ty, kteří "neví".

Vše co si myslíme a "víme" je pouze pravdě-podobné a s pomocí moderních analytických metod, které se svým aktivním přínosem osvědčily v dlouhém časovém období, můžeme nyní přisoudit váhu našim znalostem a názorům na posuvné stupnici od *nepravděpodobné* až po *velmi pravděpodobné*; **ne na základě lidského názoru** nebo subjektivity, ale na základě konkrétní **zpětné vazby** z bezprostředního světa.

Vědecká metoda

Příroda sama má vlastní zákony a nemá schopnost rozpoznat, ani jí nezáleží na tom, co kdo považuje za pravdivé, ona prostě funguje nezávisle na tom, co si o tom myslíte. Vzhledem k této skutečnosti je v našem nejlepší zájmu naučit se *přizpůsobit* přírodě jak nejlépe umíme. Plout s mořským proudem je mnohem jednodušší než proti němu bojovat, a přestože by někdo mohl celým svým srdcem *věřit*, že může bez fyzické pomoci chodit po stropě, zákon přitažlivosti mu to nedovolí.

Nejlepší známá metoda pro odhalení a aplikaci přírodních zákonů se nazývá: "Vědecká metoda."

Vědecká metoda má v zásadě tři kroky:

- 1) Rozpoznání nové myšlenky nebo problému, který je třeba vyřešit.
- 2) Použití logické úvahy ⁴⁷ k vytvoření hypotézy s ohledem na všechny dostupné informace.
- 3) Ověření/test hypotézy pozorováním/zkoumáním ve fyzickém světě.

Pod pojmem vědecká metoda máme na mysli soubor technik použitých ke zkoumání určitého jevu; získání nových vědomostí; korekce a integrace předchozích vědomostí a aplikace těchto znalostí. Použité techniky se skládají z empirického pozorování, (jako je např. měření), společně s logickou hypotézou a nakonec otestování těchto hypotéz v reálném světě za účelem získání zpětné vazby o platnosti vlastní myšlenky. Veškeré závěry požadují testovatelný *důkaz*, nejen dedukci a rozum. *Logická úvaha* je důležitá pro rozvinutí vědeckého bádání, nicméně je nedostatečná, *protože každý z nás má vždy omezené znalosti/vědomosti.*

Klasickým příkladem může být Aristotelés (384 -322 př. n. l.), který se logickou úvahou, založenou na tehdejších znalostech a vědomostech, domníval, že *těžší objekt bude padat rychleji, než lehčí objekt stejného tvaru a materiálu.* Logicky předpokládal, že čím větší má objekt váhu, tím rychleji bude padat ve vakuu. Nicméně svoji myšlenku *neotestoval.* Kvůli nedostatečnému použití vědecké metody musel svět čekat dalších 2000 let, než Galileo Aristotelovu hypotézu konečně otestoval a zjistil, že se Aristotelés mýlil - váha *nemá vliv* na rychlost volného pádu objektu ve vakuu.

Pointa je, že nezáleží na tom, zda jsou naše závěry *správně odůvodněné*, musí být *otestovány.* Pokud vlijeme vodu do hořícího dřeva, oheň pravděpodobně uhasíme. To nám dává určitou informaci, ze které získáme určitý závěr: "Voda hasí oheň". Přestože tato teorie může být pravdivá ve většině případů, pokud vylijeme vodu do hořícího oleje, olej rychle vyplave nad vodu a oheň se znovu rozšíří. Tudíž hypotéza "voda hasí oheň" není vždy úplně pravdivá a je třeba ji zkorigovat, aby brala v úvahu tuto novou informaci.

Vědecká metoda je rovněž stanoviskem; hlediskem. Nezáleží na tom jak 'správné' se nám něco může *zdat*, prověříme-li to pozorováním a testováním, zjistíme skutečnou *platnost/validitu.* **Faktem je, že bychom měli být velmi skeptičtí k jakémukoliv tvrzení, které nemůže být pozorováno nebo testováno ve fyzickém světě.**

Slovy Stuarda Chase:

"**Vědecká metoda se zabývá tím co se děje, ne jak by se to mělo dít.** Většina z nás je dnes amatérskými vědci, třebaže si toho nejsme vědomi. Vědecká metoda není primární záležitostí laboratoří a rozbíjení atomů nebo měření rychlosti světla ve vakuu; **je způsobem pohledu na věci**, způsobem shromáždění neměnných informací z okolního světa a ne bloudění ve stylu hraní kriketu jako Alenka z říše divů." ⁴⁸

Vědecká metoda zkoumání umožnila lidem porozumění svému vlastnímu druhu a fyzickému světu. Ať tak či onak, je tím, co stojí fakticky za každým pokrokem, který zlepšuje naše životy. Přestože můžeme vést spor o tom, co je "zlepšení", v našich životech není nic dalšího, co by umožnilo tak velké množství tvoření a svobody, který umožnila věda. Veškerý fyzický a materiální prospěch, kterému se lidstvo těší, je výsledkem vědeckého zkoumání. Od elektrického světla, přes čističku bavlny, penicilin, telefon, Internet věda postupně učinila možným, co bylo považováno za nemožné. I nejkonzervativnější, na tradici orientovaní extrémně věřící obvykle ustoupí světu vědy a v naléhavých případech vyhledají lékařskou pomoc. Mnozí z nás nicméně mají tendenci hledět na vědu jako na studené, bezcitné médium, přičemž jako protiargumenty vědeckého pohledu uvádí hrůzy způsobené deformací lidských hodnot, jako je použití atomové bomby. **Ve skutečnosti jsou věda a technologie pouhými nástroji a jako cokoli jiného mohou být použity k produktivním nebo destruktivním záměrům. Záleží na nás, jak je použijeme.**

Dynamická rovnováha

"Dynamická rovnováha" nastává, jestliže dva nebo více protikladných sil působí stejnou mírou. Uvedme zjednodušený příklad: Na ostrově roste (1) divoce rostoucí jednoletá mrkev, a zároveň tam žije (2) skupina králíků a (3) skupina vlků. Aby králíci přežili, živí se mrkví, zatímco vlci, aby přežili, se živí králíky. Ve všech vztazích musí existovat rovnováha založená na *únosnosti* ostrova. Jestliže není dostatek mrkve pro danou populaci králíků, někteří z nich nepřežijí. Jestliže není dost králíků, nepřežijí někteří vlci. Když bude úroda mrkve zničena suchy, nepřežije nikdo. Jinak řečeno, ve fyzickém světě existuje rovnováha, která do jisté míry určuje možnosti pro organismy, které užívají její zdroje potřebné pro přežití. Co se týče naší planety, můžeme tuto skutečnost nazvat "**únosnost Země**".

V důsledku používání monetárního systému je většina materiálu na této planetě vlastněna určitým počtem soukromých společností. Tyto společnosti otevřeně neodhalí velikost svých zásob, protože kdyby tak učinily, mělo by to pro ně finanční důsledky, jelikož by museli prodávat pod cenou a v mnohých případech (např. Potravin) dokonce zadarmo. Máme dostatek potravin, abychom nasýtili celý svět. V nejlepším zájmu těchto společností je však **udržovat nedostatek**, jak nejlépe jen umí, protože nedostatek znamená větší hodnotu každé jednotky, tudíž více zisku. Hladomor v Africe je tak zcela uměle vytvořeným prostředím nerovnováhy jako důsledkem.

Řízení dynamické rovnováhy člověkem na této planetě, *který je nejdůležitější počáteční proměnnou v řízení lidské společnosti*, může přijít teprve s porozuměním skutečné únosnosti Země. Potřeby lidské populace musí být v rovnováze se zdroji planety.

Na základě toho co jsme uvedli, si položíme otázku:
Co víme a co můžeme usuzovat o dostupných zdrojích planety?

Základní stavební kameny přežití člověka ve společnosti jsou následující:

- (1) Energie
- (2) Průmyslové/technologické surové materiály
- (3) Potravin, vzduch a voda

(1) Energie dnes tvoří základní kámen společnosti. Je jedním z nejkritičtějších faktorů funkčnosti společnosti. Předně musíme posoudit dostupnost *obnovitelných zdrojů energie*. Výsledky jsou naštěstí enormně pozitivní. Od začátku 21. století se vynořuje mnoho zdrojů obnovitelné energie, z nichž mnohé mají extrémní potenciál, daleko převyšující požadavky současné lidské populace. Blíží se konec věku ropy

a fosilních paliv, společně se znečištěním vyplývajícím z jejich používání. Neexistuje žádný jiný důvod pro spalování fosilních paliv, kromě důvodu ziskově orientovaného, právně zaručeného zájmu, který drží nové energetické vyhlídky v šachu (např. Umělé nadhodnocení ceny aut na baterie kartelem ropných společností). **Pamatujme, že tím posledním, po čem energetický průmysl touží, je hojnost, která by v monetárním systému vyústila ke ztrátě zisků.**

Jedním z nejdůležitějších zdrojů energie, které dnes známe je **geotermální energie**. Zpráva MIT o geotermální energii odhalila, že v Zemi je dostupné 13000 zetajoulů energie, s možností snadného vytěžení 2000 zetajoulů se zdokonalenou technologií.⁴⁹ Celková spotřeba energie všech zemí na světě je okolo půl zetajoulů za rok,⁵⁰ což znamená, že při současné spotřebě energie by toto médium samo vystačilo po dobu 4000 let. A až pochopíme, že zdroj zemní energie se neustále obnovuje a tato energie je skutečně neomezená, mohla by být geotermální energie využívána neustále cyklicky donekonečna a zadarmo.

Významné možnosti nabízí vedle geotermální energie i energie sluneční, větrná a energie vln a příboje, pokud jsou získávány efektivně pomocí technologie. **Sluneční záření** dopadající na zemský povrch 10000 krát převyšuje světovou energetickou spotřebu.⁵¹ Problém neleží v dostupnosti slunečního záření, ale v technologii, která by je získávala co nejefektivněji. Od jednoduchých *fotovoltaických* panelů, které umí skladovat zachycenou energii v bateriích pro další využití, až po rozsáhlé sluneční elektrárny, které by nám nezvyšovaly cenu za Megawatt energie, jako je tomu dnes, ale činily by ji dostupnou zdarma. Neustále se vynořují nové technologie, které zlepšují potenciál získávání energie ze slunečního záření.⁵² **Větrná energie**, přestože často kritizovaná jako slabá a nepraktická, je mnohem silnější, než si většina lidí myslí. Studie Ministerstva energetiky Spojených států ukazuje, že větrná energie v rovinatých státech Texasu, Kansasu a Severní Dakoty, by mohla zajistit dostatek elektřiny pro celou zemi.⁵³ Ještě impozantnější jsou výsledky studie Standfordské university publikované v *Journal of Geophysical Research* v roce 2005, které odhalily, že *pokud by bylo využito pouze 20% potenciálu větrné energie na celé planetě, postačilo by to k pokrytí celosvětové energetické potřeby.*⁵⁴

A potom je zde **energie přílivu a energie vln**. Přílivová energie využívá periodického opakování přílivu a odlivu moře. Instalované turbíny, které tento pohyb zachycují, vytváří energii. Energie může být získávána z Golského proudu, Islandského proudu a dalších podvodních proudů. Ve Velké Británii je v současnosti známo 42 volných míst, které mají potenciál pokrýt 34% energetické spotřeby VB, pouze z přílivové energie.⁵⁵ Ještě efektivněji, globální potenciál vlnové energie, která je získávána energií z pohybu na povrchu oceánu, je odhadován na 80000 TWH ročně.⁵⁶ To znamená, že 50% světové spotřeby elektrické energie by mohlo být získáno z tohoto média.⁵⁷

Je důležité upozornit, že získávání přílivové, vlnové, sluneční a větrné energie, na rozdíl od uhlí, plynu, biomasy, vodíku a dalších, nevyžadují prakticky žádnou počáteční vstupní energii.

Faktem je, že energie na naší planetě není nic jiného než hojná.

Jediným důvodem, proč se lidé dnes domnívají, že jí je nedostatek, je strategický sklon peněžního/kapitalistického systému k vytváření povědomí o prostředí nedostatku.

(2) Další otázka zní: *Co průmyslové suroviny?* Vystačí celkové zásoby surových materiálů, jako jsou dřevo, železná ruda, hliník a bavlna pro celou světovou populaci?

Vše, co vidíme kolem nás, se skládá z nepatrných částic zvaných *atomy*. Existuje mnoho různých druhů atomů, každý se specifickou kombinací protonů, neutronů a elektronů. Tyto rozdílné typy atomů nazýváme *prvky*. Periodická tabulka se v současnosti skládá ze 118 prvků,⁵⁸ 92 prvků se přirozeně vyskytuje na Zemi (zbylých 26 bylo připraveno uměle) a tyto elementy v podstatě tvoří vše kolem nás. Skupina kovů je nejdůležitější, protože kovy tají pouze při relativně vysokých teplotách; lze je snadno a bez poškození tvarovat do tenkých drátů nebo desek a snadno přenáší teplo a elektřinu, proto jsou velmi užitečné ve výrobě/průmyslovém využití. Tyto kovy nalézáme v zemské kůře a oceánech, ať již v čisté podobě nebo častěji v podobě *nerostů*, ze kterých jsou extrahovány. Celosvětové zásoby nerostů jsou v současnosti měřeny podle výstupu komerční produkce. To nám bohužel nedává jasnou představu o tom,

co máme skutečně k dispozici. Zatímco některé prvky/nerosty jako křemík, hliník a železo jsou v hojném množství, jiné, jako měď, olovo, zinek, zlato a stříbro se zdánlivě stávají nedostatkovými.⁵⁹ Pokud je nám známo, dosud nebyl proveden kompletní geologický průzkum nerostů/prvků na planetě Zemi; byly provedeny pouze průzkumy oblastní, a takový průzkum musí být teprve proveden.

Existují celkově tři složky porozumění únosnosti Země:

- (a) Znalost přesného stavu disponibilních prvků/materiálů Země.
- (b) Současné technologické možnosti vytváření umělých substitutů určitých prvků/materiálů.
- (c) Jak společnost organizuje/řídí používání těchto prvků/materiálů.

(a) Musíme mít úplný průzkum všech zdrojů planety. To nám poskytne klíčovou informaci o tom, jak pokračovat v naší činnosti. Jestliže máme například akr půdy, který chceme využít k pěstování potravin, měli bychom především půdu otestovat, abychom zjistili, jaké má vlastnosti. Tato informace by se přímo vztahovala k tomu, co může být pěstováno. Toto by byla, dá-li se to tak nazvat, "únosnost" tohoto akru půdy. Z planetární perspektivy je toto kritická informace, která má přímý dopad na naše rozhodování.

(b) Rozdíl mezi dneškem a minulostí spočívá ve větších tvořivých schopnostech při řešení problémů pomocí vědecké metody. Pokud jde o omezené materiály, důležitou oblastí je nalézání *substitutů*. Například diamanty jsou dlouho považovány za vysoce cenné, vzácné přírodní zdroje. Jednu z možností využití tohoto tvrdého nerostu představuje použití diamantu jako nástroje pro přesné strojové řezání. Nicméně dnes, s příchodem *syntetických* diamantů vytvořených v laboratoři, již tyto nástroje nevyžadují drahý originál.

Mnohé průmyslové materiály dnes mají své syntetické protějšky a tato oblast vědeckého řešení problémů je velmi aktivní. *Faktem je, že vážnost nedostatku jakéhokoliv surového materiálu odpovídá objemu práce vynaložené k nalezení jeho substitutu nebo jiného řešení.*

(c) Důležitější, než substituty a jiná řešení, je vlastní podstata užívání planetárních zdrojů. *Toto je opravdu důležité téma v diskusi o únosnosti Země.* Jak jsme dříve poznamenali, lidé ve světě působí v rámci monetárního systému, který *odměňuje nedostatek, plánované zastarávání, plýtvání, znečištění a mnohost.* Objem výroby v dnešním světě je šokující v porovnání s minulostí. S pomocí technologií jsme schopni produkovat mnohem více s mnohem méně lidmi, rychleji, než kdykoliv v historii. Nicméně kvůli ziskovému systému, tisíce výrobců vyrábí stejné výrobky, protože soupeří o podíl na trhu. Jejich výrobky jsou z podstaty nekvalitní již v okamžiku výroby, protože výrobce omezil kvalitu použitých materiálů za účelem snížení nákladů. Systém, založený na konkurenci, vytváří ohromující množství odpadu, surové materiály jsou neustále používány v podřadných výrobcích, které potom končí v zavážkách na smetišti. Rovněž manipulace veřejnosti ze strany průmyslu, ke koupi neužitečných, marnivých předmětů, přispívá k růstu odpadu. **Pamatujme, že peněžní systém může fungovat pouze za předpokladu 'cyklické spotřeby'.** To vede ke zneužívání zdrojů.

Pravá příčina nedostatku na planetě nespočívá ani tak v dostupnosti zdrojů, spíše má co do činění s naším neúsporným, vykořisťovatelským způsobem chování. Prakticky není brán ohled na zachování materiálů nebo jejich strategické použití, dokud není pozdě. V rozumné společnosti by byly surové materiály planety přístupny všem a průmysl by byl organizován jako celek, aby produkoval *ve vztahu* k tomu, co je k dispozici; každý vyráběný předmět by byl navržen tak, aby sloužil co nejdéle, což by omezilo průmyslovou výrobu a tak zachovávalo zdroje.

(3) Co se týče potravinové produkce a ochrany vody, ve hře jsou stejné problémy monetárního systému: znečištění, postupy snižování nákladů a nedostatek. (Minimalizace odpadu snižuje zisky. Pokud má být odpad znovu-zpracován, je to dražší.)

Voda pokrývá 70% zemského povrchu. Technologické vynálezy, jako procesy *odsolování*, mohou za použití obrácené osmózy udělat pitnou vodu jak z mořské vody, tak i brakické vody. Toto je jen další příklad, jak je technologie součástí řízení zdrojů stejně tak jako zdroje samy. Názor, že je užitná voda nedostatková, je pravdivý pouze ve vztahu k omezeným metodám, které v současnosti používáme, společně s průmyslovým znečištěním, dějícím se na denní bázi.

Produkce potravin se rovněž rozšiřuje uvnitř technologického spektra a vytváří četné nové způsoby pěstování. Například zemský povrch s cennou ornici je ve skutečnosti zneužíván ⁶⁰ a narušován lhostejnými zemědělskými postupy. Podle některých studií ztrácíme ornici tempem 1% ročně, přičemž Národní akademie vědců zjistila, že zemědělská půda ve Spojených státech je erodována 10 krát rychlejším tempem, než se stačí obnovovat. ⁶¹

Vědci naštěstí navrhli novou formu *bezpůdního* zemědělství, zvanou "hydroponie". Toto významné nové médium poskytuje lidské populaci mnoho alternativ, nejenže kompenzuje škody, které jsme způsobili, ale rozšiřuje možnosti, kdy a kde mohou být potraviny pěstovány. S hydroponickým zemědělstvím teoreticky můžeme, za předpokladu řádného zavlažování, pěstovat rostliny uprostřed pouště nebo na vodní hladině. Další nevyužité možnosti produkce potravin zahrnují zavěšené plošinové mořské farmy a také *epifyty*. V konečném součtu je produkce potravin jen tak omezená, jak si sami rozhodneme. Pokud zvolíme inteligentní a strategické metody produkce, přičemž budeme udržovat životní prostředí a plně využívat vědecké vynalézavosti maximalizující naše kapacity potravinové produkce a omezovat neúspěšné a neefektivní metody, zdravé potraviny mohou být hojné jako sama voda. Děti ve světě nehladoví kvůli nedostatku dostupných potravin. **Nedostatečná kupní síla, ne opravdový nedostatek, je tím, co způsobuje zbytečnou smrt miliónů lidí ročně.**

Shrnutí třetí kapitoly

Dynamická rovnováha planety Země ve vztahu k lidskému druhu nepředstavuje strnulý systém. Je na nás, abychom udržovali rovnováhu prostřednictvím **inteligentního řízení zdrojů Země**. Provedeme-li to správně, neexistuje žádný důkaz, že nemůže být hojnost pro všechny.

Tři rysy managementu zdrojů jsou:

- 1) znalost všech dostupných surových materiálů
- 2) aktivní práce pro překonání jakéhokoliv nedostatku prostřednictvím strategických substitutů
- 3) užívání technologie po všech stránkách za účelem maximalizace vysoce kvalitní produkce, minimalizace dopadů na přírodní prostředí a překonání problémů ve všeobecném slova smyslu.

Příroda má své vlastní zákony a je v našem nejlepším zájmu je uznávat a přizpůsobit jim naše chování. Musíme být připraveni na zjištění, že co dnes považujeme za pravdivé/skutečné, bude zítra aktualizováno/modernizováno. Toto je *vynořující se* povaha vědění. Učíme se ze svých chyb. Každý omyl je ve skutečnosti dar, protože nás přivádí k další úrovni porozumění. **Vědecká metoda, se svým základem v logickém myšlení, důkazu a zkoušce je směrnu filosofii, která řeší naše problémy a zlepšuje kvalitu lidských životů.**

Kapitola 4: Prostředky ke společenské evoluci/změně

Co chceme? Jak toho dosáhneme? Jaké nástroje potřebujeme?

Naše *hodnoty* vycházejí z toho, co považujeme za důležité; naše cíle; to, na čem nám záleží; co považujeme za posvátné a čeho chceme v životě dosáhnout. Hodnoty nejsou neměnné a věčné, nicméně hodnoty vtisknuté v útlém věku jsou často velmi silné a zůstávají. Tradiční vštěpování takových hodnot jako nacionalismus nebo náboženské přesvědčení, se může stát pilíři identity jedince a je obtížné je emocionálně překonat. Pokud bychom vzali bílé, novorozené, americké dítě ze střední rodiny a umístili jej na Střední východ do arabské, islámské rodiny, toto dítě by s největší pravděpodobností mluvilo arabsky a bylo by muslimem, až by vyrostlo a zastávalo by tradiční hodnoty naučené svojí rodinou a společenskou kulturou.

Většina z našich tradičních hodnot byla ve skutečnosti uvedena v chod před dlouhým časem. Bible například říká "V potu tváře budeš chléb dobývat z země". Co kdyby po nás společnost nepožadovala, abychom pracovali za peníze? Jak by tato zásada mohla mít platnost? **Ve skutečnosti hodnoty zastarávají, tak jako vědomosti a vše ostatní.** Vzhledem k současným vědeckým zjištěním, se většina společenských hodnot zdá být tisíce let přežita.

Zastavme se na okamžik a určíme naše *cíle*, jak osobní, tak i společenské. Hnutí Zeitgeist společně s projektem Venus má soubor hodnot a tedy cílů, které cítíme, že jsou rozhodující z hlediska **udržitelnosti lidského druhu**.

Cíle

Čistý vzduch a voda, výživná strava, hojnost materiálů, rychlý, čistý a efektivní transport, náležité vzdělání, veřejná zdravotní péče, konec válek, osobní svoboda, prostředí umožňující neustálé zdokonalování našich schopností, omezení stresu a omezení zločinnosti.

Tyto společenské cíle nejsou ani složité ani iracionální. Faktem je, že si mnozí z nás uvědomí, že náboženští a světšší filosofové se po celá tisíciletí pokoušejí tyto naděje realizovat.

Metoda

Poté co jsme pojmenovali základní cíle, musíme přemýšlet o použití *metod*, které mají být použity k uskutečnění těchto cílů. **Vědecká metoda** je jednoznačně nejúčinnější nástroj, který známe. **Pozorování, logika a testování, už v dávných dobách přetrumfli pověry, intuici a metafyziku.**

Nástroje

Hmotné nástroje potřebné k uskutečnění našich cílů pochází z humánního užití **technologie**. Od obyčejného kladiva až po hi-tech plně automatickou výrobu, technologická invence neustále usnadňuje způsob produkce, přičemž neustále činí možným to, o čem jsme se domnívali, že je nemožné.

Historie technologie se vyznačuje obrovským, akcelerujícím vývojem. Vědecký způsob myšlení společně s technologickými nástroji, které dnes máme k dispozici, jsou schopny změnit lidstvo způsobem, který by většina z nás považovala za příliš fantastický a nerealistický. Pokud byste například popsali mobilní telefon člověku ze 17. století, pravděpodobně by byl natolik šokován nad porozuměním tomuto "magickému" zařízení, že by vás ze strachu raději prohlásil za mága či čarodějnici a nemuseli byste to na hořící hranici rozdýchat.

Jednou z charakteristických znaků technologie je její vlastnost neustále se vzpírat tomu, co je považováno na možné.

Slovy Dr. George Gallupa:

"V každém okamžiku v historii se člověk domníval, že civilizace dosáhla svého vrcholu. Samolibě odmítli postavit se na časovou osu sahající tisíce a milióny let do budoucnosti a stejně tak i do minulosti. Pod pohledem z 8000 let staré minulosti - což je přibližně období zaznamenané historie - se může lidský pokrok jevit jako mnohem méně úchvatný, než se nám jeví dnes."⁶³

Počátkem 20. století většina vědců teoreticky souhlasila, že realizace letadla je pravděpodobně nemožná. Nicméně bratři Wrightové byli ve své dílně na opravu jízdních kol příliš zaměstnáni šroubováním benzínového motoru ke křídům, než aby se starali o chybné domněnky. Nedlouho poté se vzepřeli autoritám a vynalezli něco, co kdysi bylo považováno za nemožné - "létající stroj".

Faktem je, že když vědec o něčem tvrdí, že je to možné, pravděpodobně má pravdu. Nicméně když prohlašuje, že je něco nemožné, pravděpodobně se mýlí. Věda a technologie se neustále vymykají domněnkám o nemožnosti a tak tomu bude i nadále. S jistotou můžeme předpokládat, že cokoli budoucnost z technologického hlediska přinese, by se nám pravděpodobně zdálo nemožné nebo "směšné" z hlediska dnešních znalostí, vědomostí a metod.

Proces

Nyní se vraťme k našemu hlavnímu bodu. Třemi hlavními atributy osobního a sociálního rozvoje jsou tedy:

Naše **CÍLE - ZPŮSOB** myšlení - a **NÁSTROJE** k dosažení cílů

Při formulování našich cílů vycházíme z toho, co považujeme za důležité, používáme vědeckou metodu k řešení problémů a tvorbě/testu hypotéz a ovládáme technologii potřebnou k realizaci cílů. Je důležité upozornit, že vyvozování obecných závěrů není lineárním procesem, ale každá část ovlivňuje ostatní části. Například naše hodnoty se často mění s příchodem nové technologie, společně s logickým myšlením vědecké metody. Pokud je člověk vychován k pomoci chudým a potom se ocitne v prostředí, kde chudoba neexistuje (třeba v důsledku technologického pokroku), tato hodnota nebude mít žádný důvod k existenci.

Konec konců naše neustále se měnící hodnoty jsou nejdůležitějším atributem, jenž ovlivňuje náš společenský vývoj. **Relevantní jsou jediné hodnoty, které usilují o zlepšení společnosti a ty, které brání jejímu pokroku.**

Shrnutí čtvrté kapitoly

Náš přístup k sociálnímu rozvoji začíná našimi hodnotami. Naše hodnoty jsou kombinací odrazu získaných znalostí a tradičně vštěpované kultury, do níž jsme se narodili. Jak plyne čas, naše hodnoty se mění. Bohužel většina hodnot, které dnes lidé mají, pochází ze společenského systému, který je z velké části zastaralý ve vztahu k moderní vědě a technologii.

Proces uskutečnění cílů zahrnuje: vědět co chceme (cíle), efektivní přemýšlení a tedy použití vědeckého způsobu (metody) a užití nejefektivnějších technologických nástrojů k realizaci cílů (nástroje).

Hlavním cílem hnutí Zeitgeist a tedy i projektu Venus je předělání společnosti ve prospěch celého lidstva, zajištění dostatku všeho pro všechny, maximalizace osobní svobody a štěstí a zároveň neustálé snižování hrubého společenského chování a zločinnosti. Těchto hodnot může být dosaženo pouze použitím inteligentních a lidských vědeckých metod a nástrojů technologie. V následující části ukážeme jak.

Díl 3. Ekonomika založená na zdrojích

Kapitola 5: Kybernetizace společnosti

"Voláme po přímočarém předělání naší kultury, ve které odvěké nepřiměřenosti - válka, chudoba, hlad, dluh a zbytečné lidské utrpení, budou nahlíženy nejen jako odvrátitelné, ale také jako naprosto nepřijatelné. Cokoliv menšího než toto jednoduše bude mít za následek pokračování stejného výčtu problémů, neodmyslitelně vlastních současnému systému." ⁶⁴

- Jacque Fresco

Nadešel čas k restrukturalizaci celé naší společnosti. Příčinou této potřeby není nějaký tvořivý zájem nebo intelektuální ambice jedince. Příčinou je selhávající monetární struktura, přibývajících světová chudoba a konflikty, neustálá korupce vytvářená snahou o dosažení zisku a neustálá intoxikace naší planety i nás samotných komerčním průmyslem celkově. Stojíme na křižovatce. Buď převezmeme odpovědnost za naše životy i vlastní společnost nebo na to doplatíme. **Čím déle budeme pokračovat v tomto zastaralém systému, tím větší nás čeká nestabilita.**

Projekt Venus

V této části budeme diskutovat o projektu Venus. Projekt Venus, který je tvořen celoživotním dílem sociálního inženýra a strukturálního designéra Jacque Fresca, je organizace, která neusiluje o nic menšího než mírovou a udržitelnou globální civilizaci. Snaží se o modernizaci společnosti podle současných znalostí a moderních metod. Zásady této organizace jsou v podstatě založeny na aplikaci vědy a technologie v zájmu člověka a společnosti. Společenská struktura, kterou projekt zastává, se nazývá **Ekonomika založená na zdrojích.**

Ekonomika založená na zdrojích využívá existující zdroje, spíše než obchodu. Všechny statky a služby jsou dosažitelné bez měny, úvěru, barterového obchodu, dluhu nebo nevolnictví v jakékoliv podobě. Záměrem tohoto nového sociálního designu je *osvobození lidstva* od opakujících se, světských, svévolných pracovních funkcí, které postrádají *opravdový význam* pro společenský pokrok a zároveň podpora systému nových podniků zaměřených na seberealizaci, vzdělání, společenskou vnímavost a tvořivost v kontrastu s povrchními egoistickými cíli bohatství, majetku a moci, které dnes dominují.

Projekt Venus uznává, že Země má *hojné zdroje* a že naše zastaralé způsoby přidělování zdrojů prostřednictvím peněžní kontroly nejsou již více relevantní. Ve skutečnosti jsou *protichůdné* s naším přežitím. Peněžní systém byl vytvořen před několika tisíci lety během období velkého nedostatku. Počátečním účelem jeho činnosti byl nepřirozený způsob distribuce statků a služeb založený na pracovních příspěvcích. V žádném případě *nesouvisí* se skutečnou kapacitou produkce statků a služeb na této planetě.

Jak jsme probrali v druhé kapitole, rozvíjející se technologie postupně vyřazuje člověka z role ekonomické pracovní síly. Tato forma změny tím či oním způsobem pozmění naši společnost. Buď nás povede k novému společenskému systému, který nevyžaduje nevolnictví člověka (manuální práci) za účelem příjmu; kde je společnost jako celek navrhována tak, aby sloužila svému *vlastnímu prospěchu* s použitím pokročilé technologie cílevědomě rozvíjené pro zlepšování společnosti, nebo budeme pravděpodobně svedeni na cestu chaosu, nepokojů, kde se nezaměstnanost bude vymykat kontrole, zločinnost bude epidemická, budou zavedeny drakonická opatření státní policie k potlačení neshod a přírodní zdroje budou vyčerpány a zničeny definitivně.

Fyzické přežití a kvalita našeho života se zakládají výhradně na použití, řízení a ochraně zdrojů planety Země. Dnes s naší neustále rostoucí vědeckou vynalézavostí při užití těchto zdrojů co

nejhumánnějším, technologicky konstruktivním a efektivním způsobem, nemá již existence tradičního vzorce "práce pro peníze a peníze za zdroje" žádné logické ospravedlnění.

Inteligentní řízení zdrojů planety Země je tím, co je skutečně důležité. V rozumném světě bychom brali v úvahu dynamickou rovnováhu uvnitř globálního ekosystému a této rovnováze bychom přizpůsobili naše výrobní procesy.

Nadto je třeba, aby ekonomika založená na zdrojích byla přirozeně globální, protože lidstvo jako jediná celosvětová organizace představuje konečný stupeň užívání planety. Naše planeta může být zkoumána a organizována *pouze* z holistické perspektivy. To není subjektivní závěr. Země je v podstatě sada náradí přeplněná možnostmi jakými vytvořit dostatek technologie, potravy a energie. Nebudeme-li sledovat *všechny* zdroje planety a hledět na planetu jako na synergistický celek, naše možnosti budou omezeny. Bohužel dnešní svět je rozštěpený ziskově orientovanou obchodní soutěží, náboženskými skupinami a primitivním egoistickým nacionalistickým ztotožňováním se, což nyní činí organizování globálního řízení zdrojů obtížným. Toto je další důvod, proč je monetární systém v neprospěchu našemu přežití - ve své podstatě omezuje spolupráci mezi *kmeny*. Co se ideologií týče, je na čase, abychom odložili naše náboženské a nacionalistické odlišnosti (ne ve smyslu vzít vám vaši víru či přesvědčení, nýbrž ve smyslu upřednostnění globálního problému se zapojením se do jeho řešení před lokálními rozdíly, ať jste kdokoli a věříte v cokoli) a uvědomili si, že se *všichni nacházíme na stejné planetě a že všichni máme stejné základní životní potřeby pro klid a přežití*. Udržitelnosti skutečného pokroku může být dosaženo jedine, pokud bude svět *spolupracovat bez ohledu na lokální odlišnosti národnosti, rasy, vyznání atd.* Problému ideologické nejednoty se dále budeme věnovat v sedmé kapitole.

Průmysl a práce

Jak jsme již uvedli, statistiky ukazují, že lidská pracovní síla je stále více nahrazována automatizovanými stroji, což způsobuje nezaměstnanost a tedy redukci kupní síly občanů. **V průběhu času, jak tento jev bude pokračovat a bude stále zřetelnější, dospějeme do stavu, kdy nedostatek spotřebitelské kupní síly "zničí" ekonomiku založenou na penězích sám, bez ohledu na efektivitu nákladů výrobních společností, protože lidé jednoduše nebudou mít peníze, za které by si výrobky či služby koupili, což odstaví mechanismus 'cyklické spotřeby', hlavní motor monetární ekonomiky.** Ti, kteří jsou si tohoto vědomi, se často pokouší vytvořit řešení *v rámci* monetárního systému samotného - obvykle navrhují určitou podobu "hyper-sociálního státu", kde bohatá elita vlastní továrny a prakticky neexistující střední třída (asi pět procent světové populace) dohlíží na chod strojů, zatímco vláda zbytku světa rozdává k dispozici peníze. Tato myšlenka není nic jiného než děsivá a absurdní. Takové uspořádání by totiž logicky vedlo k diktatuře, extrémnímu omezení svobody a velkému rozhořčení společnosti, protože zůstává *rozvrstvením na společenské třídy*, poskytující přístup k více zdrojům těm na vrcholu, než miliardám dole.

Následkem toho jsme nyní svědky záměrného potlačování a odmítání technologického rozvoje kvůli udržení lidí v zaměstnání. **To je jako mít k dispozici elektrickou vrtačku, ale používat manuální, protože chceme dostat zapláceno za více hodin.** To je v zásadě kontraproduktivní. Zpomalování/ignorování technologického pokroku za účelem zachování zastaralého společenského systému není nic jiného než bláznovství. **Smyslem veškeré technologie je osvobodit lidstvo od práce!** Potřebujeme společenskou konstrukci zaměřenou na maximalizaci našich technologických schopností v zájmu osvobození lidstva od dřiny a produktivitu rostoucí jak jen to je možné. Cokoliv menší než toto je nepřijatelné.

V zájmu argumentace nyní úplně zapomeňme na náš společenský systém založený na penězích a bez předpokladů se podívejme na moderní průmyslové výrobní metody, jak by byly implementovány v ekonomice založené na zdrojích. Otázka zní, *jak bychom navrhli výrobní systém, který maximalizuje vysoce kvalitní výstup, omezuje odpad, zohledňuje dynamickou rovnováhu biosféry a redukuje opakující se mechanickou lidskou práci?*

Následuje logická úvaha o metodách průmyslové produkce, založená na vědecké metodě:

Krok 1: Průzkum/zmapování planetárních zdrojů.

Krok 2: Rozhodnutí, co je třeba produkovat, orientace podle priorit v rozmezí od naprosto nezbytných potřeb (jako potrava, voda, přístřešek, atd.) přes základní výrobní položky (surové materiály, automatizované stroje, technologický růst, atd.) až po produkci položek pro nefunkční účely (zábavná média, rádia, hudební nástroje, atd.)

Krok 3: Optimalizace produkčních postupů | maximalizace životnosti produktů.

Krok 4: Způsob distribuce lidem.

Krok 5: Optimalizovaná recyklace výrobků, které zastarají nebo přestanou fungovat.

Krok 1: Průzkum/zmapování planetárních zdrojů.

Jak jsme diskutovali v předchozí kapitole, je rozhodující, abychom věděli, čím na této planetě disponujeme, protože to se přetransformuje v to, jaké jsou naše možnosti. S touto informací se průmyslová produkce a matematicky nejvhodnější distribuce surových materiálů, založená na dostupnosti a nejvhodnějším použití surových materiálů, vždy přizpůsobují, aby vykompenzovaly jakýkoli nově vznikající nedostatek. Pro jakýkoli omezený zdroj se okamžitě hledají alternativy a substituty. *Této "všímavosti" lze dosáhnout elektronickou odezvou přicházející v reálném čase ze všech zdrojových sektorů planety, jež je vkládána do centrální počítačové databáze monitorující jakýkoliv růst nedostatku nebo jiný problém.* Myšlenka monitorování světových zdrojů není nová, i když se může jevit jako složitá. Faktem je, že armáda US a Pentagon již mají satelity a monitorovací síť oceánů za účelem obrany. Tyto nástroje by jednoduše mohly být přeorientovány pro účely vztahující se k našemu prostředí, spíše než aby monitorovaly člověka, co ten či onen dělá.

Krok 2: Určit, co je třeba produkovat.

Co potřebujeme? Toto je velmi důležitá otázka, protože kromě potravin, vody a přístřešku dnes většina z nás na této planetě nemá žádnou představu o tom, co *opravdu* chce nebo potřebuje, protože ve skutečnosti nikdy nebyla informována o pravém stavu technologie a hojnosti. **Co si myslíme, že potřebujeme, je přímým důsledkem společenského povědomí o technologickém pokroku.** Například člověk před 300 lety mohl potřebovat jehlu a nit, aby sešil rozpadající se košili. Dnes si lidé myslí, že potřebují elektrický šicí stroj nebo přesněji řečeno, co *opravdu* potřebují je košile z takového materiálu, který se jen tak neroztrhne.

Někdo, kdo má v domě prach, si pomyslí: "Potřebuji fakt drahý a luxusní vysavač". Jsou si tím jisti? Možná že tím, co doopravdy potřebují, je domácí tlakový systém, který zabraňuje prachu, aby se vůbec dostal zvenčí dovnitř bytu, domu nebo elektrostatický vzduchový filtr, který eliminuje prach a ničí bakterie ve vzduchu. Jinými slovy, pokud kriticky prozkoumáme, co si *myslíme*, že potřebujeme v materiálním slova smyslu, uvidíme, že tyto potřeby se neustále mění. Věda a technologie jsou ukazateli praktických potřeb člověka, z tohoto důvodu by všechny vytvářené výrobky měly být tak pokročilé, jak jen to je technologicky možné. Náš současný peněžní systém, který neustále vytváří neúsporné, zastaralé výrobky, jenom aby průmysl a ekonomika pokračovali, postrádá schopnost nebo touhu k výrobě nejpokročilejších nástrojů pro naše použití. Je tomu tak proto, že většina vyráběných výrobků by ani neexistovala, pokud by se průmysl zaměřil na to, co by nejlépe sloužilo potřebám společnosti.

Krok 3: Optimalizace výrobních metod | maximalizace životnosti výrobků.

Pokud bychom vyráběli psací stůl, snažili bychom se jej vyrobit tak, aby vydržel co nejdéle. Dává to smysl, že? Jestliže se stůl rozbije, znamená to, že budeme muset udělat jiný za cenu dalšího materiálu a více práce. Zdálo by se logické, že vše vyráběné naší společností by mělo mít nejdélší možnou životnost, jaká je technicky možná.

Bohužel, v našem současném systému se děje přesný opak, protože jak jsme dříve diskutovali, současnému monetárnímu systému prospívá **rozmanitost a plánované zastarávání**, bez kterých by se celá ekonomika zhroutila. Tento mechanismus peněžního systému není nic jiného než škodlivý. **Jak**

někdo může jen nečinně přihlížet a obhajovat tendenci monetárního systému k plýtvání všemi zdroji, je děsivé. V rozumnějším světě budeme vyrábět věci, které *vydrží*.

Optimalizace výrobních metod spočívá v použití nejodolnějších materiálů nejlepších známých metod a výstupem jsou výrobky, které nejdéle vydrží a jsou nejefektivnější. Lidská práce není v současnosti nahrazována stroji jen proto, že to je nákladově efektivnější v rámci ziskového systému, ale i proto, že strojová práce je neobyčejně *lepší, než lidská práce* a výrobní statistiky to neustále prokazují – průmyslová produktivita se zvýší, když strojová práce nahradí lidskou práci. Toto by samozřejmě nemělo být žádným překvapením, protože stroje se neunaví, nečerpají dovolenou a nemocenskou a jsou vždy mechanicky přesnější a stálejší než člověk. **Vysoce efektivní automatizace práce, společně s vědeckým řízením zdrojů** (jak jsme ukázali v 3. kapitole) **umožní vytvoření plynulého prostředí bez nedostatku, které by mohlo být obsluhováno pouze malým zlomkem populace.**

Krok 4: Způsob distribuce lidem.

Způsob distribuce by rovněž závisel na stavu technologie. Například výroba by se časem mohla tak zefektivnit, že výrobek by byl zhotoven pouze na žádost člověka, který by jej potřeboval. Přesto by byla v současnosti nejvíce zjednodušující distribuce podobná distribuci ve velkoskladových centrech s objednávkou přes internet s automatickým doručováním na adresu (známe jako PPL, DHL). Protože v tomto systému vůbec nebudou používány peníze, lidé nebudou mít takovou potřebu hromadit předměty. Člověk rovněž nebude mít žádný důvod ke krádeži něčeho, co je přece všem dostupné a samozřejmě to ani nepůjde prodat, jelikož nebude mít komu.

Ve světle skutečnosti, že všechny statky v ekonomice založené na zdrojích jsou *navrženy tak, aby vydržely co nejdéle*, dnešní hodnoty *spotřebitelské kultury* by byly rovněž překonány, nemluvě o překonání všech ostatních hodnotových deformací, dnes vnucovaných *reklamou*, činících lidi nenasytnými nebo méněcennými, kvůli tomu, co vlastní a nevlastní. Manipulativní marketingová reklama, tak jak ji známe dnes, by v tomto novém systému, až na obecné informace o produktu, rovněž neexistovala. Aby člověk obdržel určitý předmět, v online databázi (na internetu) by jednoduše vyhledal funkce daného předmětu, vybral si jej a zažádal o něj. Brzy poté by byl předmět připraven k vyzvednutí, anebo dodán na adresu.

Krok 5: Optimalizovaná recyklace zastaralých nebo nefunkčních výrobků.

Tento krok začíná vlastně již ve fázi výroby, protože každý výrobek bere předem recyklaci v úvahu. V ideálním případě by vše vyráběné bylo udržitelné a recyklovatelné. Toto strategické uvažování by zaručilo, že všechny zastaralé výrobky by byly opětovně použity, což by v maximální možné míře snížilo množství odpadu.

Z těchto pěti uvedených kroků, které se vztahují k novým průmyslovým výrobním metodám v ekonomice založené na zdrojích, považují mnozí za matoucí a obtížněji pochopitelný krok 3. - užití strojů k nahrazení lidské práce v co nejvíce sférách. Obvykle vyvstává otázka: "Kdo se bude starat o stroje?" Této otázce se budeme věnovat za okamžik.

Nicméně nejdříve se krátce podívejme do historie aplikace strojové automatizace a počítačové technologie.

První významný automatický robot Unimate od Unimation Inc. měl pracovní schránku s objemem 350 kubických stop a zabíral 20 čtverečních stop podlahového prostoru. Unimate byl poprvé instalován v roce 1961 společností General Motors v továrně v Trentonu, ve státě New Jersey, kde sloužil ke zvedání a skladování horkých kusů kovu z tlakové slévárny. O šest let později společnost GM používala Unimate k bodovému svařování a připevňování klipů k sedadlovým rámcům. V roce 1970 výrobce automobilů GM postavil první automatickou bodovou svářecí linku, která se skládala z 28 robotů.⁶⁵

Ti, kteří podnikali ve výrobě těchto strojů, si přesně uvědomovali důsledky automatizace. V roce 1962, John Snyder, předseda U. S. Industries, Inc., výrobce automatických zařízení, založil "Nadaci automatizace a zaměstnání", aby se pokusil "objevit způsob zmírnění dopadu automatizace na vytlačené pracovníky". Jednou pronesl:

"Chci prodávat automatické stroje, které moje společnost vyrábí, ale pokud se naše ekonomika zhorší, pokud nebude vyřešen problém nezaměstnanosti, budu mít problém je prodávat a nebudu mít důvod je vyrábět. Podle mého názoru by všichni podnikatelé měli sdílet tento pohled, že problém nezaměstnanosti a automatizace jsou stejně tak závažné pro podnikání, jako pro pracovní sílu." ⁶⁶

V roce 1946 byl vyvinut první víceúčelový elektronický počítač zvaný ENIAC. Tento počítač měl 18000 elektronek, zabíral 680 čtverečních stop a vážil více než 30 tun. ⁶⁷ Profesor Irving Brainerd jednou spekuloval, že během 80223 hodin, po které ENIAC fungoval, provedl více výpočtů, než provedlo celé lidstvo od svého počátku. ⁶⁸

Nyní má počítačový čip o rozměru 0,5 mm stejný výkon jako ENIAC ⁶⁹

Dnes jsou *strojní zařízení* kombinovány s *komputerizací*. Počítač je v podstatě mozkiem stroje a dává stroji instrukce, jaké operace má provádět. Tato kombinace stroje a počítačové inteligence by mohla být nazvána: **kybernetizace**. Dnešní kybernetizované stroje jsou pravděpodobně nejvýkonnějším a nejvýznamnějším vynálezem, jaký kdy lidstvo vytvořilo. Možnosti těchto nástrojů směřují ke změně uspořádání společnosti počínaje osvobozením lidské pracovní síly.

Slovy Alberta Einsteina:

"Úplná automatizace učiní náš moderní průmysl tak primitivním a zastaralým, jako se nám dnes jeví člověk z doby kamenné." ⁷⁰

Této skutečnosti bychom se neměli bránit. Měli bychom ji naopak důrazně obejmout. Kybernetizace je *vyhlášením emancipace* lidského druhu, osvobozuje nás od dřiny běžné práce, otevírá nové obzory lidskému potenciálu a zkoumání.

Slovy Dr. Norberta Wienera, který je považován za "otce kybernetizace":

"Připojit člověka k veslu a využít jej jako zdroj síly, je ponížením lidské bytosti, ale téměř stejnou degradací je přidělit člověku čistě opakující se manuální pracovní úlohu v továrně vyžadující méně než jednu milióntinu schopností jeho mozku." ⁷¹

Tyto kybernetizované stroje dalece převyšují fyzickou přesnost člověka a zároveň jsou schopny počítat neuvěřitelným tempem, které rovněž dalece převyšuje kapacitu lidského mozku. Ti, kteří si pod vlivem vědecké fikce (SkyNet - science fiction) vstúpili, že by tyto nové stroje mohly snad nabýt "vědomí" a "získat nadvládu nad lidskou rasou", by měli porozumět, že tato hrozba nemá ve skutečnosti žádné opodstatnění. **Kybernetizované stroje nejsou ničím více, než tvořivým rozšířením lidské výkonnosti.** Tak jako pomocí kladiva zatlučeme hřebík do dřeva, kybernetizované stroje vykonávají komplexní úlohy zjednodušující proces dosažení určitého cíle. Tyto stroje dělají jen to, k čemu byly naprogramovány a nic více.

Slovy Aurlhura C. Clarka:

"Populární představa podporovaná komiksy a lacinou formou sci-fi, že inteligentní stroje musí být zlomyslné entity nepřátelské člověku, je tak absurdní, že má sotva cenu plýtvat energií k dokázání její nesprávnosti. Téměř mě svádí argumentovat, že pouze neinteligentní stroje mohou být zlomyslné. Ti, kteří zobrazují stroje jako aktivní nepřátele, pouze vykreslují svoji vlastní agresivitu. **Čím vyšší inteligence, tím větší stupeň vzájemné spolupráce.** Jestliže někdy bude válka mezi člověkem a stroji, je jednoduché uhádnout, kdo jí začne." ⁷²

Obvyklou reakcí na myšlenku převzetí úlohy lidské pracovní síly stroji je nedůvěra, jako výsledek našich každodenních problémů s technologií. Od poruch automobilů až po zasekávání počítačů, zdá se, že dnešní společnost má k technologii vztah "láska a nenávisť". Tedy, nejdříve ze všeho, jak jsme dříve ukázali, v peněžním systému jsou *všechny* výrobky konstruovány s tím, že se porouchají, protože vše je jen výrobek, ne služba na věčnost. Taktéž NASA, se svými extrémními nároky na nejlepší materiály a technologie, má rozpočet, se kterým se musí vypořádat a když to musí být, přijímá úsporná opatření. Naše automobily a osobní počítače nemají šanci. Oba obory mají masivní odvětví oprav a údržby. **Pokud by počítače a auta nebyly sestaveny, aby se porouchaly, došlo by ke ztrátě desítek miliónů pracovních míst pouze v těchto sektorech.**

Konec konců, **první krok k zajištění konstrukce kybernetizovaných strojů z materiálů a programů nejvyšších kvalit, vyžaduje naše překonání peněžního systému**, který brání efektivitě a udržitelnosti těchto strojů. Neexistuje žádný důvod, proč by vše v naší domácnosti od chladničky přes sporák, televizi až po počítač nemohlo po celou dobu svojí životnosti vydržet bez fyzické opravy. Jak to, že to můžeme tak směle tvrdit? Protože nejlepší materiály dostupné na této planetě jako titan, mají udržitelné vlastnosti, které o tisíce let přesahují délku života člověka. Výrobky dnes vyráběné jsou vyrobeny z co možno nejlevnějších materiálů za účelem zvýšení přírůstků zisku. Dnes shledáváme, že všeobecné výrobky ve spotřebitelském odvětví jsou celé nebo částečně vytvořeny z *plastů*. Plast je jedním z nejlevnějších dostupných syntetických materiálů. Není odolný vůči teplotě, často je křehký a velmi rychle zvětrává - takže, samozřejmě, vše se rozbije - takový je záměr výrobce.

V rozumnějším světě by toto nebylo tolerováno a navržené průmyslové stroje by měly nejen extrémní výdrž a dlouhou dobu životnosti, pokročilé stroje by nakonec byly schopny samo-opravy. V dnešních automobilech bývají na přístrojové desce kontrolky, které upozorní na problém s určitou částí automobilu. Tato idea může být použita na jakýkoliv stroj až do té míry, kdy strojní počítač si je nejen 'vědom' určitého problému, ale dodatečné stroje mohou být v reálném čase nasměrovány k nahrazení rozbité součástky. Ještě pokročilejší jsou materiálové technologie jako 'slitiny s tvarovou pamětí'. Tyto kovy si mohou doslova *pamatovat* svůj tvar. V případě poškození fyzické struktury stroje může být zaveden do příslušné části elektrický proud, který konstrukci okamžitě opraví. Sečteno a podtrženo samo-opravující se stroje a konstrukce se stávají skutečností. Problém je, že v monetárním systému se produkce takové efektivitě ekonomicky nevyplatí, takže většina lidí ve společnosti ani nemá představu o tom, co vše je ve skutečnosti možné.

Slovy Thorsteina Veblena:

"Pokud by veškerá průmyslová odvětví v zemi byla organizována jako systematický celek a byla by řízena kompetentními techniky k maximalizaci produkce a kvality statků a služeb, namísto dnešního špatného hospodaření ze strany ignorantských obchodníků za účelem zisku, výsledné výstupy a kvalita statků a služeb by nepochybně překročily současný výstup statků a služeb o několik set procent." ⁷³

Úloha, kterou bude člověk hrát v této hi-tech kybernetické automatizované průmyslové výrobní hale budoucnosti, bude úloha *supervisora* (dozorčího ředitele) a nic více. Jak je jednou kybernetizovaný průmyslový systém vytvořen, záleží pouze na modernizaci systému a zajištění správného chodu systému. V průběhu času můžeme očekávat pouze pokračování růstu tempa našich technologických schopností.

Ale co složité/komplexní profese jako doktoři, architekti a podobně? Musíme se zeptat sami sebe, "Jaká je skutečná podstata našich pracovních funkcí?" Co *konkrétně dělá* doktor, tesař, instalatér, architekt, a podobně?

Rozpoznávají vzorce, které pozorují a reagují na ně.

Když vás doktor vyšetřuje, vychází z toho, co se naučil. Když půjdete k dermatologovi, protože si myslíte, že byste mohli mít na ruce rakovinu, doktor kůže prohlédne a mentálně posuzuje vzorce, které se naučil. Potom může vzít vzorek kůže, aby jej otestoval strojovou analýzou. Je to 'technický' proces. Neexistuje žádný důvod, proč by nemohl být vynalezen optický skener, který by ruku oskenoval a okamžitě věděl jaký je stav. Moderní naprogramovaný počítač s optickou technologií není omezen spektrem lidského oka; paměť a kapacita zpracování dalece přesahují možnosti člověka. Dokonce i chirurgie, jakkoli delikátní se nám dnes může zdát, je čistě technický proces. Je pouze záležitostí času, než extrémně pokročilé stroje nahradí chirurgy, jak se již začíná dít v určitých oblastech.

To samé platí pro každé utilitární povolání. 'Tesař' je člověk zjednaný k opravě nebo vytvoření určitého druhu konstrukce. Přestože existují tzv. "tvořivé" prvky tesařské práce, tesař své rozhodování zakládá na fyzice, geometrii a moderních materiálech. Chceme-li postavit krov, první, co potřebujeme vědět, je, jaké *nejlepší dostupné materiály* můžeme použít a potom k práci s těmito materiály použijeme *celkově nejlepší postup*. Tyto znalosti jsou naprosto technické bez potřeby názoru člověka. A tímto se dostáváme k velmi důležitému zjištění, které bude mít vážný dopad na náš pokrok na této planetě:

Přenesení procesu rozhodování na počítače je dalším vývojovým krokem.

Užitkové role, které lidé v dnešní společnosti zaujímají, jsou v podstatě technické. To se zdá být zřejmé, co se týče *fyzické práce*, protože jsme již svědky nahrazování lidských úloh stroji v oblastech, jako jsou výroba a konstrukce. Nicméně většina z nás nerozpoznává, že naše *duševní práce* je rovněž delegována počítačům. Pokud je pro vás tato skutečnost nová, všimněte si, že pokud jste někdy použili *kalkulátor*, delegovali jste vaše rozhodování stroji.

Pamatujme, že *logické uvažování*, které je naší kognitivní schopností najít řešení problému z hlediska *příčiny a následku*, je zcela technickým procesem založeným na množství informací, které máme v daném čase. Například pokud máme problém s autem, půjdeme za mechanikem, který použije své dovednosti *rozpoznávání vzorců a asociační paměti*, aby zvážil možné příčiny problému společně s možnostmi jeho řešení. *Jedná se o objektivní technický proces.*

Nicméně mechanikův lidský mozek je schopný zapamatovat si pouze určitý objem informací a při jejich zpracování disponuje určitou intelektuální výkonností. Naproti tomu moderní, naprogramované stroje mohou uložit mnohem větší objem dat než člověk a mohou neustále a rychle zpracovávat informace, aniž by se unavily nebo zlenivěly. Předpokládejme například, že jsme naprogramovali počítač souborem dat daného automobilu. Počítač byl naprogramován ke "znalosti" každé součástky, každého šroubu, každého elektrického obvodu, atd. a byl rovněž naprogramován aplikací fyziky, takže je schopen uvést do spojitosti *příčinu a následek* funkčnosti a chodu daného automobilu nejen jeho částí. Když je auto přivezeno na opravu, mechanik rozpozná fyzické vlastnosti automobilu podle svých nejlepších schopností a potom přejde k počítači, vybere model automobilu a zadá popis problému. Mohl by vložit, "levý světlomet nesvítí". Počítač by poté okamžitě zobrazil seznam všech příslušných problémů týkajících se světlometu a poté by mechanikovi ukázal sérii rámcových otázek, jak co nejlogičtěji a nejrychleji přistoupit ke zjištění pravé příčiny problému. Počítač by mohl říci: "Zkontroluj připojení kabelu 15b", a potom graficky znázornit, kde se tato součástka v automobilu nachází. Pokud mechanik zjistí, že to není ten problém, vloží tuto novou informaci do počítače a počítač pokračuje k další nejpravděpodobnější logické možnosti. Počítač skutečně činí rozhodnutí, mechanik pouze orientuje svoji pozornost.

V konečném součtu neexistuje žádná oblast lidské činnosti, která by nemohla být zdokonalena delegováním rozhodovacího procesu počítačové inteligenci. Faktem je, že jediným, co nás dělí od strojů na kognitivní, utilitární úrovni, je naše schopnost *vytvářet komplexní asociace* v našich myšlenkách. Žádný počítač dnes nedokáže efektivně reagovat na "položenou komplexní otázku" v anglickém jazyce a vyžaduje překlad otázky do jazyka, kterému je naprogramován "rozumět", jakým je například matematika.

Nicméně nové oblasti, jako je 'umělá inteligence' (AI), začínají vytvářet neuvěřitelné možnosti pro tento druh "uvědomění". Časem budou počítače schopny dosáhnout komplexních myšlenkových procesů, které byly dříve přisuzovány pouze lidem. Neexistuje žádný důkaz, který by tomu odporoval. *V následující části popíšeme, jak tato nová možnost delegování naší práce a rozhodování vysoce efektivním počítačovým systémům nahradí tradiční institut "vlády".*

Vláda

"Ohromný a stále akcelerující rozvoj vědy a technologie není doprovázen sobě rovným společenským, ekonomickým a politickým modelem. Nyní pouze začínáme objevovat možnosti vývoje naší společnosti mimo oblasti technologie zejména ve společenských, politických a ekonomických oblastech. Lze s jistotou tvrdit, že takové společenské vynálezy, jako moderní kapitalismus, fašismus a komunismus, budou považovány za primitivní pokusy zaměřené na přizpůsobení moderní společnosti moderním metodám." ⁷⁴

- Dr. Ralph Linton

Ze všeho nejdříve, **vláda, tak jak ji známe, je vedlejším produktem prostředí nedostatku.** Jako kmeny mafie, jednotlivé vlády ve světě usilují o zachování svých současných mocenských pozic, zatímco agresivně pracují na posílení své ekonomické výhody. Co se týká řízení společnosti, vše, co vláda v podstatě může dělat, je vytvářet **zákony, sestavovat rozpočty a vyhlášovat války.** Vláda je ve skutečnosti výtvořem monetárního systému. Bohužel, v důsledku mocenské povahy vlád, se historie stala

nepřetržitým sledem vládní korupce, sahající od genocidního zabíjení lidí nepřátelského národa, po záměrné utlačování lidí ve vlastní zemi za účelem udržení nebo zavedení pořádku. Důvodem, proč jsou všechny vlády na této planetě zkorumpovány je, že *musí existovat v rámci tohoto systému*. Pamatujme, vlády nejsou jiné než společnosti snažící se o přežití v peněžním systému. **Všechny vlády jsou ve vzájemné konkurenci s periodickým vynořením "světového impéria", které se opakuje přibližně každých 200 let.**

Aby jakákoliv tradiční vláda udržela kontrolu nad lidmi, musí prosazovat jednotný hodnotový systém. Pokud vůdci dané země požadují, aby veřejnost podporovala války, postaví v parcích sochy "velkých válečných hrdinů" a využijí médií k vnucení 'vznešenosti' armády. Taktéž často citují "boha" a zmiňují se o válkách, jako kdyby byly snad nějakou formou zápasu s "d'áblem". Tato manipulace drží neinformovanou veřejnost se zúženým pohledem na svět na 'jejich straně'.

Slovy Alberta Einsteina:

"Patriotismus je nemoc." Protože když člověk říká "USA je nejlepší zemí na světě", je to úplně stejné, jako kdyby říkal "Bílí lidé jsou bohem vyvolená rasa."

Patriotismus je rasismem s vlajkou nic více. Faktem je, že dnešní vládní rozhodnutí jsou založena na úzkoprských vlastních zájmech elity, zrovna jako je tomu u korporací. Toto není nic jiného než sebedestruktivní a neudržitelné.

Jak již bylo řečeno, když přemýšlíme o našich problémech na této planetě od chudoby v Africe počínaje po ničení Amazonského deštného pralesa konče, **zjistíme, že každý problém v našem životě je ve skutečnosti ve své podstatě technický. Z tohoto důvodu mají při řešení jakéhokoliv problému malé opodstatnění tradiční názory**, protože naše technické porozumění nám dnes umožňuje *dospět* k odpovědím prostřednictvím vědecké metody společně se zvážením všech známých proměnných, které se k problému vztahují. Jestliže člověk dnes přečte jednu stránku knihy a potom ji zavře, snadno si vytvoří "názor" na knihu jako celek. Který názor má ale větší hodnotu? Názor člověka, který čte celou knihu nebo člověka, který přečetl pouze jednu stránku?

Jinými slovy, čím více informací bereme v úvahu při procesu rozhodování, tím správnější/přesnější náš závěr bude. Jak jsme dříve diskutovali, komputerované stroje mají schopnost pracovat lépe než lidé jak ve fyzických, tak i duševních oblastech. Naš mozek se prakticky nemůže měřit s počítačem, který může mít přístup k triliónům bitů informací přes rozsáhlou informační databázi a dopočítá se k výsledku téměř rychlostí světla. Přenesení rozhodování na strojovou inteligenci je další fází společenského vývoje. **Významnou měrou snižuje chyby člověka a odstraňuje nebezpečnou zaujatost, subjektivitu a názor.** V důsledku omezení našeho smyslového a anatomického (tělesného, fyzického, kortikálního) vybavení, nemůže v tomto světě nikdo vědět vše. Naše smysly mají omezený rozsah. Naše oči vidí pouhý zlomek elektromagnetického pole, proto je delegování našeho rozhodování strojům pouze logické, protože stroje taková omezení nemají. Počítače používané jako nástroje jsou a budou schopny řešení problémů, které lidé kvůli fyzickým a duševním omezením jednoduše řešit nemohou. Je to stejné jako u člověka, který používá brýle, aby viděl. Brýle jsou technologickým nástrojem *rozšířením* možností člověka, který napomáhá k lepšímu vidění. Kybernetizované stroje jsou jednoduše nástroji, které rozšiřují naše schopnosti. Lidský druh disponuje významnou schopností sebe-zlepšování pomocí technologických vynálezů. Toto si musíme uvědomit a maximalizovat náš potenciál.

V ekonomice založené na zdrojích lidé nečiní technická rozhodnutí; rozhodnutí k lidem přicházejí prostřednictvím pokročilých technologických nástrojů, které využívají vědeckou metodu. Neexistuje žádný 'sociálně-demokratický' nebo 'ODSácký' způsob projektování letadla, tak proč v naší společnosti používáme zastaralý pohled na svět? Pokud připustíme, že společnost je technologický vynález s dílčími proměnnými, které se velmi neliší od dílčích proměnných letadla, potom vidíme, že náš postoj k takzvané "vládě" by měl být čistě vědecký. **'Politika' je už zastaralá, protože její metody jsou do značné míry subjektivní a bez vědeckého posudku.** Politika je přímým důsledkem peněžního systému a prostředí nedostatku. **Musíme směřovat k nově vznikajícímu paradigmatu - od éry, jejímž hlavním problémem bylo sdílení nedostatku, k éře nové - vytváření a distribuci hojnosti.**

Vláda a koncept "státu" budou nakonec úplně překonány a nahrazeny objektivním systémem globálního řízení zdrojů a technologickým uspořádáním. V systému hojnosti "stát" ztrácí podstatu své existence. Vláda se rovněž stane *kybernetizovaným systémem*, spojeným s průmyslem a tedy odpovědným za produkci a distribuci statků zároveň s řízením zdrojů a životního prostředí. Následuje idealizovaná konstrukční základna této "vlády":

1) Centrální databáze obsahující seznam všech známých materiálů a technických znalostí/vědomostí pro řešení problémů a vynalézání.

Jak jsme dříve poznamenali, počítače mají schopnost katalogizovat informace a na základě těchto informací logicky počítat v měřítku mnohem širším, než je schopen člověk. Pouze počítače budou schopny vypořádat se s integrací *všech známých znalostí/vědomostí* a přijít s rozhodnutím, které bude logicky založeno na rozmezí všech známých dat. Jak jsme dříve uvedli, nejefektivnější rozhodnutí jsou taková, ke kterým bylo dospěno po zohlednění všech významných proměnných. Dnes máme na dosah počátek vývoje *centrální počítačové databáze* obsahující všechny známé vědomosti pohybující se od vlastností, kombinace a použití každého prvku periodické tabulky až po kompletní známou historii technologických vynálezů. Až se objeví tento asociační systém, který počítačům umožní utváření souvislostí mezi všemi známými vědními obory, *budeme mít na dosah nástroj nesmírného rozsahu*. Omezení našich fyzických a kognitivních schopností již nebude problémem, protože novým způsobem řešení problémů a invence bude *interakce* s tímto databázovým programem. Tato interakce by ve skutečnosti mohla mít podobu jednoduché webové stránky na Internetu, kde bude jednoduše vše, co kdy lidstvo vymyslelo a vyrobilo. Popsali byste problém nebo položili otázku databázovému programu, který by vám nabídl nejlepší možnou zpětnou odezvu, založenou na současném stavu znalostí v daném čase.

Ještě jednou, tento proces dotazování se neliší od kalkulátorového rozhraní, ale tento nový "kalkulátor" má dynamický asociační systém a rozsáhlou databázi znalostí, který nejenže počítá a rozumí matematice, ale zároveň umí integrovat fyziku, biologii, astronomii a každou vědeckou oblast do jednoho koncentrovaného "vědomí". Je velmi pravděpodobné, že armáda USA již má podobnou databázi využívající konzultačních a rozhodovacích programů k tvorbě válečných strategií. Nicméně aby tento systém byl efektivní, musí mít od planety zpětnou vazbu vstupů, aby věděl, *kterými zdroji disponujeme a kterými ne*. Toto vyžaduje celosvětový sensorický systém.

Jinými slovy:

2) Celosvětový autonomní nervový systém se senzory monitorujícími naše prostředí ve všech důležitých oblastech naší planety generující "elektronickou odezvu průmyslu" vztahující se ke zdrojům, provozům a ostatním problematikám životního prostředí.

Tento nervový systém je přímo propojen s výše zmíněným centrálním databázovým programem. Tento holistický systém sleduje všechny zdroje na planetě, přičemž zároveň monitoruje Zemi ohledně jakéhokoli narušení životního prostředí, před kterým by lidé měli být varováni, jako jsou zemětřesení a další přírodní jevy (tzv. Systémy včasného varování). Tato databáze by zahrnovala průzkum dostupných zdrojů, výrobní továrny, vědecký a technický personál, dopravu, výzkumné laboratoře, zdravotnická zařízení, školy atd. Toto nelze vytvořit okamžitě, ale pokud bychom začali budovat regionální systémy a v průběhu času je všechny globálně propojili, tento systém by mohl být vytvořen dříve, než si myslíme.

Tato vzájemná propojenost může informovat centrální databázový program o tom, co je k dispozici a co je nedostatkové, přičemž databáze bude obratem neustále přizpůsobovat průmyslové metody na základě dynamické rovnováhy planety. Úplná mezinárodní spolupráce je samozřejmě jedinou cestou dosažení takového systému. Této záležitosti se budeme věnovat v 9. kapitole.

3) Týmy složené z mezioborových techniků dohlížející na systém a orientující výzkumné projekty zaměřené na udržení růstu, efektivity a vývoje společnosti.

V optimalizované podobě tohoto systému by pravděpodobně nebylo zapotřebí více než 5% populace k obsluze systému. Čím více optimalizovanými a dynamickými by se naše technologie a metody staly, tím více by se toto procento snížilo.

Mnozí lidé se samozřejmě ptají, *co bude s demokracií?* Je tento systém demokratický? Jak se zapojím do tohoto systému? Budou mezivědní týmy voleny?

V globální ekonomice založené na zdrojích, kde jsou "průmysl" a "vláda" sloučeny v jeden kybernetizovaný systém, který obsahuje pokročilé databáze a počítače řešící problém společně s rozsáhlou sítí senzorů (satelitů) pozorujících planetu, **nemá tradiční koncept politiky, voleb apod. žádný význam nebo opodstatnění.** Přestože tato představa děsí mnoho tradičně smýšlejících lidí, musíme znovu zopakovat, že *naše problémy v životě jsou technické povahy* a nic více.

Demokracie v dnešním světě je iluze. A vždy byla. Lidé věří, že mají v našem současném systému "možnost volby", protože mohou zmáčknout tlačítko na volebním stroji a vybrat do vlády nějakého *předem vybraného* člověka. Jak je jednou tento člověk u moci, veřejnost už nemá žádný vliv. Volili jste pro vesmírný program? Volili jste kabinet nového prezidenta? Volili jste pro snížení/zvýšení daní? Volili jste, kudy povedou dálnice a kabely vysokého napětí? Volili jste pro válku v Iráku? **Ne, nevolili.**

Tradiční pojetí "zastupitelské demokracie" je krutý vtíp. Tato hra je po nespočetné generace užívána, aby měla veřejnost iluzi kontroly, zatímco deformovaná peněžní vláda na vrcholu pokračuje v tom, co se jí líbí. **V žádné zemi v historii nikdy neexistovalo něco jako opravdová demokracie a nikdy existovat nebude, dokud bude v činnosti monetární systém a bude udržován nedostatek.**

Jakou úlohu tedy budou hrát lidé v ekonomice založené na zdrojích?

Především budou interagovat s centrálním databázovým systémovým programem, který pravděpodobně bude mít podobu pokročilé internetové stránky, ke které bude mít přístup *každý* člověk. Lidé tedy budou *zadávat* své návrhy - zlepšováky. Centrální databáze se svými historickými znalostními databázemi a plnou integrací všech vědních oborů poté koncept analyzuje z hlediska vědecké a technické integrity společně s optimalizací požadovaných materiálů vycházejících ze současných vědomostí a dostupnosti materiálů. Pokud je návrh logický a optimalizované zdroje jsou dostupné, návrh bude předán mezivědním týmům, které budou dohlížet na implementaci nového návrhu a jeho orientaci/umístění v systému.

Tyto mezioborové týmy budou vybírány samotným centrálním databázovým programem na základě svých předchozích příspěvků do systému. **Toto jsou skutečné "volby", založené na tom, co člověk již vykonal, jak a kolikrát do systému dobře přispěl, ne na tom, co říká, že vykoná.** V praxi se každému budou počítat například + a - body. + za přínos - za hloupost a členy týmu se stanou logicky ti, kteří budou mít plusů nejvíce.

Mimoto, strach veřejnosti z tradiční "korupce" nebude mít opodstatnění, protože z "podplácení" nebude plynout žádný prospěch. *Mezivědní týmy nebudou žádným způsobem "placeny", protože rozšířený pohled na svět přináší člověku uvědomění, že pravou odměnou je prospěch společnosti jako celku a lidé budou do společnosti přispívat jednoduše, protože chtějí!*

Přestože toto může být obtížné přijmout pro ty, kterým byl plně vštípen systém odměn založený na penězích, a domnívají se, že peníze jsou jediným možným 'stimulem', vezme, že každý den na celém světě milióny lidí *dobrovolně* pracují pro "dobro věci".

Průzkum veřejného mínění v roce 1992 ukázal, že více než 50% Američanů starších 18-ti let (94 miliónů Američanů) dobrovolně pracovalo pro společnou věc průměrně 4,2 hodin týdně, což celkově činí 20,5 miliard hodin ročně.⁷⁵ To je úžasný triumf pro lidský kolektivní duch, protože i přes chorobný sebe-zájem generovaný monetární, systémem, lidé stále usilují o vzájemnou pomoc a "dávání" společnosti bez odměny.

Ti, kteří si v budoucnosti zvolí práci v *kybernetizovaném průmyslovém systému*, tak učiní, protože je *ctí sloužit lidstvu.* Budou rozumět, že *v jejich nejlepším zájmu je být svědky společného žití a úsilí lidstva za*

účelem dosažení všeobecného dobra. V ekonomice založené na zdrojích bude pro všechny odměnou neustálé zlepšování společnosti.

Slovy Margaret Mead:

"Pokud se pozorně podíváte, zjistíte, že téměř cokoli, na čem nám opravdu záleží, cokoli, co ztělesňuje naši nehlubší oddanost tomu, jak by měl být lidský život prožit a jak by se o lidský život mělo pečovat, závisí na té či oné formě dobrovolné práce." ⁷⁶

Účast v ekonomice založené na zdrojích je všem otevřena, protože veškeré záležitosti jsou považovány v podstatě za technické. Míra, kterou jedinec přispívá do společnosti, závisí jednoduše na vzdělání, tvořivých dovednostech a schopnostech řešení problémů daného jedince. *Proto je rozšířené vzdělání tak důležité. V dnešní společnosti je veřejnost zcela záměrně neustále udržována ve stavu neinformovanosti a otupělosti, jak jen je to možné.* Tímto způsobem si vláda může udržet kontrolu. Cílem vzdělávacího systému v ekonomice založené na zdrojích je výchova co nejinteligentnějších a nejuvědomělejších lidských bytostí. Proč? Protože každý potom může být *přispěvovatelem* v širokém slova smyslu a značně ovlivňovat vývoj společnosti směrem k lepšímu a zlepšovat životy všech.

Shrnutí páté kapitoly

Kdo dělá rozhodnutí v ekonomice založené na zdrojích? Nikdo. Rozhodnutí jsou činěna za použití vědecké metody využívající počítače, které v reálném čase získávají odezvu z prostředí a informace z centrální databáze všech známých technických informací, která je udržována neustále se vyvíjejícími mezivědními týmy. Tato kombinace může být nazvána jako kybernetizovaný průmyslový systém. **Toto snižuje mylný názor a subjektivitu.** Nepotřebujeme lidi, kteří by byli ve vládní moci. Chceme využít vědecké metody k dosažení vhodnějších rozhodnutí.

Konečně, jedinými záležitostmi člověka v přírodním světě jsou:

- (1) produkce statků a služeb, které jsou všem rovnoměrně dostupné,
- (2) výzkumné projekty a vzdělávací systémy rozšiřující naše znalosti, vědomosti a jejich použití a
- (3) neustálé monitorování zdrojů planety a atmosféry s ohledem na odezvu činnosti člověka a možné problémy životního prostředí, které nám umožní obnovení a udržování dokonalého životního prostředí.

Bez zbytečné energie a zdrojů potřebných k válčení a dalších aspektů monetárního systému můžeme naši pozornost obrátit ke skutečným hrozbám člověka, jako jsou nepředvídaná zemětřesení, tsunami, nemoci a choroby. **Skutečnými problémy v životě jsou pouze ty problémy, které jsou společné všem lidem.**

Kapitola 6: Myslící města

Antropologové často považují města za nejfundamentálnější vynález společnosti. Má se za to, že první město existovalo okolo 5400 let př. n. l. ve starodávné Sumérii. Od té doby jsme svědky obrovské technologické evoluce procesů, jež v městech probíhají a materiálů použitých k vytvoření jednotlivých městských prvků společně s pokročilou integrací 'společenských zvyklostí', jako jsou elektrické systémy, systémy distribuce vody apod. **Nicméně dnešní města, jakkoli se nám mohou jevit jako moderní, jsou ve skutečnosti velmi zastaralá** ve světle moderní technologie a vědecké vynalézavosti. Je čas, abychom plně využili *systémový přístup* k designu našich měst. Pojem "systémový" pochází z řeckého slova "synistanai", které znamená "dát dohromady nebo spojit". Systémový přístup tedy znamená, že městské prvky, jako jsou domy, elektrické generátory a výrobní zařízení, jsou vzájemně propojeny s městskými 'procesy', jakými jsou odstraňování odpadu, zavlažování, elektrické rozvody, výroba statků a služeb, atd.

V ekonomice založené na zdrojích jsou města designována jako extrémně flexibilní, umožňující neustálé vylepšování a změny. Jsou vznikajícími, plně integrovanými systémy, navrženými k vývoji, jako živý organismus.

Inovační a multidimenzionální design kruhových měst Jacquea Fresca používá důmyslných prostředků a konstrukčních technik. Nicméně vyžaduje, abychom začali od začátku. Pokoušet se napravit naše současná města nestojí za vynaložení času materiálu a úsilí. Je mnohem jednodušší a efektivnější postavit od základů nová města, než renovovat stará. Design a rozvoj těchto nových měst klade důraz na obnovu a ochranu životního prostředí a efektivně využívá energeticky úsporné prostředky, snadného zhotovení a relativně bezúdržbového chodu. Mnohá stará neefektivní města budou použita jako zdroj materiálu, zatímco další budou udržována jako muzejní města.

Kruhové město

Model: Jacque Fresco | Fotografie: Roxanne Meadows

Kruhové město umožňuje nejefektivnější využití zdrojů, cestovních technologií a běžného chodu města s minimem vynaložené energie. Geometricky elegantní kruhové uspořádání je navrženo tak, aby poskytovalo co nejvyšší životní standard, co možná nejproduktivnějším a nejefektivnějším způsobem. Tato města slouží širokým lidským aktivitám a jsou praktická; v úplné harmonii s přírodním prostředím. Uspořádání těchto měst přímo znázorňuje funkce, kterým slouží.

Například nejzvnější okraj města slouží pro přírodně orientovanou rekreaci a zahrnuje bujné zahrady, turistické a cyklistické parky, parky pro vodní sporty a další outdoorové aktivity. Další vrstva, směrem dovnitř, je 'zemědělským pásem', využívajícím venkovních a halových (hydroponie) zemědělských postupů, takže potrava může být pěstována po celý rok.

Dále směrem dovnitř leží osm zelených oblastí, jež poskytují obnovitelný zdroj energie pro celé město. Přestože jsou tyto zdroje energie specifické podle daného regionu, nezřídka zahrnují geotermální, větrné a solární technologie, přičemž města ležící na pobřeží využívají také vlnové a přílivové energie. Největší z těchto zelených oblastí je 'obytný pás', skládající se z jedinečných domů a apartmánů. Obydlí jsou budována vytlačovací technologií (extruze) a dalšími způsoby hi-tech prefabrikace. Je konec dnům cihel a dřeva. Budovy budoucnosti mohou být téměř jednolitými jednotkami, extrudovanými jako celky. Všechny domy a komplexy apartmánů jsou také prakticky soběstačné systémy. Například vnější povrch budov slouží jako fotovoltaický generátor, měnící sluneční záření přímo v elektřinu. Domy jsou nehořlavé, vyžadují malou údržbu a jsou odolné vůči vodě a přírodním vlivům. Následky povodní, zemětřesení a

hurikánů jsou rovněž brány v úvahu a zohledněny v projektu, s ohledem na charakteristiky daného regionu.

Po obytné oblasti následují vzdělávací, vědecká a výzkumná centra společně s výrobními a distribučními centry. Automatické zásobovací systémy integrují distribuční centra a výrobní zařízení vysoce koordinovaným a efektivním způsobem. Bez peněžních a hodnotových problémů neexistují výrobní limity.

V centru města se nachází velká kopule obsahující **centrální kybernetizovaný systém**, který je mozkiem a nervovým systémem celého města a vše monitoruje. Jak jsme již ukázali v části 'vláda', hlavní dóm elektronicky monitoruje výrobu a distribuci výrobků prostřednictvím satelitů a senzorů umístěných po celém městě a taktéž kontroluje ekologické faktory uvnitř systému. Například co se týká zemědělského pásu, elektronické sondy monitorují a udržují stav půdy včetně hladiny podzemních vod, rozdělení živin a dalších charakteristik. Tento způsob 'zpětné vazby z prostředí' je aplikován v celém městském komplexu. **Tímto způsobem lze udržovat 'vyváženou ekonomiku' s odstraněním přetěžování prostředí a plýtvání.**

Uvnitř centrálního dómu se nachází rovněž centrální dopravní uzel - o tom více za okamžik. Centrální dóm obklopuje osm menších dómů, které jsou využívány jako kulturní centra, místa pro různá vystoupení, konferenční a výstavní centra, apod.

Recyklace odpadu je umístěna pod povrchem města a vždy využívá nejpokročilejších metod čisté technologie.

Další návrhy měst zahrnují, kromě kruhového města, různorodá uspořádání 'pozemních měst', 'měst s limitovanou rozlohou' společně s 'městy na moři'. Osídlování oceánů za účelem zmírnění populačního tlaku a exploze, jemuž je vystavena země, představuje pro lidstvo pravděpodobně další samostatnou etapu. Komunity mořských měst se budou rozvíjet jako umělé ostrovy, plovoucí stavby a podmořské observatoře.

"Pozemní město (varianta)"

Model: Jacque Fresco & Roxanne Meadows

"Město ležící na omezeném pozemku"

Navrhl Jacque Fresco, CG Doug Drexler

"Město na moři"

Model: Jacque Fresco | Foto: Roxanne Meadows

Města na Zemi, ať již mají jakoukoliv podobu, jsou všechna vzájemně těsně propojena v rámci celosvětového systému. Právě tak jako má každé město centrální organizační dóm, který funguje jako *mozek* společně s *nervovým systémem*, který se skládá z počítačového monitorování prostředí prostřednictvím satelitu a elektronických sond, větší *světový komplex* absorbuje každé město a monitoruje širší spektrum prostředí, zajišťuje, aby v žádném z individuálních měst nevznikl nedostatek potřebného materiálového zdroje, a zároveň reguluje rozsáhlejší procesy objednávek a životního prostředí jako celku. Tato "vláda", pokud to tak chceme nazvat, se nalézá tam, kde je umístěna *centrální databáze*, jak jsme uvedli v předchozí kapitole, se svým *nervovým systémem* sahajícím do všech městských komplexů i mimo ně.

Vzájemně propojená kruhová výzkumná města

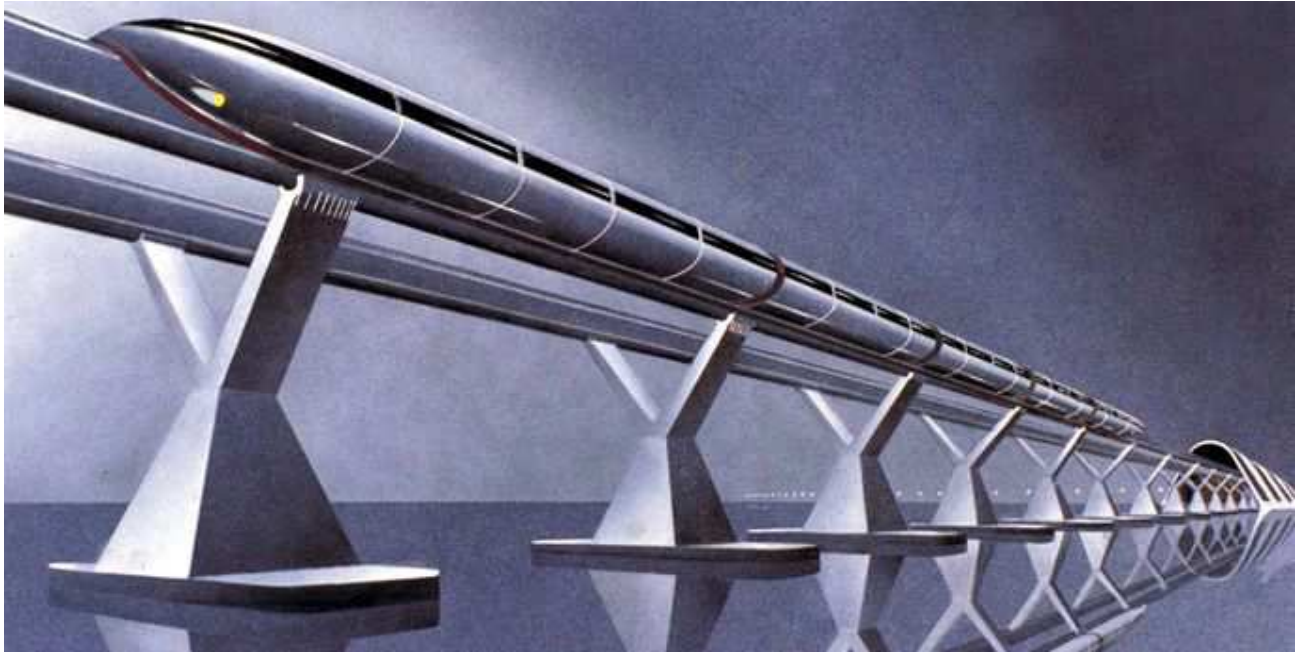
Model: Jacque Fresco & Roxanne Meadows

Transport

Eskalátory a výtahy uvnitř města společně s přenášeči a dopravními pásy se pohybují všemi směry a jsou vzájemně propojeny se všemi dalšími dopravními systémy. Transportní systém je záměrně navržen tak, aby omezil potřebu všech typů automobilů. Tento systém vás dopraví *kamkoliv* ve městě. Pokud chcete cestovat mimo město, pro vnitrozemskou a mezikontinentální dopravu jsou používány jednokolejové visuté dráhy, aerodynamické automobily, vertikálně startující/přistávající letadla a vlaky Maglev. Letiště a systémy mezinárodní lodní dopravy jsou v okolí měst taktéž realizovány. Je třeba upozornit, že dopravní prostředky, které dnes v naší společnosti převládají, vyžadují ke svému chodu fosilní paliva. V případě automobilů, již mnoho let existuje bateriová technologie, která umožňuje automobilu jet rychlostí přes 100 mil v hodině (1 míle = 1,6094 km) a ujet 200 mil na jedno nabití. Nicméně kvůli patentům na baterie, které jsou pod kontrolou ropného průmyslu, který omezuje jejich dostupnost (tedy neskutečně navyšuje jejich cenu) za účelem udržení tržního podílu, společně s politickými tlaky ze strany na zisku založeného energetického průmyslu, je dostupnost a dosažitelnost této technologie omezena. **Neexistuje naprosto žádný důvod kromě zkorumpovaného zájmu o dosažení zisku, proč by každý dopravní prostředek ve světě nemohl být naprosto čistý s nulovou spotřebou benzínu.**

Co se týká tradičních letadel, *Maglev technologie* je na cestě k jejich překonání. Vlak Maglev používá ke svému chodu magnetů. Pohybuje se na polštáři magnetického pole a vyžaduje méně než 2% energie potřebné pro cestování letadlem. Vlak nemá žádná kola, takže se neopotřebuje. Tyto vlaky jezdící v tunelu mohou cestovat rychlostí až 4000 mil v hodině, v nehybné, tření prosté tubě, která může vést na zemi nebo pod vodou. Jsou rychlé, čisté a efektivní, pouze se zlomkem spotřeby energie, kterou dnes využíváme ke stejnému účelu.

Maglev

Design: Jacque Fresco | Provedení: Roxanne Meadows

Životní styl

V našem současném systému je narušeno tradiční pojetí rodiny, oba rodiče musí pracovat kvůli přežití. **Peněžní ekonomika podkopává soudržnost rodiny a péči o děti.** V důsledku úctů za zdravotní péči, pojištění, vzdělání, nejistotě zaměstnání a životním nákladům je hladina stresu vždy vysoká. **V ekonomice založené na zdrojích bude integrita rodiny obnovena.** Stejně tak kulturní hodnoty společnosti jako celku projdou hlubokou změnou.

S překonáním peněžního systému a společným světovým úsilím za vytvoření hojnosti pro všechny obyvatele na této planetě, se velmi rozšíří aktivity, kterých si vážíme, protože rozměr svobody člověka bude nesrovnatelný s tím, jak jej známe dnes.

Někteří na tyto možnosti reagují otázkou: **"Co budou lidé dělat?"**

Odpověď zní, samozřejmě, co budou chtít. Pro mnohé v naší současné společnosti, jsou životní možnosti velmi omezeny, kvůli neustálému nedostatku, jež ovlivňuje naši existenci. V monetárním systému je vlastní myšlenka *svobody* podkopána, protože **člověk je svobodný jen do té míry, do jaké mu to jeho kupní síla dovolí. Toto potlačuje tvořivý životní postoj člověka** a mnozí lidé dnes mají velmi omezený celkový rozhled na to, co vše je možné.

Například pokud žena měla v dávných časech úlohu každý den nosit do chýše vodu na vaření z nedalekého potoka, pravděpodobně by měla pocit ztráty odpovědnosti, pokud by byl v domě náhle k dispozici potrubní systém s vodovodním kohoutkem, který by vodu dovedl až přímo k ní. Faktem je, že technologický pokrok ve skutečnosti může změnit naše hodnoty a je důležité, abychom 'aktualizovali' náš hodnotový systém, aby odrážel moderní dobu.

Paralelně jednu z hlubších změn ve vnímání hodnot a v životním stylu prodělá způsob, jakým lidé přemýšlí o '*vlastnictví*'. Ve většině dnešního světa představuje vlastnictví velmi významný koncept - lidé ztotožňují svůj společenský status s tím, co *vlastní*. Jak jsme dříve uvedli, monetární systém ke svému fungování vyžaduje 'cyklickou spotřebu'. To přirozeně vede k potřebě *manipulace myšlení* lidí, aby chtěli nebo potřebovali určitý statek nebo službu. Pod vlivem účinné taktiky moderní propagace (reklamy na všech jejich úrovních) většina lidí podporuje umělý, *materialistický* hodnotový systém, který má za následek požadavek stále většího množství statků a služeb, často bez ohledu na jejich nezbytnost nebo užitečnost.

V ekonomice založené na zdrojích nebude peněžní systém prostřednictvím své manipulační paže - "reklamy" již více mást lidskou mysl. Nekonečné moře billboardů, reklamy v médiích, magazínech a tak podobně nebudou již déle otravovat oblast našeho vnímání. To způsobí dramatický posun v lidském hodnotovém systému a stejně tak i v životním stylu.

V ekonomice založené na zdrojích **vlastnictví nemá žádné opodstatnění.** Vlastnictví je přímý důsledek nedostatku. Lidé, kteří museli velmi tvrdě pracovat, aby vytvořili nebo získali určitý výrobek nebo zdroj, jej také chránili, protože měl ohromnou hodnotu ve vztahu k vynaložené práci společně s přidruženým nedostatkem. **Vlastnictví není "americká" nebo "kapitalistická" idea je to primitivní mentální perspektiva, vytvářená po generace nedostatku.** Lidé se domáhají "vlastnictví", protože je právní formou ochrany.

V systému hojnosti, bez potřeby peněz, se myšlenka vlastnictví stane irelevantní. **V tomto novém systému nikdo nic nevládní. Místo toho má každý neomezený přístup ke všemu.** Vlastnictví je těžké břímě. Člověk již více nebude potřebovat žít na jednom místě a bude moci neustále cestovat světem, pokud bude chtít. Cokoli, co je potřeba, je bez omezení dostupné. Není žádný důvod, aby toho kdokoli zneužíval, protože neexistuje nic, co by tím získal. **Nemůžete ukrást věci, které nikomu nepatří, a rozhodně je nebudete moci prodat.**

Domácí potřeby jsou k dostání prostřednictvím centrální distribuce ve městech, zatímco rekreační položky jsou dostupné na vyžádání nebo poblíž místa jejich použití. Například pokud jdete na golfový kurs, golfové hole si vyberete až na místě, z neefektivnějších, navržených modelů. Použijete je a potom je zase vrátíte. **Pokud se rozhodnete si golfové hole ponechat, můžete, je to vaše břemeno,** proč by někdo chtěl přepravovat, skladovat a starat se o golfové hole, když k nim má neomezený přístup a potom je na místě vrátit? **Dnes jsou naše domovy plné harampádí, kterého se držíme, kvůli hodnotě o které se domníváme, že mají. Tento odpad již nebude potřebný.**

V tomto modelu je vaším opravdovým *domovem* městský komplex nebo ve skutečnosti celý svět. Místo vlastnictví irelevantních věcí, jako je rekreační vybavení a dopravní prostředky stojící u vašeho domu, na které se práší, když je nikdo nepoužívá, jsou tyto věci centrálně skladovány a komukoli volně dostupné, takže výrobky jsou aktivně užívány, což minimalizuje nadbytečný odpad.

Pokud z jakéhokoliv důvodu vyžadujete automobil, je pro vás k dispozici. Když se dopravíte na místo určení, satelitní řídicí systém poskytne toto auto k dispozici ostatním a nezabírá místo na nějakém parkovišti, kde marní čas.

Potřeba vlastnictví v dnešní společnosti má za následek kolidování výrobků a nadbytečný odpad. Není žádný důvod, aby každý člověk "vlastnil" auto. Většina z nás automobil řídí pouze hodinu denně. Je mnohem inteligentnější vytvořit univerzální *systém sdílení*, protože dramaticky snižuje odpad, nadstav a zvyšuje prostor a efektivitu.

Shrnutí šesté kapitoly

Města v ekonomice založené na zdrojích budou plně využívat systémového přístupu a integrovat všechny městské prvky a procesy do soběstačného celku jak jen je to technicky možné. Musíme začít nanovo a nezabývat se 'záplatováním' starých měst, která jsou vnitřně zastaralá. Přestože jsou možné různé designy měst, včetně 'měst na moři', 'ohrazených měst' 'pozemních měst', *kruhové město*, jak bylo navrženo Jacque Frescem, je jedním z neefektivnějších. Každá z různých kruhových vrstev funguje jako složka celkové funkčnosti města, s prostorem pro změnu a vylepšení.

Životní styl v ekonomice založené na zdrojích bude velmi odlišný od dnešního životního stylu, protože hodnoty lidských bytostí projdou hlubokou změnou, až odezní vliv na nedostatku založeného peněžního systému. Jedna z hlavních změn se bude týkat našeho pocitu vlastnictví a majetku. V budoucnosti nebude mít vlastnictví žádné opodstatnění, protože **důležitost se logicky přesune z 'nabytí' na 'přístup'**. Každý ve světě bude mít přístup, k čemu potřebuje, protože celý systém bude *založen* na tom, aby to bylo umožněno.

Díl 4. Překonání mytologie

Kapitola 7: Příroda versus výchova

Lidské chování

Někteří lidé se při zvažování zásad ekonomiky založené na zdrojích domnívají, že tento systém by byl obtížně zvládnutelný, kvůli tzv. "lidské povaze". Argument zní, že lidé jsou ze své *podstaty* soutěživí, chamtiví a slepě sloužící vlastním zájmům, což implikuje, že bez ohledu jak technicky vyspělé nástroje společnost má, vždy zde budou 'zkorumpovaní' lidé, kteří chtějí zneužívat ostatní a snaží se být dominantními.

"Lidská povaha" je definována jako: 'společné psychologické rysy lidstva, o nichž se má za to, že jsou sdíleny každým člověkem'.⁷⁷ Tento výraz tedy implikuje, že určité psychologické, tedy vnitřní reakce člověka na podněty, jsou v člověku určitým způsobem "pevně zakotveny". Údajně tak na svět přicházíme s určitými předem danými psychologickými dispozicemi.

Je zřejmé, jak se tato domněnka manifestuje - pokud se podíváme na historické záznamy lidského druhu i do současnosti, vidíme nekonečné série válek, genocid, dobývání území a zneužití moci. Jestliže je toto vzorec, který *rozpoznáme*, je jednoduché předpokládat, že chování se způsobem, který se v historii opakuje, musí být "lidská povaha" nebo "instinkt".

Nyní, tzv. "kriminální chování", je již dlouhou dobu v centru pozornosti psychologického oboru. Je *genetická skladba* jednotlivců odpovědná za to, že se z nich stávají "zločinci" nebo je to určováno *prostředím*, v němž vyrůstají? Toto je odvěký problém '**příroda versus výchova**'.

Nejprve, co *přesně* je kriminální chování? Jak blíže vymezíme rozdíly v chování, které byly vymyšleny člověkem a které se s postupem času mění? Celý koncept kriminality je přechodný a relativní vzhledem ke kulturním hodnotám a pojetí mravnosti.

Před pouhými 600 lety se Aztékové angažovali v hromadném obětování lidí svým bohům, často zabitím desítek tisíců lidí najednou. Byla to kriminální činnost? Pro nás snad, ale pro ně to byl akceptovaný společenský obyčej. A co generace za generací akceptované otroctví? V moderní společnosti by bylo nezákonné držet někoho v poddanství a nutit jej pracovat bez nároku na odměnu. Je zločinec někdo, kdo ukradne jídlo, aby nakrmil svoji hladovějící rodinu?

Většina psychologů a behaviorálních genetiků se dnes pokouší uchopit tuto subjektivitu zúžením údajných "kriminálních tendencí" označením *protispoločenské, impulsivní a agresivní* chování, jakkoliv interpretační tyto charakterizace rovněž mohou být. Rovněž katalogizují a zkoumají tzv. "poruchy osobnosti", jako *hraniční, schizofrenní* nebo *nutkavé*.

Tato představa genetiků stála za vznikem popularity tzv. kriminálního chování na počátku 19. století. Dokonce došlo i k eugenickým operacím v podobě sterilizace, aby se "společnost zbavila kriminálníků, idiotů, imbecilů a násilníků".⁷⁸ Nicméně behaviorální genetici dnes připouští, že nebyl objeven žádný 'gen kriminality'. Spíše má dnes jejich výzkum tendenci zabývat se interakcí *neurochemikálií* v mozku společně s pozorovacími studii, které se týkají *rodiny, dvojčat a adopce*.

Co se týká pozorovacích studií, už se ukázalo, že studie *rodiny a společně vyrůstajících dvojčat*, jsou chabými metodami genetického výzkumu chování, protože jsou "infikovány" *faktorem prostředí*, protože členové rodiny sdílí společné prostředí. Nicméně výzkum *odděleně vyrůstajících dvojčat* je zdánlivě lepší metodou, protože alespoň zohledňuje rozdílná rodinná prostředí. Dnes nejčastěji citované studie, podporující genetický původ poruch osobnosti a sklonů chování, pochází ze *studií odděleně vyrůstajících dvojčat*.

Přestože studie odděleně vyrůstajících dvojčat zdánlivě eliminuje problém společného prostředí, co se týče rodinných vzorů, tato metoda je infikována problémem dvojčat vyrůstajících ve velmi podobném společenském, ekonomickém a kulturním prostředí.

Například jednou z nejproslulejších studií odděleně vyrůstajících dvojčat je tzv. "Minnesotská studie",⁷⁹ kde při Minnesotské univerzitě bylo pozorováno 348 párů dvojčat, včetně známého případu "dvojčat Jimových", jež je často citován na obranu genetického původu chování. Jim Lewis a Jim Springer byli odděleni čtyři týdny po narození v roce 1940, vyrůstali od sebe 45 mil daleko a shledali se v roce 1979.

Studie těchto znovu se shledaných identických dvojčat ukázala následující shody:

- Každé z dvojčat se oženilo s ženou jménem Betty a rozvedlo s ženou jménem Linda.
- První svého prvního syna pojmenoval James Alan, přičemž druhý svého prvního syna pojmenoval James Alan.
- Obě dvojčata mají adoptovaného bratra jménem Larry.
- Oba pojmenovali svého psa "Toy".
- Oba prošli kursem pro uplatnění zákona a byli na částečný úvazek zástupcem šerifa v Ohio.
- Oběma šel špatně pravopis a oba byli dobří v matematice.
- Oba dělali tesařinu, strojní výkresy a popisy blokovým písmem.⁸⁰

Ze všeho nejdříve konstatujeme, že oba "Jimové" vyrostli pouze 45 mil od sebe ve státu Ohio. Vzhledem k blízkosti dvojčat a všeobecné kulturní povaze regionu můžeme s jistotou předpokládat, že každý z těchto dvou bratrů byl vystaven velmi podobným hodnotám a tradicím. V porovnání s ostatními státy je Ohio kulturně málo rozmanité. 86% populace státu představují běloši⁸¹ a 82% tvoří křesťané.⁸² Toto je důležité, protože čím menší pestrost region má, tím více jsou vlivy prostředí uniformní. Další významný prvek, který autor studie nemůže kvůli nedostatku dostupných informací vyjádřit, představuje kulturní charakter a hodnoty zúčastněných *rodičů*. Jestliže rodiče obou "Jimů" byli rovněž narozeni v Ohio regionu, zvyšuje to dále tendenci kulturní podobnosti, a z toho důvodu behaviorální podobnosti.

Co se týká sňatku obou bratrů se ženou jménem Betty a rozvodu se ženou jménem Linda, v Americe zabírá Linda 3. a Betty 14. místo z tisíců nejobvyklejších dívčích jmen.⁸³ Toto je statisticky udivující ve světle počtu existujících jmen a vykazuje to vysokou pravděpodobnost shody.

Co se týká jmen 'James Alan' a 'James Allan', nejobvyklejším chlapeckým jménem v Americe je James!⁸⁴ Co se týká Allan/Alan, bylo by třeba dalšího zkoumání kulturního uvažování, které stojí za těmito prostředními jmény v Ohio regionu, kde oba žili.

Pokud jde o "Obě dvojčata měla adoptivního bratra jménem Larry", toto je poměrně zvláštní skutečnost uváděná minnesotskými vědci, protože podle tradice jméno obvykle vybírají rodiče a ne děti. Co tato skutečnost ukazuje, nemá nic společného s 'Jimovými dvojčaty', ale spíše se silnou kulturní podobností *rodičů*. Jestliže každý z rodičovského páru měl sklon k pojmenování syna jménem Larry, potom to naznačuje, že si tito rodiče byli možná velmi kulturně podobní, a tudíž to odhaluje, že vlivy prostředí na oba 'Jimy' byly rovněž velmi podobné.

Potom jsou zde psi pojmenovaní "Toy". No, přestože 'Toy' není obvyklé psí jméno, potřebujeme vědět, odkud pochází původ tohoto jména. 'Jimům' toto jméno musel někdo navrhnout, aby si tohoto jména vůbec byli vědomi. Zdůvodnění původu tohoto jména může být různé a logicky bylo získáno z prostředí.

Například téměř všichni domácí psi mají hračky (angl. toys), které jim majitelé dávají. Jméno 'Toy' by mohlo pocházet z asociace vyvolané u malého Jima, když slyšel zmínku o hračce (angl. toy), když si hrál se psem. V minulosti jsou například známy případy, kdy matka říká dítěti, které se právě učí mluvit, něco běžného jako, "Táta je doma", když oznamuje dítěti otcův příchod. Dítě si tato slova spojí s příchodem otce domů. V tomto obvyklém scénáři některé děti ve spojení s otcovou osobou zaměnily slovo "táta" se slovem "doma". Později se potom ptají "kdy doma přijde domů?".

Jinak řečeno, slovo "toy" může být opakované slovo s předefinovaným kontextem. V případě Jimových dvojčat nemáme dostatek informací, abychom zjistili, zdali je původ jména "Toy" genetický nebo pochází z vlivu prostředí, ale dedukce je přirozeně nakloněna vlivu okolí.

Smyslem tohoto dokumentu není vytvoření úplného argumentačního pojednání o nedostatku přesvědčivosti studií dvojčat. Pointou je zde vyjádření skutečnosti, že kulturní faktory uvnitř společnosti jsou stejně tak silné jako faktory rodinné. 'Jimova dvojčata' vyrostla ve stejné oblasti a měla podobné hodnoty a vlivy prostředí. Tento fakt musí být zohledněn a je zapotřebí, aby v takovéto studii byla provedena důkladná analýza příslušných *kulturních* vlivů. Přestože jsou studie dvojčat velmi chváleny, obecně ukazují extrémní slabinu v chápání skutečné *příčinné souvislosti* specifických shod okolností. Nicméně to neznamená, že genetika výrazně neovlivňuje naše životy. Je velmi důležité uvážit *pravé* genetické rysy a jejich následky, když se promísí s vlivem kultury. Přestože většina z nás souhlasí, že fyzické vlastnosti, jako je barva očí, výška nebo některé alergie mají genetický původ, mnozí z nás neuvažují o důsledcích, které tyto rysy mají na *utváření* prostředí daného člověka.

Například dejme tomu, že máme identická dvojčata oddělená těsně po narození a každé z dvojčat má genetickou predispozici vyrůst do výšky 6 stop, každé má rychlý metabolismus, který je udržuje štíhlá a neurologické predispozice podporující dobrou koordinaci zraku a rukou. Řekněme, že obě dvojčata jsou adoptována rodinnou ze střední třídy, žijí na předměstí a vyrůstají v dětské kultuře, kterou bychom mohli nazvat jako tradiční americká, včetně sportovních aktivit. Protože oba bratři mají vynikající výšku a geneticky zvětšenou koordinaci, budou mít výhodu ve sportu. Protože basketbal a fotbal jsou v Americe dva hlavní sporty, pravděpodobně budou v určitém období jeden nebo druhý sport hrát. Vzhledem k tomu, že mají štíhlou postavu a jsou vysocí, budou možná tihnout k basketbalu. Pokud od rodičů získají morální podporu, možná z každého z nich vyroste profesionální basketbalista.

Je hraní basketbalu genetické? Není, ve smyslu, který by někteří behaviorální genetici navrhovali. Faktem je, že *sklon* ke hraní basketbalu je odvozený z fyziologických předností, které jsou genetické, společně s kulturními tradicemi daného prostředí. Neexistuje žádný důkaz, že geny nějakým způsobem *dělají* basketbalové hráče. To je obdobné jako u genetických studií, které tvrdí, že hledají gen, který způsobuje kouření nebo z člověka dělá republikána, to je poněkud absurdní. Pravý a zde relevantní genetický základ je *fyziologický*, ne *behaviorální*.

Neurochemikálie jsou dalším příkladem fyziologického vlivu na chování. Byla například upozorována souvislost serotoninu s tzv. "protispolečenským" chováním. Nízká hladina serotoninu zjevně vede k impulzivité a agresivitě. ⁸⁵ Ať je tomu jak chce, neurochemikálie určitým způsobem neinstruuje lidské chování. Přestože určitě existuje genetický základ pro tvorbu těchto chemikálií, který se může vztahovat k rodinné dědičnosti a vytvářet tzv. 'poruchy osobnosti', které jsou následkem chemické nerovnováhy, předpoklady neurochemického chování nespecifikují, *jak* se tyto sklony budou projevovat.

Jinými slovy, chování plynoucí z interakce těchto chemikálií může být pouze extrémně zevšeobecněno. Někdo by mohl říci, že člověk s určitou nevyvážeností chemikálií má sklon se "hněvat" snadněji, než standardní obyvatel. Přestože je to poučné, neříká nám to nic o tom, jak se bude chování projevovat. **Je to prostředí nebo absence určitého prostředí, které určuje konkrétní chování.**

Neexistuje jediný vědecký důkaz podporující názor, že kterékoliv naše chování je důsledkem výhradně našich genů. Původ chování, jež lidé často přisuzují 'instinktům' nebo 'lidské povaze', lze téměř vždy stopovat až k vlivům prostředí. Představa 'lidské povahy' je do značné míry mytologická. Pochází z primitivních náboženských představ, že člověk je z podstaty 'bůh nebo ďábel'. **Honba za lidmi, kteří hledají "gen", který způsobuje určité chování, je v podstatě druhem pověrčivosti.** Tito lidé jsou jako "posedlí demony", kteří ovládají jejich chování.

Faktem je, že přestože neurochemikálie a fyziologické rysy určují sklon člověka k určitým reakcím a společenskému směřování, **je to prostředí, které skutečně utváří naše hodnoty a chování.** Neexistuje stálá, předurčená 'lidská povaha'. Naše hodnoty, způsoby a činy jsou vyvolány a odvozeny z našich zkušeností.

Jak bylo dříve zmíněno, studie 'Merva-Fowles', uskutečněná na universitě v Utahu v devadesátých letech, objevila silný vztah mezi nezaměstnaností a zločinem: výsledky zkoumání zjistily, že 1% nárůst nezaměstnanosti měl za následek:

- nárůst vražd o 6,7%
- nárůst násilných trestných činů o 3,4%
- zvětšení majetkové trestné činnosti o 2,4%.

A nejen to, studie rovněž odhalila, že ti, kteří byli v poslední době nezaměstnaní a sociálně deprimováni, byli obzvláště náchylní k onemocnění. Výsledky zkoumání objevily, že 1% nárůst v nezaměstnanosti rovněž vedl k:

- 5,6% nárůstu úmrtí způsobených infarktem,
- 3,1% nárůstu úmrtí způsobených mozkovou příhodou.

Vydeme-li z údajů o míře nezaměstnanosti v letech 1990 až 1992, z tohoto vyplynulo o 35307 více úmrtí na infarkt a o 2771 více úmrtí na mrtvici. Studie rovněž zjistila, že u těchto nezaměstnaných byla rovněž mnohem větší pravděpodobnost vysokého stresu, alkoholismu, kouření cigaret, depresí a konzumace méně zdravé stravy. ⁸⁶

Tato studie odhaluje, jak utrpení a agrese mohou být důsledkem zpuštění okolí a jak významnou roli hraje prostředí v utváření chování a hodnot. Jestliže člověk potřebuje přežít, udělá to, co mu zbývá. Je proto takový člověk "zločinec"? Nemusí tomu tak vždy být.

V celkovém součtu je naše chování založeno na tom, co se naučíme, společně s bio-sociálními tlaky, se kterými se musíme vypořádat, abychom přežili. Naše genetická skladba nám neříká nic o tom, jak ve skutečnosti fungujeme. Co jsme se naučili a čemu jsme navykli je tím, co utváří naše chování. Uražený člověk, který vytáhne pistoli a na někoho vystřelí, se v nějakém období svého života musel naučit, jak natáhnout spoušť a také to, co pro něj bylo 'urážlivé'.

Každé slovo na této stránce je autorem tak či tak naučeno. Každý koncept představuje hromadné nashromáždění zkušeností. Ve skutečnosti neexistuje v našich myšlenkách nic, co v nějaké podobě nepochází z našeho prostředí. **Člověk narozený do určité kultury bude absorbovat hodnoty, tradice a tedy i chování této kultury.** Čínské nemluvně odebrané ihned po narození a vychované v britské rodině v Anglii, si osvojí jazyk, dialekt, manýry, tradice a akcent britské kultury.

Nyní se vraťme k našemu původnímu tématu, jež se týkalo lidí, kteří se domnívají, že ekonomika založená na zdrojích nebude nikdy fungovat kvůli 'despotickým rysům lidské povahy'; ujasněme si, že každý člověk, který kdy podvedl jiného člověka, k tomu měl *motivaci*. Tato motivace je naučená. **Proto by cílem naší společnosti měla být eliminace motivace nebo okolností, které vytváří společensky nepřístojné chování.**

Hlavní předpoklady pro formování nepřístojného chování v dnešní společnosti pochází z monetárního systému. Jak jsme dříve ukázali, peněžní systém udržuje korupci a nedostatek. Tzv. *slušnost* nemůže existovat ve světě soutěžení, nevyváženosti bohatství, chudoby a nouze. Despotické chování, které vidíme v dnešním světě, není výsledkem zakořeněných genetických sil. V podstatě je výsledkem mnoha let *formování, zaměřeného na nedostatek a soupeření*.

Hierarchie, chtivost, soupeření a dominance jsou společenskými projevy. Pokud nahlédneme do zvířecí říše, obvykle uvidíme společenskou hierarchii a krutou dominanci. Mnozí často říkají, že pro tato zvířata je takové chování *instinktivní* a že člověk má se zvířaty společnou instinktivní povahu. I když se toto pozorování může jevit jako logické, nebere v úvahu *nedostatek*, který je ve zvířecí říši. Jestliže není dostatek potravy, agresivnější zvířata stanou na vrcholu a vytvoří hierarchii, přičemž ostatní zvířata soupeří o zdroje, jak se zdá nenasytým způsobem.

Robert Sapolsky, profesor neurologie a neurologických věd na Standfordské universitě, strávil ve východní Africe 30 let osobním studiem tlupy paviánů. Tato tlupa se projevovala stejnou sociální hierarchií, soupeřením a vzory dominance, jako dnešní člověk.

Nicméně po deseti letech studie se stalo něco zajímavého. Tlupa byla nepředvídaně vystavena nemoci, která usmrtila alfa samce a zůstali pouze podřízení samci, společně se samicemi. Tato událost dramaticky pozměnila společenský charakter tlupy. Žádný ze zbývajících paviánů nezaujal nově uvolněnou pozici dominance. Hierarchie prakticky ustala a agresivní chování se velmi zmírnilo. Tak tomu zůstalo po dalších

20 let. Dokonce, i když přišli noví dospívající samci a přidali se k tlupě, po přibližně šesti měsících se jejich typicky soupeřivé chování přizpůsobilo vyrovnanému, neagresivnímu chování nové tlupy.⁸⁷

Přestože toto pozorování zanechává mnoho otázek, ukazuje, jak se *změní chování* na základě toho, jak se změní prostředí. **Není možné si myslet, že lidská společnost je uzamčena v nějakém vězení 'instinktů' a 'lidské povahy'**. Dokonce, i kdybychom měli 'predispozice' k určitým vzorům chování, **stále je to prostředí, které vytváří skutečné chování.**

Slovy profesora epidemiologie Sira Michaela Marmota, ve vztahu k této studii paviánů:

"Řekl bych, že to, co jsme se dozvěděli z této studie primátů je, že **podmínky, ve kterých lidé žijí, mají naprosto podstatný vliv na jejich prosperitu.** Myslím, že se snažíme vytvořit lepší společnost, ... jak můžeme vytvořit společnost, která bude mít takové podmínky, které umožní lidem vzkvétat, a zde je, kam toto směřuje - vytvoření lepší společnosti, která podporuje vzkvétání člověka."⁸⁸

Dr. Sapolsky se připojuje:

"Jedna z věcí, jenž nás paviáni učí je, že pokud jsou schopni v jedné generaci změnit to, co je pokládáno za učebnicový sociální systém 'vrytý do kamene', neomlouvá nás, pokud řekneme, že v lidském společenském systému existují určité nevyhnutelnosti."⁸⁹

Cíle ekonomiky založené na zdrojích jsou rovnost, svoboda a hojnost. Jestliže budou pro lidstvo vytvořeny tyto vnější faktory, náš sociální systém se vyvine a opustí degenerativní, korupční a sobeckým zájmem orientované vzorce chování, kterých jsme dnes svědky.

Právní systém

Když přijde na lidské chování, dnešní společnost se snaží sebe-kontrolovat cestou *hrozeb*, používající práva. **Zákony jsou zde, aby lidi kontrolovaly. Jsou 'záplatou', která není adresována původním příčinám chování.** Jestliže je člověk zatknut za krádeže, velmi málo pozornosti je věnováno tomu *proč* se rozhodl začít krást. Spíše, než aby společnost uvažovala o základních příčinách, přijme jednoduché východisko a "zločince" často odstraní do vězení.

V roce 2007 bylo na celém světě ve vězení přes 9 miliónů lidí, se Spojenými státy v čele s nejvyšším stavem vězňů ze všech zemí.⁹⁰ To je smutné.

Zdrojem jakéhokoliv tzv. zločinu je skutečně sama společnost. Není nic takového jako "zločinec". Jak bylo opakovaně vyjádřeno, **monetární systém svým vlastním konceptem vytváří korupci.** Jak dříve prezentovaná studie Merva & Fowles jasně ukazuje, společensky nepřístojné chování *přímo* souvisí se socioekonomickými poměry. Velká většina vězňů pochází ze zanedbaných socioekonomických postavení. Zákony jsou náplastmi. Namísto spoléhání na neúspěšný systém trestu nebo věznění, poté co dojde ke škodě, potřebujeme pochopit společenské nedostatky, které vedou k sociálně nepřístojnému chování, jako **chudoba, podvýživa, finanční stres, bezdomovectví, mravní zkaženost, společenské deformace, selhávající vzdělání, zanedbávání péče o děti, apod.**

Proto jestliže chceme pozměnit chování lidí, musíme pozměnit sociální podmínky. Potřebujeme odstranit nedostatky prostřednictvím 'designu společnosti'. Odstraníme potřebu papírových vyhlášení a právních norem. **Zákony jsou vedlejším produktem nedostatku.** Pro větší bezpečnost nebudeme vystavovat značku říkající: 'Maximální dovolená rychlost 55 mil v hodině.' Odborně navrheme bezpečný systém, ve kterém je lidská chyba vyloučena. Pokud nechceme, aby člověk kradl, bez váhání mu dáme k dispozici, co potřebuje, bez potřeby podrízení nebo soutěžení.

S dnešním technologickým pokrokem jsme schopni vytvořit nový společenský systém, který umožní všem lidem přístup k základním životním potřebám bez cenovky, dluhu nebo nevolnictví. To bude mít pronikavý efekt na způsob, jakým se k sobě lidé chovají a kterým na sebe ve společnosti vzájemně působí. Výsledkem bude ohromující pokles zločinu, protože většina zločinů je spojena s penězi. Žárlivost a další podoby *důvěry* budou stále vytvářet problémy. Nicméně v budoucnosti bude zacházení s

těmi, kteří spáchají společensky nepřístojné činy, dramaticky humánnější a proaktivnější. Jestliže bude dopaden sériový vrah, nebude s ním zacházeno jako se *zločincem*, ale spíše jako s nemocným člověkem. Společnost bude chápat, že lidské chování je výsledkem prostředí lidí a spíše než odsoudit člověka do studené kamenné cely, budou společenští vědci intenzivně zkoumat kulturní příčiny, které vytvářely chování sériového vraha a zvažovat podmínky, které je třeba změnit.

Shrnutí sedmé kapitoly

Lidské chování je výsledkem prostředí. Genetické složky, které se projevují ve fyziologických rysech, slouží pouze k vytvoření *sklonu* k určitým reakcím. Protože je to okolí, které ovlivňuje naše vlastní chování, jestliže v naší společnosti nalezneme vzory chování, které jsou společensky nepřístojné nebo nesprávné, měli bychom směřovat naši pozornost k prostředí, abychom zjistili, proč se takové chování začíná projevovat. Dnešní právní systém je masivní společenská deformace, která nebere v úvahu vlivy okolí domnělých "zločinců". V ekonomice založené na zdrojích, kde jsou nouze a nedostatek záměrně omezeny prostřednictvím technologických metod, se chování společnosti dramaticky změní směrem k lepšímu.

Kapitola 8: Fungující spiritualita

Lidé chtějí odpovědi, tak jsme si s postupem času vymysleli vysvětlení fenoménů. Jak naše společnost roste, naše nástroje pro analýzu světa a jeho vlastností se zlepšily a tak se změnilo naše porozumění založené na novějších objevech. Znalost je vyvíjejícím se jevem, jako vše ostatní v přírodě. Proto je rozhodující, abychom byli duševně a emocionálně připraveni, že naše tradiční hodnoty ztratí platnost. **Pro některé z nás je toto velmi obtížný proces, kvůli emočním vazbám, které byly vytvořeny kolem určitých přesvědčení.**

Náboženské instituce se v mnoha ohledech jeví jako zafixovány v percepčním nedorozumění o životních procesech. Náboženství například prezentuje pohled na svět, který často člověka staví na úroveň odlišnou od ostatních součástí přírody. **Toto 'duchovní ego' vedlo po generace k dramatickým konfliktům nejen mezi lidmi, ale bezděčně i mezi námi a našim vlastním prostředím.** Nicméně s postupem času věda ukázala, že lidé podléhají naprosto stejným přírodním silám, jako cokoli jiného. Zjistili jsme, že sdílíme stejné atomární základy jako stromy, ptáci a všechny ostatní formy života. Poznali jsme, že nemůžeme žít bez přírodních živlů, potřebujeme čistý vzduch k dýchání, potravu k živení, sluneční energii, atd. Když porozumíme těmto *symbiotickým* vztahům života, uvědomíme si, že co se 'vztahů' týče, tím nejzákladnějším a nejdůležitějším vztahem je náš vztah k planetě a přírodě. Médium, které toto vyjadřuje, je *věda*, protože vědecká metoda nám umožnila nahlédnout do těchto přírodních procesů, takže můžeme lépe porozumět tomu, jak 'zapadáme' do tohoto životního systému jako celku.

Náboženský ideál

Téměř všechna světová náboženství hovoří o určitých ideálních lidských hodnotách.

Křesťanství:

"Nečiň druhým to, co sám nechceš, aby činili tobě."

Buddhismus:

"Záměnou sebe za ostatní, člověk by neměl zabít ani způsobit, aby někdo jiný zabil."

Konfucianismus:

"Neukládej druhému, co by sis sám nezvolil."

Hinduismus:

"Člověk by nikdy neměl činit druhým, co sám považuje vůči sobě za nespravedlivé."

Islám:

"Nikomu neublížuj, aby ti nikdo nesměl ublížit."

Judaismus:

"Cizí člověk přebývající v tvém domě je pro tebe jako jeden z tvých sousedů; měl bys jej milovat jako sebe."

Taoismus:

"Výdělek svého souseda považuj za svůj vlastní výdělek a sousedovu škodu považuj za svojí vlastní škodu."

Přes tyto názory se člověk po jediném pohledu na dnešní společnost diví, proč se ideál všeobecného uznávání a respektování globálně nikdy neujal. Byl to Ježíš, kdo řekl: "Miluj bližního svého (jako sebe samého)." Ale jak to dokázat? Jak můžeme mít společnost, kde lidé žijí v harmonii a pracují pro *společné dobro*, když hlásají tyto náboženské ideály pouze teoreticky bez praktického návodu? 90% lidí nezná, co to je a jak to skutečně vypadá mít rád zdravě sama sebe, anebo je toto zaměněno za reklamou ovlivněný fakt ve smyslu mít se rád = něco drahého si koupit, další mnozí žijí v pocitu viny a neustálého sebeobviňování se za věci, které nemohou ovlivnit. Tak odkud vzít zdravý model?

Odpověď zní, že je na nás, abychom navrhli systém, který těmto lidským ideálům umožní, aby vzkvétaly.

Dnešní, vlastní zájem sledující, na peníze orientovaná společnost, vytváří prostředí, které odmítá připustit obecnou starostlivost o druhé. **Tento systém je založen na sebe-záchově na úkor druhých**, a proto nikdy nemůže brát v úvahu svět rovnováhy a harmonie.

Faktem je, že je na čase přestat se modlit za abstraktní věci a pojmy, přestat toužit, přestat zaslepeně mluvit o domnělých humánních a náboženských ideálech a skutečně pracovat na jejich uskutečnění!

Činy místo slov

Ekonomika založená na zdrojích uvádí do praxe vše, o čem mluví velcí náboženští a filozofičtí učitelé od počátku věků, ve vztahu přijímání ostatních jako sobě vlastních a spolupráce ve vzájemném respektu a harmonii. Přestože je užití vědy a vědecké metody často považováno za studené a bezcitné, ve skutečnosti **představuje jeden z nejzákladnějších prostředků duchovních odhalení, jaký jsme kdy poznali. Na rozdíl od těch, kteří nekonečně hovoří o míru, lásce a harmonii mezi lidmi na Zemi, věda může skutečně pomáhat v realizaci těchto ideálů. Není nic, co by bylo soucitnější, než vědecká metoda, protože její výsledky se osvědčily jako převratně prospěšné pro celé lidstvo.** Přestože mnozí lidé vzhlížejí k obětavému charakteru Matky Terezy, málokdo má tendenci dívat se romanticky na Alexandra Fleminga, člověka, který objevil penicilin. Penicilin zachránil nesčetně více životů, než jakákoli dobročinná myšlenka nebo organizace. **Faktem je, že věda a technologie jsou bohové v akci.**

Shrnutí osmé kapitoly

Je na čase, abychom přestali abstraktně kázat a slovně podporovat *duchovní* hodnoty, o kterých náboženští a světští filosofové hovoří po tisíciletí, a konečně je uvedli v praxi. Přestože existují nekonečné vědecké a pověřivé názory o tom, kdo jsme a odkud jsme přišli, to nejdůležitější je bezprostředně *ted' a tady*. Ve světle nesmírného utrpení a nejisté budoucnosti lidské rasy, je *bezvýznamná* starost o to, zdali bůh stvořil vesmír nebo zdali jsme byli stvoření mimozemšťany nebo zdali jsme výsledkem evoluce a vesmírné hmoty nebo přímým dílem primární tvůrčí inteligence - Boha. Jestli byl nebo nebyl Velký třesk, nemění nic na našich současných problémech.

Nemůžeme čekat na nějaké božské zjevení nebo "velkého člověka", který by nás vedl. Musíme si uvědomit, že jsme na této planetě *sami* a je na nás, abychom změnili svět k lepšímu. Věda je nástrojem pro tuto *praktickou spiritualitu*, a jestliže budeme usilovat o aplikaci její metody pro zlepšení vlastní civilizace, *můžeme* dosáhnout duchovních cílů, o něž usilujeme od dávnověku.

Díl 5. Jednejme

Kapitola 9: Hnutí

Hnutí Zeitgeist (Duch doby) není hnutím politickým. Neřeší národy, vlády, rasy, náboženství, víru ani společenské třídy. Došli jsme k závěru, že takovéto rozdělování je falešné, zastaralé a vzdálené od pozitivních faktorů, které vedou k růstu lidstva a rozvinutí potenciálu člověka jako takového. Jeho podstata spočívá v rozdělení moci a rozvrstvení společnosti, ne jednotě a rovnosti, které jsou naším cílem. Ačkoli je důležité vědomí toho, že v životě je vše výsledkem přirozeného vývoje, musíme si rovněž připustit skutečnost, že **lidský druh je schopný drasticky zpomalit a paralyzovat pokrok prostřednictvím společenských struktur, které jsou zastaralé, často dogmatické a nejsou tedy v souladu s přírodou.** Dnešní svět plný válek, korupce, elitářství, znečištění, epidemií, zneužívání lidských práv, nerovností a zločinu je výsledkem takovéto paralýzy.

Podstata tohoto hnutí spočívá v uvědomování si plynulého vývoje, jak osobního, společenského a technologického, tak i duchovního. Věříme, že člověk kráčí přirozenou cestou ke sjednocení a májíce kolektivní vědomí základního a empirického poznání přírodních zákonů, zároveň poznává, jak lidský druh zapadá do úlohy tohoto universálního vývojového procesu, který nazýváme život. Následování této přirozené cesty je ale bohužel brzděno velkou většinou lidí, kteří pokračují v udržování zastaralého a tedy degenerativního způsobu chování a organizace. Hnutí Zeitgeist doufá, že vzděláváním a společnou akcí tuto intelektuální irelevanci překoná.

Cílem je na všech úrovních přizpůsobit celosvětovou společnost současným znalostem. Nejde o pouhé vytvoření povědomí o společenských a technologických možnostech, o nichž mnozí nabyli mylného přesvědčení, že jsou nemožné nebo proti "lidské přirozenosti", ale také o poskytnutí prostředků k překonání těch elementů ve společnosti, které zachovávají zastaralé systémy.

Přemostění rozdílností

Abychom tak mohli učinit, musíme si nejprve vytvořit perspektivu vzhledem k dnešnímu světu. Jak už víme, technologie, která může osvobodit člověka od bezvýznamných úloh, je potlačována monetárním pracovním systémem. To je nepřijatelné. Skutečnost, že technologii není dovoleno vzkvétat ve prospěch lidského druhu, je ve skutečnosti na jisté úrovni *záležitostí občanských práv.*

Je na čase, abychom zapomněli na naše rozdílnosti a spojili se pro společný prospěch našeho druhu. **Všichni potřebujeme potravu, vzduch, vodu apod. a všichni chceme svobodu a štěstí. Jediný způsob, jak tohoto může být dosaženo je, když budeme společně pracovat na překonání nyní zastaralého společenského systému.**

Samozřejmě, že to se snáze řekne, než udělá, protože současný svět řídí lidé, kteří prodělali ohromnou společenskou deformaci. Jejich často elitářské hodnoty jsou neustále posilovány materiálním prospěchem jejich podnikání a obdržené politické korupce. Měli bychom nicméně mít s nimi soucit, protože jsou v podstatě nemocní. Gándhího slovy: "Nemějte nenávisť k utlačovatelům, potřebují být osvobozeni stejně jako vy."

Faktem je, že tradiční politický aktivismus nikam nevede. Establishment se stal příliš dobrým v kontrole tradičně zaměřeného nesouhlasu. Toto hnutí směřuje nejdříve spíše k *vytvoření základního uvědomění v globálním měřítku.* To poté přejde v komunikaci. Ti z nás, kteří věří tomuto směru, by měli pracovat na rozšiřování povědomí o myšlenkách hnutí. Lidstvo si musí být nejdříve vědomo tohoto sociálního směru, před tím, než může být podniknuta jakákoliv akce.

Do současnosti se thezeitgeistmovement.com rozvinulo ve 30 jazycích. Budeme vytvářet krajové, státní a okresní organizace v každé oblasti planety.

Tento druh komunikačního projektu narazí na nesnadnou bariéru rozličných ideologických skupin. Je velmi důležité, že **přemostíme rozdílnosti mezi kulturami** vyjádřením toho, jak jsme v jádru ve skutečnosti všichni stejní. Naše podobnost a stejné potřeby zastíní naše náboženské a politické odlišnosti. Vedle šíření uvědomění by naše pozornost měla být zaměřena rovněž na neustálé **odhalování peněžních podvodů a společenské korupce, které naše společnost nekonečně produkuje**. Chceme, aby se vlády a lidé na světě cítili rozpačitě nad nemocí, kterou jejich systém vytváří a zároveň **seznamovat společnost se základními příčinami korupce a způsobem jak ji opustit**, s inteligentní aplikací vědy a technologie v zájmu společnosti a životního prostředí. Jak bylo vyjádřeno, monetární systémy světa v současnosti všechny selhávají. Důsledek této skutečnosti může být katastrofický. Je rozhodující, abychom absorbovali všechny, kteří jsou postiženi tímto peněžním selháním a dali jim směr. Až velmi velký počet lidí na této planetě spojí své síly ve společné úsilí o dramatický sociální posun, **začne další etapa, kdy dojde k vystavení simultánního tlaku na všechny národy, aby začaly opouštět monetární struktury**.

Do té doby je klíčová komunikace, společně s mírovým společenským povstáním. Jako všeobecné pravidlo, všem společenským aspektům, které udržují ziskový systém, válku a zneužívání lidí, by mělo být zamezeno. Nikdo by se za žádných okolností neměl připojit k armádě v jakémkoliv národě nebo pracovat pro válečný průmysl. Politický systém pro změnu je třeba ukázat takový, jaký ve skutečnosti je, v jeho sobeckých základech a primárních barvách. **Dnešní světové vlády jsou řízeny obchodníky, právníky a vojáky, pravděpodobně třemi nejméně užitečnými specializacemi, které máme**. Když pochopíme, že naše problémy na této planetě jsou **technické povahy**, potom uvidíme, že jestliže má být nějaká skupina lidí považována za způsobilou o čemkoliv rozhodovat, tato skupina bude přirozeně *technicky a tudíž objektivně* nikoli *politicky motivována*. **Politika je peněžním výtvorem**.

Tipy pro rozšiřování uvědomění:

- Odešlete informaci o thevenusproject.com a thezeitgeistmovement.com kamkoli můžete.
- Vytvořte YouTube video-propagaci hnutí a také ideje ekonomiky založené na zdrojích.
- Oslovte rádiové vysílání a mluvte o hnutí kdykoli je to možné.
- Stáhněte film *Zeitgeist Addendum a Moving Forward* a promítejte jej ve své komunitě; dejte film na internetové sociální síť.
- Zkopírujte tuto brožuru a rozdávejte ji v tištěné podobě nebo na CD-ROM.
- Stáhněte si orientační prezentaci hnutí a prezentaci k filmu *Zeitgeist* a požádejte vlastní akce.
- Naplňte Internet hnutím jak jen to je možné.
- Buďte si vědomi toho, že každým rokem kolem 15. března je "Zeitgeist Day". Prosím uspořádejte ve svém regionu akci.
- Informujte zejména ty, kteří trpí následky hrozícího ekonomického kolapsu.
- Neustále veřejně odhalujte korupci našeho současného systému.
- Kontaktujte existující "aktivistické" skupiny, jako ACLU a Greenpeace a pokuste se jim vysvětlit, že jejich úsilí, jakkoli je ušlechtilé, nevyřeší žádný z hlavních společenských problémů, protože není zaměřeno na základní příčiny problémů.

Mezioborové týmy

Páteř počátečního vývoje tohoto nového společenského systému bude vycházet z týmů výzkumníků a techniků pracujících ve všech příslušných oborech. Tyto skupiny mohou být nazvány *mezioborové týmy*. První tým, který vytváříme je "komunikační tým". Vše co jsme výše uvedli, bude tvořeno určitými akcemi tohoto týmu. Každý, kdo podporuje tento směr, by měl pomoci informovat další. Na jisté úrovni jsme všichni součástí tohoto komunikačního týmu.

Následovně bude vytvořeno více týmů, které budou pracovat ve specifických oblastech souvisejících s *implementací* ekonomiky založené na zdrojích. Existuje mnoho vědeckých oblastí, na kterých by měl být postaven základní mechanismus projektu. Tyto mezioborové týmy budou zahrnovat zkoumání počítačového programování, plánování měst, robotiku, vzdělání, sběr dat, atd. Navštivte prosím v této

souvislosti www.thezeitgeistmovement.com pro organizační sdělení. Pokud se domníváte, že máte znalosti, které by přispěly k tomuto vývoji, dejte nám prosím vědět, až začneme zakládat tyto týmy. Na internetových stránkách bude věnován celý oddíl interakci za tímto účelem. Časem nakonec budeme moci začít budovat *první město*, i kdyby to měl být jakýsi prototyp.

Závěrečné myšlenky

Je mnoho těch, kteří budou namítat, že co zde popisujeme, tedy *globální ekonomika založená na zdrojích*, se nikdy neuskuteční. Typicky budou na svoji obhajobu uvádět "lidskou povahu", "mocnou elitu" nebo nesprávné technické názory. Tento cynismus nemá ve světle minulého technického a společenského vývoje lidstva opodstatnění. Přecházíme ze světa extrémních pověr, zavrženíhodného otroctví a extrémního rasismu a společenských předsudků, do pomalu se vynořujícího světa rovnosti ras, vědecké vynalézavosti a vynořujících se nových hodnot, které touží být svědky rozkvětu celého lidstva.

Slovy Carl Sagana:

"Stará přitažlivost k rasovému, sexuálnímu a náboženskému šovinismu či zuřivé nacionalistické horečce začíná selhávat. Rozšiřuje se nové vědomí, které na Zemi pohlíží jako na jediný organismus a které si uvědomuje, že organismus ve válce se sebou samým je odsouzen ke zkáze. Jsme jedna planeta." ⁹¹

Jdeme od kouřových signálů k telefonům, k elektronické poště posílané téměř rychlostí světla. Vše, co kdysi bylo považováno za nemožné, se postupně stalo možným. "Experti" říkali bratrům Wrightovým, že létat je nemožné, před lety byli lidé, kteří mluvili o cestě na Měsíc odmítání a považováni za "náměsíčné". **Domnívat se, že v tomto světě je něco 'nemožné', je selháním tvořivosti.**

Jestliže může 120000 lidí spojit své síly k vytvoření atomové bomby, jak bylo učiněno v pozdních 30. letech minulého století, není jediný důvod, proč bychom jako lidstvo nemohli spojit své síly a využít lidské vynalézavosti k dosažení úžasných společenských úspěchů pro *zlepšení* lidstva. Je na čase ve světě rozpoutat '**zbraně hromadného tvoření**'. Je na čase převzít odpovědnost jeden za druhého i za sebe samé. Pravděpodobně tak to myslel i Ježíš oním "miluj bližního svého jako sebe samého". Máme znalosti, prostředky a iniciativu k vymyšlení zcela nové společenské architektury, která může vytvořit svět, ve kterém budeme *skutečně šťastni* a kde budeme vzkvétat.

Velmi jednoduše - je čas dospět.

Peter Joseph | Roxanne Meadows | Jacque Fresco, *February 2009*

Korekce a další zpracování: Ing. Petr Taubinger, www.selhanipenez.cz

POZNÁMKY

- 1 wordnet.princeton.edu/perl/webwn
- 2 komunismus zde uvažujeme v jeho historicky aplikované podobě, ne idealizovaný a v bezpečné formě
- 3 en.wikipedia.org/wiki/Capitalism
- 4 en.wikipedia.org/wiki/Free_market
- 5 Vývoj, aplikace a interpretace ekonomie se skládá z enormně rozsáhlého souboru materiálu a nikdy nekončících debat. Cílem této příručky není pojednat o celé ekonomické vědě, ale poukázat na skutečnost, že s nástupem technologie a eliminací nedostatku se 99% ekonomické teorie stává zastaralou a irelevantní.
- 6 Existují také specifické teorie hodnoty, podle kterých určité "značky" tvoří cenu (projektovanou hodnotu), jež se nezakládá na skutečné lidské práci nebo hodnotě materiálu, ale na "statutu identity" vnímaném okolím spotřebitelem. Toto je méně významná podoba "ekonomické hodnoty" které bude věnována pozornost v části této kapitoly nazvané "Deformace hodnot". Rovněž nevažujeme hodnoty finančních nástrojů, jakými jsou akcie a dluhopisy obchodované na akciovém trhu, které nejsou fyzicky vyráběny a distribuovány.
- 7 Existuje rovněž investor, jenž poskytuje finanční podporu zaměstnavateli/vlastníkovi nebo obchoduje na peněžním trhu za účelem dosažení zisku. V našem kontextu investor není důležitý, protože jeho existence není potřebná k fungování tržního systému.
- 8 Lietaer, Bernard "Beyond Greed and Scarcity", Yes Magazine, 1997
- 9 Pojem 'zisk' zde pro zjednodušení používáme jako synonymum příjmu a mzdy/platu. Přestože klasická ekonomická teorie tyto pojmy odděluje, všechny odkazují k "získání" peněz.
- 10 Merva & Fowles, Effects of Diminished Economic Opportunities on Social Stress, Economic Policy Institute, 1992
- 11 <http://www.nytimes.com/2005/02/04/national/04energy.html>
- 12 http://www.naturalnews.com/News_000647_Bayer_vaccines_HIV.html
- 13 Butler, Smedley D., War is a Racket, Feral House, 1935, Chapter 1
- 14 Schor, Juliet, The Overworked American, New York Books, 1991, p. 208
- 15 Newton, Isaac, Letter to Robert Hooke, February 5th 1675
- 16 Klasická definice inflace vyjadřuje 'rostoucí ceny' ("nafukování" cen), zatímco deflace vyjadřuje 'klesající ceny'. Ačkoli hlavní příčinou cenové inflace a deflace je zvýšení a snížení peněžní zásoby, není to jediná možná příčina těchto jevů. Nadvýroba/podvýroba může mít rovněž vliv. V určitém období může také nastat inflace a deflace zároveň, pokud nastane systémová krize snižující peněžní nabídku rychleji, než mohou být nové peníze vytvářeny.
- 17 Chicago Federal Reserve, Modern Money Mechanics, 1963
- 18 V případě ekonomického selhání, kdy dluh/inflace překročí úroveň ovladatelnosti, má manipulace s úrokovou mírou malý nebo žádný efekt. Více k tomuto v 2. kapitole.
- 19 Více informací k této problematice viz. Pavučina dluhů Ellen Brown, kapitola 2.
- 20 Al Martin, Protocols for Economic Collapse in America (article), 2008
- 21 Ellen Brown, Web of Debt, Third Millennium Press p.368
- 22 CIA World Factbook, 2009,
<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder/2079rank.html>
- 23 wordnet.princeton.edu/perl/webwn
- 24 Toto jsou pouze zevšeobecněné, stručné příklady. V zájmu této brožury není detailní popis všech součástí a rysů mechanismu.
- 25 Systém, ve kterém jsou peníze vytvářeny z již existujících peněz vytvořených z dluhu přičtením úroku, vytvářející tak větší dluh, než je celkové množství peněz v oběhu, je klasickým učebnicovým příkladem pyramidového schématu. Pro více informací o této politice peněžní expanze odkazujeme čtenáře na knihu Pavučina z dluhů od Ellen Brown, kapitola 2.
- 26 http://www.shadowstats.com/alternate_data/money-supply
- 27 SGS míra nezaměstnanosti odráží BLS míru nezaměstnanosti U-6, která je zvýšena o odhad "nehledajících pracovníků", zrušený během Clintonovy administrativy.
http://www.shadowstats.com/alternate_data
- 28 <http://mwhodges.home.att.net/nat-debt/debt-nat-b.htm>
- 29 <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/print/us.html>
- 30 Brown, Ellen, Credit Default Swaps: Evolving Financial Meltdown and Derivative Disaster Du Jour, webofdebt.com, 2008
- 31 Keynes, John Maynard, Obecná teorie zaměstnanosti, úroku a peněz, 1931
- 32 Loentief, Wassily, National Perspective: The Definition of Problems and Opportunities, June 30
- 33 Peterson, Willis, The Cotton Harvester in Retrospect: Labor Displacement or Replacement? St Paul, 1991, pp 1-2
- 34 Kahn, Tom, Problems of the Negro Movement, Dissent, 1964, p 115
- 35 "Why job growth is Stalled", Fortune, 3/8/93 p.52
- 36 http://www.usatoday.com/money/economy/2002-12-12-manufacture_x.htm
- 37 Schwartz, Nelson D. Will 'Made in the USA' fade away? Fortune Nov 24th 2003, p. 102
- 38 US Weekly Economic Update: Manufacturing Payrolls Declining Globally: The Untold Story, Alliance Bernstein Oct 2003
- 39 http://www.usatoday.com/money/economy/2002-12-12-manufacture_x.htm
- 40 Retooling Lives, Vision 2000 p. 43
- 41 http://www.techdirt.com/articles/20030801/1345236_F.shtml
- 42 Interview, 3/15/94 noted in The End of Work (by Jeremy Rifkin), p. 143
- 43 http://www.eurekalert.org/pub_releases/2007-08/cuns-pc4081307.php
- 44 http://www.eurekalert.org/pub_releases/2007-08/cuns-pc4081307.php
- 45 <http://www.diabeteshealth.com/read/2008/08/20/4274/the-dangers-of-high-fructose-corn-syrup/>
- 46 Fresco and Keyes, Looking Forward, Barnes, 1969, p. 62

- 47 'Logika' je tímto definována jako: způsob lidského myšlení, zaměřený na lineární, krok za krokem, příčina a následek myšlení, beroucí v úvahu co nejvíce možných relevantních informací, za účelem dospět k závěru nebo hypotéze.
- 48 Chase, Stuart, *Tyranny of Words*, Harcourt Brace, NY, 1938, pp.-123-24
- 49 MIT, *The Future of Geothermal Energy*, 2006
- 50 Údaje z roku 2005, *World Consumption of Primary Energy by Energy Type and Selected Country Groups, 1980-2004*
- 51 <http://encyclopedia2.thefreedictionary.com/solar+energy>
- 52 http://www.redorbit.com/news/science/1637594/research_highlights_potential_for_improved_solar_cells/
- 53 "U.S. National Renewable Energy Laboratory". February 6th 2007
- 54 http://www.stanford.edu/group/efmh/winds/global_winds.html
- 55 <http://www.bwea.com/marine/resource.html>
- 56 *Future Energy Solutions/ IEA report, 2003*
- 57 *World Consumption of Primary Energy by Energy Type and Selected Country Groups, 1980-2004*, Energy Information Administration, U.S. Department of Energy
- 58 Periodická tabulka představuje uspořádání chemických prvků podle jejich atomového čísla podle periodického zákna.
- 59 <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/383726/mineral-deposit/82165/Geochemically-abundant-and-scarce-metals>
- 60 Ornice je horní, nejzevnější vrstva půdy, obvykle horních 5 až 40 centimetrů. Má největší koncentraci organických látek a mikroorganismů a odehrává se v ní nejvíce biologické půdní aktivity Země. Rostliny obecně v této vrstvě obvykle soustředí své kořeny a získávají z ní nejvíce živin.
- 61 http://seattlepi.nwsourc.com/local/348200_dirt22.html
- 62 Pearson, Karl, *The Grammar of Science*, 1911 p.17
- 63 >Gallup, George, *The Miracle Ahead*, New York Evanston and London, Harper and Row, 1964, p.ix
- 64 Fresco, Jacque, *The Best That Money Can't Buy: Beyond Politics, Poverty and War*, Global Cybervisions, FL, 2002, p.x
- 65 Sprovieri, John, *50 Years of Assembly: Robots to Change the Future—Again*, http://www.assemblymag.com/Articles/Column/BNP_GUID_9-5-2006_A_1000000000000127612
- 66 Rodden, Robert G., *The Fighting Machinists, a Century of Struggle* <http://www.iamaw lodge1426.org/hisupdate63.htm>
- 67 <http://en.wikipedia.org/wiki/ENIAC>
- 68 Kanellos, Michael, *ENIAC--Monster and Marvel*, http://news.cnet.com/2009-1006_3-6037980.html
- 69 <http://en.wikipedia.org/wiki/ENIAC>
- 70 Fresco and Keyes, *Looking Forward*, Barnes, 1969, p. 72
- 71 Fresco, Jacque, *The Best That Money Can't Buy*, Global Cybervisions, 2002, p. 54
- 72 Clarke, Arthur C., *Profiles of the Future*, NY Harper & Row, 1964, pp.226-227
- 73 Veblen, Thorstein, *The Engineers and the Price System*, NY B.W. Huebsch, 1921, pp.120-121
- 74 Linton, Ralph, *The Tree of Culture* (New York: Alfred A. Knopf, 1959, pp 47-8)
- 75 Hodgkinson & Weitzman, *Giving and Volunteering in the United States: Findings from a National Survey*, 1992, p2
- 76 Krikorian, Robert "Have you noticed... ", *Vital Speeches of the day*, 1985, p 301
- 77 wordnet.princeton.edu/perl/webwn
- 78 Joseph, Jay, *A critical review of twin and adoption studies of criminality and antisocial behaviors*, *The Journal of Mind and Behavior*.
- 79 <http://mctfr.psych.umn.edu/research/UM%20research.html>
- 80 <http://mctfr.psych.umn.edu/research/UM%20research.html>
- 81 <http://www.census.gov/popest/states/asrh/tables/SC-EST2005-03-39.csv>
- 82 <http://www.spiritus-temporis.com/ohio/demographics.html>
- 83 http://names.mongabay.com/female_names.htm
- 84 http://names.mongabay.com/male_names.htm
- 85 Elliot, FA, *A neurological perspective of violent behavior*. In DH Fishbein, *The science, treatment, and prevention of antisocial behaviors*, pp. 19-21, 2000, Civic Research Institute
- 86 Merva & Fowles, *Effects of Diminished Economic Opportunities on Social Stress*, Economic Policy Institute, 1992
- 87 Interview with R. Sapolsky, *Stress: Portrait of a Killer*, National Geographic, 2008
- 88 Interview with Sir Micheal Marmot, *Stress: Portrait of a Killer*, National Geographic, 2008
- 89 Interview with R. Sapolsky, *Stress: Portrait of a Killer*, National Geographic, 2008
- 90 Walmsley, Roy, *World Prison Population 2007*, International Center for Prison Studies, London
- 91 Sagan, Carl, *Cosmos Video Series*, Cosmos Studios, 1980